

Αλλοδαποί τζαι Τόπακες

ΠΡΟΣΩΠΑ

Μαρία 85 χρόνων

Σοφία 55

Τατιάνα 30

Περικλής 80

Νικόλας 60

Κωσταντής 35

ΣΚΗΝΙΚΟ

Η αυλή ενός αγροτικού σπιτιού. Πίσω πόρτα και παράθυρα. Αριστερά δεύτερη πόρτα και η είσοδος από το δρόμο. Δεξιά μια μικρή τετράγωνη κατασκευή, που χρησιμοποιείται σαν μπάνιο και τουαλέτα. Ένα δέντρο και διάφορες γλάστρες. Πλαστικό τραπέζι, πλαστικές καρέκλες, πλαστικό σκυβαλοδοχείο. Μια παλιά ξεθωριασμένη πολυθρόνα .

Η Μαρία φορά μαύρα . Κάθεται στην πολυθρόνα, δίπλα στο τραπέζι, με τα πόδια σε ένα σκαμνί και παίρνει χάπια. Πίνει νερό από ένα πλαστικό μπουκαλάκι. Το μπουκαλάκι, ένα τηλέφωνο, ένα δευτέρι με αριθμούς τηλεφώνων κι ένα ράδιο τάχει πάντα δίπλα της. Από το ράδιο ακούεται συνήθως δημοτική ή εκκλησιαστική μουσική)

ΣΟΦΙΑ (Μπαίνει από το δρόμο) Το πρωί σου έδωκα τα φάρμακα σου.

Τι πίνεις πάλε;

ΜΑ Δεν σ' ενδιαφέρει.

ΣΟ (Της παίρνει το κουτί) Πίνεις χάπιν της πίεσης ; Το πρωί σου έδωκα χάπιν της πίεσης.

ΜΑ Βουίζει η τζεφαλή μου, τρέχουν τα μμάδκια μου...

ΣΟ Τζι εμέναν, που είμαι κόρη σου, βουίζει η τζεφαλή μου.

ΜΑ Πκιάσ' μου την πίεση .

ΣΟ Το πρωί σου την έπκιασα τζι ήταν καλή.

ΜΑ Φερ' το πϊεσόμετρον τζαι λόγια λλία.

ΣΟ Εκαταντήσαμεν να μεν κάμνουμεν άλλην δουλειάν. Είκοσι φορές την ημέραν μετρούμεν σου την πίεση. **(Πάει μέσα κι επιστρέφει με ένα παλιό πιεσόμετρο.)**

ΜΑ (Πίνει νερό) Αφήστε με. Μεν μου την πκιάνετε. Πέρκι με πκιάσει κανέναν κεφαλικόν να ησυχάσω τζι εγώ να ησυχάσετε τζι εσείς.

ΣΟ (Μιλά ενώ της παίρνει την πίεση) Εβαρύθηκα να σου το λαλώ. “Ένα χάπιν της πίεσης κάθε κοστέσσερις ώρες δικαιούσαι να πίνεις.” Τα χάπκια του νοσοκομείου εν μετρημένα.

ΜΑ Πκιερώννω τζαι γοράζουν μου που τα φαρμακεία.

ΣΟ Τούτα τα χάπκια στοιχίζουν δκυο εβρώ το ένα.

ΜΑ Άμα σου ζητήσω λεφτά, μεν μου δώκεις.

ΣΟ Εξασθενεί τζαι η καρδιά, άμα πίνεις πάνω που τη δόση σου.

ΜΑ Ώσπου πάω. Γλιτώννω που τα βάσανα.

ΣΟ Θυσία να γενούμεν για σένα δεν ευχαρισκίεσαι.

ΜΑ Πόσην την ιβρίσκεις ;

ΣΟ Εν καλή .

ΜΑ Πόση;

- ΣΟ Άμα σου βκαίννει ως το κοστέσσερα, τούτη δεν εν τίποτε.
- ΜΑ Πόση;
- ΣΟ Δεκατέσσερα.
- ΜΑ Τότε γιατί να βουίζει η τζεφαλή μου ;
- ΣΟ Έλα να αλλάξουμεν. Να σου δώκω τη δική μου να μου δώκεις τη δική σου.
- ΜΑ Ο καθένας ξέρει τα δικά του.
- ΣΟ Τούτο λαλώ τζι εγώ. **(Βάζει το πιεσόμετρο σε μια πλαστική σακούλλα και το παίρνει μέσα)**
- ΜΑ Έσειι που το πρωίν, που ήρτες μιαν αμμαδκιάν τζι έφυες, πλάσμαν του θεού δεν επάτησε στην αυλήν μου, να μου πει έστω τζαι καλημέρα. Ακόμα τζι ο άντρας σου ρέσει που το στενόν τζαι μέσα δεν ιμπαίννει. Όι... συγνώμη κάμνω λάθος . Άμα θέλει να κατουρήσει έρκεται. Μπαίνει τζαι κατουρά τζαι φεύκει. Το ίδιον τζι ο θκειος σου ο Περικλής. Άμα κατουρηθεί, φακκά τον γυρόν του.
- ΣΟ Αφού όπου κάτσεις τζι όπου σταθείς κατηγοράς τους .
- ΜΑ Την ανιπιάν μου την Πολυξένην, πον γαίμα μου, κατηγορώ την τζι εν πατά να με δει;
- ΣΟ Σειρόττερα. Όσον να τη δεις σταυροκοπκιέσαι, γιατί τάχα πκιάννει το μμάτιν της . Πάσιν τζαι λαλούν της το.
- ΜΑ Εν ψέματα ότι πκιάννει το μμάτιν της; Όποτε δεικλίσει πάνω μου, πέφτω του θανατά. Την περασμένην Κυριακήν, στο μνημόσυνον του τζυρού σου, σαν εκάθουμουν μεσ' την εκκλησιάν, ούλλα τα αγγόνια μου, που νάχουν την ευτζιήν μου, ήρταν τζι εφιλήσαν με. Η ανιπιά μου εστέκετον πάρα τζεί τζι εθώρεν με , με κάτι μμάδκια...τόσα! Τζαι που την αζούλαν άλλασσε χρώματα σαν το χαμουλιόν. Έτο...θωρείς με . Έσειι που την Κυριακήν τζι ακόμα να φέρω τον νουν μου. Θα πω του παπά νάρτει να μου δκιαβάσει την ευτζιήν για την βασκανιάν...για τον βάσκανον οφθαλμόν.
- ΣΟ Τότε ίντα παραπονιέσαι πως εν έρκεται να σε δει ;
- ΜΑ Παρά κανένας, ας εν τζαι τζείνη. Πόσην ώραν μόνη μου δαμέσα; Είμαι τζι εγιώ πλάσμαν του θεού.Θέλω ν' ακούω καμιαν κουβέντα.
- ΣΟ Να συντυχάννεις τζαι να σ' ακούουν θέλεις. Όι να ακούεις. Τέσσερις γεναίτζιες εφέραμεν σου τζαι καμιά δεν σε άντεξεν. Τζαι ξέρεις γιατί; Που τη γλώσσα σου. Γιατί η γλώσσα σου ούτε σιωπά , ούτε ησυχάζει.Κόκκαλα δεν έσειι τζαι κόκκαλα τσακκίζει.
- ΜΑ Αφού τη γλώσσα μας δεν την συντυχάννουν, ίντα λοής τους ενοχλεί η γλώσσα μου;
- ΣΟ Ούλλες οι κοτζιάκαρες βρίσκουν γεναίτζιες να τες σάζουν, εσού δεν τα καταφέρνεις νάβρεις. Καμιά δεν αξίζει για σέναν

- ΜΑ Εσείς να το δείτε, που είσαστιν ανάξιοι να μου έβρετε μιαν που ν' αξίζει.
- ΣΟ Ξέρεις το πως είσαι η μιλλίτερη μεσ' το χωρκόν; Αν ιζεις ακόμα, εν που την πολλή ένοιαν, που σ' έχουμεν.
- ΜΑ Που την πολλήν την ένοιαν έρκεστε μιαν αμμαδικιάν τζαι κάμνετε μου ιτά τζαι φεύκετε.
- ΣΟ Έχουμεν τα παιδικιά μας, τα αγγόνια μας, τες δουλειές μας. Να τα ξαπολύσουμεν ούλλα τζαι να κάτσουμεν να σε γλέπουμεν;
- ΜΑ Να μου προσγελάτε νάκκον θέλω. Βαρκούμαι μόνη μου δαμέσα. Πόσες ώρες να κάθομαι να θωρώ τους τοίχους; Δεν είμαι πέτρα. Δεν είμαι ξύλον. Δεν είμαι άψυχον κουφάριν. Θέλω μια συντροφικιάν να κάθεται κοντά μου.
- ΣΟ Τζαι προ παντός δκυο αφκιά να σε ακούουν.
- ΜΑ Αααχ, αλί τον που χάννει τον σύντροφον του. Αλί τον που μεινίσκει μόνος του. Δεν γεννιέται το πλάσμαν για να ζει μοναξιασμένο. Ας είχα τον άντρα μου τζι ας μεν επατούσετε να με δείτε. Ας είχα τον άντρα μου τζι ας ήμουν νησιτιζή τζαι διψασμένη, τίτσιρη τζι ανυπόλητη. Ας είχα τον άντρα μου τζι ας ετζοιμούμουν κάτω που τ' άστρα. Πάσιν είκοσι χρόνια τζι ακόμα δεν το πιστεύτκω πως τον έχασα. Τον καλόν μου. Τον άξιον μου.
- ΣΟ Τον τζαιρόν που τον είσιες έθεν να τον φάεις που τη γλώσσαν . Τωρά που τον έχασες κλαίεις τον.
- ΜΑ Πρόσεξε γιατί έσειι θεόν που πάνω τζι ακούει !
- ΣΟ Εσύ νομίζεις ότι ο θεός ακούει μόνον ό,τι σε συφφέρει.
(Μπαίνουν ο Νικόλας με τον Περικλή. Αυτοί οι δύο λένε χοντρά συνήθως αστεία και ξεκαρδίζονται στα γέλια)
- ΠΕ Γεια σας.(Ο Νικόλας πάει στην τουαλέτα)
- ΣΟ Καλώς τους. Πόθθεν έρκεστε ;
- ΠΕ Που τον καφενέν .
- ΣΟ Το φταίξιμον έχουν το τζείνοι που δώκαν τες συντάξεις . Πάσιν δεκαπέντε χρόνια που πέθανεν η θκεια μου, που έκατσε τον μύλον.
- ΠΕ Έσειι δεκαπέντε χρόνια που πέθανεν η θκεια σου;
- ΣΟ Εσύ ξέρεις.
- ΠΕ Πόσα χρόνια έσειι κόρη Μαρία που πέθανεν η αρφή σου;
- ΜΑ Εσύ που είσαι άντρας της εν αθθυμάσαι τζαι καρτεράς να αθθυμούμαι εγιώ;
- ΝΙΚ (Έρχεται απο την τουαλέτα τραβώντας το φερμουάρ του πανταλονιού του, ενώ πάει ο Περικλής) Ειδοποίησαν μας που το γραφείον ότι αύριον έρκεται η τζυνούρκα.

- ΣΟ Πκοια τζυνούρκα;
- ΝΙΚ Η κοπέλλα πον να σάζει τη μάνα σου.
- ΜΑ Δεν γυρίζει η γλώσσα σου να πεις, πον να σάζει την πεθθερά μου;
- ΝΙ Συγνώμην...πον να σάζει την πεθθεράν μου.
- ΜΑ Άμα ζητώ για να το πεις...να μου λείπει.
- ΣΟ Ίντα τη λαλούν;
- ΝΙ Τατιάνα
- ΜΑ Θα μου φέρετε Ιντιάναν τωρά; Ούλλες οι φυλές της γης θα ρέξουν που την αυλή μου !
- ΝΙ Τατιάνα εν τ'όνομαν της.
- ΜΑ Ίντα όνομαν εν τούτον;
- ΝΙ Χριστιανικόν.
- ΜΑ Εν Χριστιανή ;
- ΝΙ Ναι
- ΜΑ Ορθόδοξη;
- ΝΙ Ορθόδοξη.
- ΜΑ Βάλλει τον σταυρόν της με τρία δαχτύλια όξα με τέσσερα;
- ΝΙ Δεν ιξέρω.
- ΜΑ Αρκινά που δεξιά όξα ανάποδα;
- ΝΙ Δεν ιξέρω λαλώ σου.
- ΜΑ Πού ξέρεις καλό πως εν ορθόδοξη;
- ΝΙ Είπαν μας το που το γραφείον.
- ΜΑ Άρα θα με παίρνει εκκλησιάν τζαι θα μεινίσκει τζαι μιτά μου.
- ΣΟ Είδες πκοια εν η ένοια σου!
- ΜΑ Για νάχουμεν καλόν ρώτημα...τη γλώσσα μας συνυχάννει την;
- ΝΙ Συντυχάννει την.
- ΜΑ Αν δεν τη συντυχάννει, πέψετε την ποτζεί που ήρτεν.
- ΝΙ Συντυχάννει την λαλώ σου.
- ΜΑ Πόθθεν ένει τζαι συντυχάννει τη γλώσσα μας;
- ΝΙ Που την Ουκρανίαν.
- ΜΑ Τζαι συντυχάννουν τη γλώσσα μας εις τον τόπον της;
- ΝΙ Τούτη συντυχάννει την. Για τους άλλους δεν ιξέρω.
- ΜΑ Είδες την ; Εκουβένκιασες την;
- ΝΙ Πού να τη δω τζαι να την κουβενκιάσω ; Αύριον έρκεται που τη χώραν της. Είπασιν που το γραφείον ότι εν σπουδασμένη. Μιλά τα Ελληνικά φαρσίν. Καλλίττερα που λλόου μας.
- ΜΑ Τα φαγιά μας ξέρει να τα μαειρεύκει;
- ΣΟ Αν δεν ιξέρει,θα μάθει μανά.
- ΜΑ Λαλώ σας το τζαι βελονιάστε το. Αν μαειρεύκει σαν τες άλλες, θα την εξαποστείλω τζαι τούτην.

- ΣΟ Ξέρεις το ότι στοιχίζει δκυο σηλιάες ευρώ η κάθε μια που φέρνουμεν τζι ότι τα λεφτά σου στη συνεργατικήν πάσιν να τελειώσουν; Αν την ιδκιώξεις τζαι τούτην δεν έσειι άλλην. Πάρ' το απόφαση. Μετά που τούτην εν το γεροκομείο.
- ΜΑ Πέψετε με γεροκομείον να σας περιπαίζει ο κόσμος.
- ΣΟ Ο κόσμος ξέρει μας τζαι ξέρει σε τζαι βκάλλει συμπέρασμα.
(Έρχεται ο Περικλής, τραβώντας το φερμουάρ)
- ΜΑ Ανακουφίστηκες τζι εσού; Άτε χαρώ σας...άμετε στο καλόν τζαι να μας αθθυμάστε. Ας εν τζαι όποτε κατουρηθείτε.

ΣΚΗΝΗ

- ΜΑ (Από το ράδιο ακούεται μουσική).
Το χαμηλώνει και παίρνει αριθμό στο τηλέφωνο. Ξεσκεπάζει το αφτί της από τη μαύρη μαντήλα για να ακούει) Εσού είσαι ρε Κωσταντή; Είσαι καλά γιε μου; Τζι εγώ καλά είμαι. Όποτε έβρεις τζαιρόν έλα τζαι φερ' μου δκυο βάζους χαλλούμια. Πού να πάω γιε μου τζαι να λείπω; Εγώ για να πάω πρέπει να με πάρουν πκιον. Άτε γεια σου τζαι θα σε καρτερώ .
- ΣΟ (Μπαίνει από το δρόμο) Πάλε παραντζιέλλεις χαλλούμια;
- ΜΑ Θα μου τα πκιερώσεις;
- ΣΟ Πρόσεχε τα λεφτά σου .
- ΜΑ Άμα σου ζητήσω, μεν μου δώκεις.
- ΣΟ Δεν γίνεται να παραντζιέλλεις πράματα τζαι να τα χαρίζεις .
Η σύνταξη σου όσον τζαι κανεί να πκιερώννεις τη γεναίκαν που σε σάζει τζαι να γοράζεις τα αναγκαία. Έσειεις το ρεύμαν, το νερόν, το τηλέφωνον. Τζείνες οι ευλοημένες οι πάννες που φορείς ξέρεις πόσα στοιχίζουν; Πώς θα τα πκιερώννεις τούτα ούλλα;
- ΜΑ Ο Θεός εν μεγάλος.
- ΣΟ Ο θεός εν τζαι κόβκει ριάλια. Όπκοιος ρέξει το ξωπόρτι σου διάς του κανίσσιν. Τούτοι ούλλοι ίντα σου φέρνουν;
- ΜΑ Τη συντροφκιάν τους.
- ΣΟ Αν δεν είχαν συφέρον, δεν επατούσαν να σε δουν. Εμάθαν σε πκιον. Όπκοιος κόψει απένταρος, όκοιος έσειι απούλητα τζαι θέλει να τα ξιφορτωθεί, κατεβαίννει σου.
- (Μπαίνει η Τατιάνα, κρατώντας μία βαλίτσα και μία κιθάρα. Μιλά τέλεια Ελληνικά, αλλά συλλαβίζοντας και με ξένη προφορά)
- ΤΑ Χαίρετε
- ΣΟ Καλώς την
- ΤΑ Είναι αύτη η οικία της κυρίας Μαρίας Ηροδότου;
- ΣΟ Τούτη ενει.
- ΤΑ Υμείς εστέ ;

- ΣΟ Ίντα τεστέ;
- ΜΑ Πουλά σπέρτα κόρη τούτη;
- ΤΑ Υμείς εστέ η κυρία Μαρία;
- ΣΟ Αααα...όιι εγώ είμαι η κόρη της η Σοφία.
- ΤΑ Εγώ ειμί η Τατιάνα.
- ΣΟ Ααα είσαι η Τατιάνα. Συγνώμην. Πού να υποψιαστούμεν με έτσι κορμοστασιάν. Εμάθαμεν με τες μαυρούες τζι επήεν ο νους μας αλλού. Εν η κοπέλλα που θα σε φροντίζει εσε μανά.
- ΜΑ Μα τούτη; Αα κόρη μου τζι εκάμετε το θάμμα σας πάλε. Τούτη... όπως τη συγκόφκω...θα νεκατσιά να ντζύσει πάνω μου.
- ΣΟ Έβκαλες συμπέρασμα μάνι μάνι.
- ΜΑ Έλα δα χαρώ σε. Έλα ομπρός μου να σε δω.
- ΣΟ Η τζυρά εν η μάνα μου. Η μαστόρισσα σου. Η κυρία Μαρία.
- ΤΑ Χαίρω ιδιαίτερος.
- ΜΑ Εξανάκαμες έτσι δουλειάν, που νάσιεις την ευτζιήν μου, όξα είσαι πρωτάρα;
- ΤΑ Επαναλάβετε παρακαλώ.
- ΣΟ Ρωτά αν εξαναδούλεψες τούτον το επάγγελμα.
- ΤΑ Έχω την πρόθεσιν όπως ανταποκριθώ πλήρως εις τας οφειλάς και τα προσήκοντα, άτινα απαιτεί η θέσις, ήτις ευγενώς μοι προσεφέρθη υφ' υμών.
- ΜΑ Μα εν τούτη που λαλείτε ότι συντυχάννει τη γλώσσα μας; Μέμπα τζι εκάμαν λάθος τζι επέψαν μας άλλην;
- ΣΟ Θα σε λούννει τζαι θα σ'αλλάσσει κάθε μέρα λαλεί.
- ΜΑ Εκατάλαβες να λαλεί τούτα τα λόγια;
- ΣΟ Ναι.
- ΜΑ Τότε νάρκεσαι να κάθεσαι δαμέ να μας κάμνεις το δραομάνον. Αααχ κόρη μου τζι εμοιάσαμεν της παροιμίας που λαλεί...“ Πέψε τους πελλούς ομπρός τζαι πήαινε τζι εσού ταπισόν ”.
- ΣΟ Έσειι δκυο μήνες...που τα τρεχάματα...εβκάλαν τα πόδκια μας νερόν για να την κανονίσουμεν νάρτει. Αν θέλεις , δικιώχνω την τζαι φρόντισε να φέρεις άλλην.
- ΜΑ Έλα δα κόρη...έλα ομπρός μου. Ξαναπέ μου ίντα σε λαλούν.
- ΣΟ Πε της τόνομα σου.
- ΜΑ Βρίζε εσού. Εγιώ την πκιερώννω, εγιώ τη ρωτώ, σε μέναν θα αποκρίνεται. Ίντα σε λαλούν; **(Η Σοφία της γνέφει να πει το όνομα της)**
- ΤΑ Τατιάνα.
- ΜΑ Ξέρεις ίντα δουλειάν θα κάμνεις; Θα με λούννεις, θα με χτενίζεις, θα με πλυννίσκεις. Θα σφουγγαρίζεις , θα σιερώννεις ,θα μαειρεύκεις. Τζαι κυρίως θέλω να κάθεσαι να μου κάμνεις παρέα.

- ΣΟ Θέλει τη συντροφικιά σου λαλεί.
- ΜΑ Βρίζε εσού. (Μικρή παύση) Εσύ, που νάσιεις την ευτζιήν μου, φαίνεσαι μου τζιελεφή τζαι καλομαθημένη. Αν ήσουν πριγκιπέσσα έθεν νάσιεις έλεος. Εν να δυσκολευτείς να με σάζεις. Είσαι παντρεμένη κόρη;
- ΤΑ Ουχί. Ειμί άγαμη .
- ΜΑ Ίνταν που είσαι κόρη!
- ΣΟ Εν ελεύτερη λαλεί.
- ΜΑ Έσειι φορές που μου φεύκουν! Ξέρεις το; Εσού θα με αλλάσσεις. Εξανάσασες γέρον να δεις τον νόστον; Ίντα ανάγκην έσειεις τζι ήρτες να κάμνεις έτσι δουλειάν, αφού είσαι ελεύτερη;
- ΣΟ Ρωτά αν έσειεις οικονομικές δυσκολίες.
- ΤΑ Έγωγε. Η μήτηρ μου ασθενεί σοβαρώς , δει δε μακράς θεραπείας. Η σύνταξις του πατρός μου είναι μόνον πεντήκοντα εβρώ ανά μήνα. Το αυτόν εισόδημα είχαν και εγώ εκ της εμής εργασίας. Δι αυτών των απολαβών ουκ ηδυνάμεθα ποσφέρειν εις την μητέρα μου την αναγκαίαν ιατρικήν φροντίδα. Αύτη ουν εστίν η αιτία της υπ'εμού αναζητήσεως εργασίας εις την αλλοδαπήν.
- ΣΟ Εν άρρωστη η μάνα της λαλεί τζι έσειι ανάγκην .
- ΜΑ Μάνα μου ζάβαλλι μου. Ίντα δουλειάν έκαμνες εις τον τόπον σου;
- ΣΟ Για το επάγγελα σου ρωτά.
- ΤΑ Ειργαζόμενη ως καθηγήτρια των Ελληνικών.
- ΜΑ Καθηγήτρια των Ελληνικών τζι ήρτες να ξισκατίζεις;
- ΤΑ Ου κατανώ α συ λέγεις.
- ΜΑ Ααα...συλλέγεις τζιόλας ! Ίντα συλλέγεις; Καραόλους όξαμανιτάρκα; Μαξούλιν δεν έχω να σε βάλω να συλλέγεις.
- ΣΟ Πώς έτυχεν να μάθεις Ελληνικά κόρη Τατιάνα ;
- ΤΑ Εις εκ των προπατόρων μου, όστις μετηνάστευσεν εξ Ελλάδος εις Ουκρανίαν, είχεν σφοδράν επιθυμίαν, τού εκμαθείν με την πατρώαν γλώσσαν. Και μη θέλουσα αυτόν αθυμείν, την επιθυμίαν αυτού απεδεξάμην . Απεδεξάμην δε μετά πλείονος ζήλου.
- Μα Ίντα λοής έμαθεν λαλεί κόρη τα Ελληνικά ;
- ΣΟ Έμαθεν τα που τους προπάτορες μας λαλεί.
- ΜΑ Αβραάμ, Ισαάκ τζαι Ιακώβ;
- ΣΟ Γεια στο στόμα σου.
- ΜΑ Άρα εν δική μας. Εν Ορθόδοξη. Σαν να την άκουσα τζιόλας τζι είπεν...απεταξάμην τον σατανάν.
- ΣΟ Σατανάν δεν άκουσα. Μα το απεταξάμην άκουσα το τζαι μάλιστα δκυο φορές. Ννα μα τον σταυρόν.
- ΜΑ Γιατί δεν το είπεν τρεις; Πε μας το πιστεύω κόρη.
- ΣΟ Για όνομαν του θεού...η κοπέλλα εν κουρασμένη....

- ΜΑ Ας εν τζαι το πάτερ ημών.
- ΤΑ Τι επιθυμεί παρακαλώ η μάμμη;
- ΣΟ Θέλει να της πεις το πάτερ ημών ακούεις τζι εσού.
- ΤΑ Εγώ γε απαγγελείν.(**Λέει το πάτερ ημών. Η Μαρία σε κάποια στιγμή αρχίζει να τη συνοδεύει.**)Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομα σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημα σου, ως εν ουρανώ και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον,δος ημίν σήμερα και άφες ημίν τα ωφειλήματα ημών, ως και ημείς εφίεμεν τοις ωφειλέταις ημών και μη εισενέγκεις ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.
- ΜΑ (**Σταυροκοπιέται**) Αμήν θεέ μου.Αμήν.Βάλε τζιαι το σταυρό σου χαρώ σε να σε δω. Εσύ λάμνε κόρη φέρ'το καπνιστήριν να την καπνίσουμεν.
- ΣΟ Εν κουρασμένη η κοπέλλαααα.
- ΜΑ Πήαινε λαλώ σου. Τζιαι φέρε τζιαι το καντήλιν που τους αγίους.
- ΣΟ Θα με τσακρίσεις εσού εμέναν. (**Πάει μέσα**)
- ΜΑ (**Κάνει το σταυρό της**) Δι ευχών των αγίων πατέρων ημών, κύριε Ιησού Χριστέ ο θεός, ελέησον και σώσον ημάς αμήν. Τωρά κάτσε να πνάσεις.
- ΤΑ Να υπνώσω; Ναι βούλομαι ίνα υπνώσω.Ειμί τα μάλα νυσταγμένη.
- ΜΑ Άμα ποστέκεσαι να μου το λαλείς. “Γιαγιά θέλω να κάτσω να πνάσω.” Τζι εγιώ θα σ’ αφήννω. Φτάννει όμως να κάμνεις τες δουλειές σου. Όι να σηκώννεσαι που το πορνόν τζαι να απλώννεις ζάμπαν, σαν κάμνουν οι περίτου τζαι να τα αφήννεις γέρημα δαμέσα . Τζαι θέλω να μου κρόννεσαι. Να μεν μου βκάλλεις γλώσσαν. Εξηγηθήκαμεν; Τζαι νάσιεις πομονήν. Άμα έσιεις πομονήν τζι εγιώ θα σ’ αντέξω τζι εσού θα μ’ αντέξεις..
- ΣΟ (**Έρχεται με το καπνιστήρι και το καντήλι**)
- ΜΑ Φερ’ μου το καπνιστήριν κόρη. (**Της το δίνει.**) Σιώψε την τζεφαλή σου κόρη εσού.(**Η Σοφία της γνέφει να σκύψει το κεφάλι. Η Μαρία βάζει λιβάνι στο καπνιστήρι και καπνίζει πάνω από το κεφάλι της Τατιάνας.**) Ο θεός να σε γλέπει τζαι να σε σιέπει που κάθε κακόν. Τζαι προ παντός που το μμάτιν το φθονερόν. Να προσέχεις με πκοιες συναναστρέφεται τζαι πκοιες κουβενκιάζεις. Να μετράς τα λόγια σου τζαι να μεν ανοίεις εύκολα την καρκιάν σου.Γιατί είμαστιν άσημη ράτσα .Φθονερή. Για τούτον τζι εν θωρούμε μέραν καλήν. Για τούτον τζαι πάμεν που το κακόν στο σιειρόττερον. Ο ένας αζουλεύκει τον άλλον. Ο ένας μισά τον άλλον. Ο ένας θα φάει τον άλλον. Σιαίρουνται με τα πάθη σου τζαι λυπούνται με τες χαρές σου.
- ΣΟ Κανεί... κανεί...

- ΜΑ 'Αφησ' με να της τα πω να ξέρει με πκοιους έσει να κάμει.
- ΣΟ Θα μας μάθει σιγά σιγά.Μεν έσειεις ένοιαν. Ούλλοι εμάθαν μας.
- ΜΑ Γιατί να σπάσει τα μούτρα της ; Θωρείς την...εν ντελικάτη.
Σαν νάρκεται που άλλον κόσμον τούτη. Φερ' μου το καντήλιν.
- ΣΟ Ννα τζαι το καντήλιν. Θα με σπάσεις εσου έμεναν
- ΜΑ **(Βουτά ένα βαμβάκι και σταυρώνει όλα τα ακάλυπτα μέρη του σώματος της)** Ιησούς Χριστόν νικά τζι ούλλα τα κακά σκορπά...
Ιησούς Χριστός νικά τζι ούλλα τα κακά σκορπά...Ιησούς ...
- ΣΟ Κανεί. Ελάδκιασες την σαν να πρόκειται να την βαφτίσεις.
(Μπαίνει ο Κωσταντής. Έχει στριφτό μουστάκι.Φορά πάντα ένα χαμόγελο, για να μη πικραίνει τους άλλους.Κρατά δύο μικρά βάζα με χαλούμια)
- ΚΩ Γεια σας γειτόνισσες.
- ΜΑ Καλώς τον Κωσταντήν. Έρτες μάνι μάνι γιε μου;
- ΚΩ Πόσην ώρα θέλω νάρτω πόσσω μου γιαγιά;
- ΜΑ Έλα γιε μου...έλα. Δωσ'τα χαλλούμια της Σοφίας να τα πάρει
μέσα τζαι πε μου πόσα θέλεις να σε πκιερώσω.
- ΚΩ Άλλη φοράν. Εν θα χαθούμεν.
- ΜΑ Ξέρεις με . Εγώ εν θέλω να χρωστό. **(Βγάζει από την τζέπη της ένα πλαστικό σακουλλάκι)** Πε μου πόσα θέλεις.
- ΚΩ Όπως πάντα γιαγιά. Είκοσι τζαι είκοσι σαράντα.
- ΜΑ Έλα γιε μου...έλα. Είκοσι,σαράντα.
- ΚΩ Φκαριστώ γιαγιά. Άτε να πηαίννω,να ταήσω τες αγελάδες, πριχού
να σκοτεινιάσει.
- ΣΟ **(Βγαίνει από μέσα)** Η δεσποσύνη εν η κοπέλλα που θα σάζει την
μάναν μου ρε Κωσταντή.
- ΚΩ Μα τούτη η δεσποσύνη;
- ΣΟ Θωρείς καμιάν άλλην;
- ΚΩ Αααα....εν καλά. Έχω ευχαρίστησιν δεσποσύνη.
- ΜΑ Ρε Κωσταντή θέλω μια χάρην που λλόου σου.
- ΚΩ Ότι θέλεις γιαγιά
- ΜΑ Τζείνη η ανάφεντη η καρκολούα μου εν νάκκον ψηλή τζαι
δυκολεύκομαι πκιον να βκαίνω πάνω.Λάμνε γιε μου δε την .
Τζαι πε μου ίντα μπορούμεν να κάμουμεν.
- ΚΩ Να πάω γιαγιά. **(Μπαίνει μέσα)**
- ΜΑ Δείξε του κόρη. **(Η Σοφία και ο Κωσταντής πάνε μέσα)**
(Στην Τατιάνα) Τες ευτζιές μου νάσιει. Ό,τι χάριν του ζητήσω,
δεν μου χαλά χαττήριν. Ό,τι θέλω τηλεφωνώ του. Όσπου να δεις
τζαι να πεις έρκεται τζαι φέρνει μου το. Όσην καλοσύνην έσει,
τόσα καλά να του δώκει ο θεός .Τζαι να τον αξιώσει νάβρει μια
γενναίκαν να σταθεί δίπλα του, να σάζει τα παιδικιά του, που

μείνασιν πεντάρφανα στες πέντε στράτες. Η γεναίκα του ήταν μια γεναίκα που δεν είσιεν καλλίττερην της . Στα τριάντα της επήρεν την ο πλάστης μου τζι άφηκεν του τρία μωρά , που τα νεγιώννει τζι εν τα νεγιώννει η πεθθερά του. **(Τον βλέπει νάρχεται) Σοσσοσ**

- ΚΩ (Βγαίνοντας)** Δεν έσειε πρόβλημα γιαγιά .Αύριον τζιόλας θάρτω να πριονίσω τα πόδια της τζαι να τη φέρω όπου σε βολεύει.
- ΜΑ** Τες ευτζιές μου νάσιεις γιε μου. Ξέρεις πόσες φορές είπα στους αχαήρευτους τους δικούς μου! Φκια κουφά.
- ΚΩ** Άτε...γεια σας.**(Φεύγει)**
- ΜΑ** Στο καλόν τζαι στην ευτζιήν μου.
- ΣΟ** Εν τούτη η κάμαρη που θα μεινίσκει ρε Τατιάνα.**(Της δείχνει την πόρτα αριστερά)** Έλα να σε βοηθήσω να πάρεις τα πράματα σου.
- ΤΑ** Ευχαριστώ.
- ΣΟ** Εν κιθάρα τούτη που κρατάς;
- ΤΑ** Ναι.
- ΣΟ** Παίζεις κιθάραν;
- ΤΑ** Μάλιστα. Ειμί κιθαριστρίς.
- ΣΟ** Έσιεις κιθάρες τρείς;
- ΤΑ** Ουχί. Ειμί κιθαρίστρια.
- ΜΑ** Αν εν αλήθεια της τζι εδούλεψεν καθαρίστρια, μπορεί να τα καταφέρει να με σάζει κόρη Σοφία.
- ΝΙΚ** Γεια σας. Ίντα πουλά η κοπέλλα;
- ΣΟ** Εν η κοπέλλα που θα σάζει τη μάνα μου.
- ΝΙΚ (Την περιεργάζεται)** Μα τούτη; Αν αντέξει τούτη τη μάνα σου, εμέναν να με φωνάζουν Μπάγκι Μουν
- ΜΑ** Δεν εκατάλαβα.
- ΝΙ** Θα καταλάβεις. Τζι εσου θα καταλάβεις .Τζι εσου θα καταλάβεις **(δείχνει τη Μαρία)** Μα προπαντός τούτη θα καταλάβει.**(Δείχνει την Τατιάνα.**

ΣΚΗΝΗ

- ΜΑ (Την άλλη μέρα)** Μεν με θωρείς τωρά. Έπρεπεν να με δεις στα νειάτα μου. Έκαμα εγώ δουλειές , που δέκα νομάτοι δεν τες εκάμναν.Τούτη η αυλή ήταν γεμάτη με ζωντανά.Τζι ούλλα εγιώ τα φρόντιζα.Τζαι τούτα ήταν στην πνάση μας. Οι δουλειές οι βαρετές, ήταν ο κάματος,το θέρος, οι ελιές, τα τεράτσια.Το τσάππισμα, το πότισμαν, το σύναμα. Εσκοτωννούμαστιν για να νεώσουμεν τα παιδικιά μας. Έξι παιδικιά που γέννησα. Το έναν επέθανεν μου βρεφούιν. Τον άλλον μου γιον έθαψα τον εις τα σαράντα του. Επέθανεν τζι άφηκεν μου δκυο κόρες. Ενέγιωσα τες τζιαι τζείνες. Θωρείς με έτσι...μα εν τζαι ξέρεις ίντα έχω μέσα μου. Η ψυσιή μου εν περίτου μαύρη που τα ρούχα που φορώ.**(Κλαίει)**

- ΤΑ** (**Την χαϊδεύει**) Μη κλαίεις μάμμη. Σπαράττει η ψυχή μου, ορώσα σε κλαίουσαν.
- ΜΑ** Εφκαριστώ . Εφκαριστώ σε πολλά. Ούλλες κοντεύκουν μου μόνον για να με καθαρίσουν. Γιατί εν υπόχρεες. Γιατί εν η δουλειά τους . Γιατί πκιερώνουνται. Εσού χαδεύεις με.(**Η Τατιάνα τη φιλά**)
Ευκαριστώ σε . Ακόμα τζαι τα παιδικιά μου δεν με φιλούσιν πκιον. Τζι αν το κάμουν πού τζαι πού, τα φιλιά τους εν προσποιητά. Εν για παρηορκάν. Ααχ κόρη μου... τα γεράματα κανέννας δεν τα θέλει.
- ΣΟ** (**Μπαίνοντας**) Καλημέρα. Ακόμα δεν επρόλαβεν νά'ρτει τζι άρκεψες της παράπονα ;
- ΜΑ** Εμείς κάμνουμεν καλά.
- ΣΟ** Ετζιοιμήθηκες καλά εψές κόρη Τατιάνα;
- ΤΑ** Μόλις κατεκλήθην απεκοιμήθην και ηγέρθην άμα τη ανατολή του ηλίου.
- ΣΟ** Δεν σου εφώναξεν ούλλη νύχτα ;
- ΜΑ** Γιατί να της φωνάξω;
- ΣΟ** Οι άλλες επαπαπονιούνταν πως εν τες άφηνες να τζιοιμηθούν. Πότε αθθυμάσαι το έναν τζιαι πότε το άλλον μεσ'τα εφτά μεσάνυχτα. Πότε νερόν, πότε φαϊν, πότε τσιάν, πότε γάλαν, πότε πισσιά, πότε κακκά, πότε φάρμακα....
- ΜΑ** Φαρμάτζιν να μου δώκετε. Να πκιω να ησυχάσω που λλόου σας.
- ΠΕ** Καλημέρα
- ΜΑ** Ωω...καλώς τον. Ίντα άνεμος εφύσησεν πρωίν πρωίν;
- ΠΕ** Παραπονιέσαι πως εν έρκουμαι. Παραπονιέσαι τζαι πως έρκουμαι;
- ΜΑ** Κάτσε, μιαν τζι έχασες τη στράταν τζι έδωκες έσσω μας.
- ΣΟ** Να σου κάμω καφέν θκειε Περικλή;
- ΜΑ** Κάμε για ούλλους μας.
- ΣΟ** Θέλεις τζι εσύ καφέν κόρη ;
- ΤΑ** Ουχί. Άρτι έπιον.
- ΣΟ** Άρτον δεν έχουμεν, μα έχουμε ψουμί με το προζύμι.
- ΝΙΚ** Καλημέρα. Κάμε τζαι για λλόου μου καφέ.
- ΣΟ** Εκαπνίσαν σας μάλλαν πρωίν πρωίν;
- ΜΑ** Φαίνεται... θαν όφκεροι οι καφενέδες.
- ΝΙ** Ίντα λαλείς; Είχα δίκαιον θκειε Περικλή;
- ΣΟ** Για ίντα πράμαν.
- ΝΙ** Επερίγραψα του την τζυνούρκαν.
- ΣΟ** Ααα έτσι εξηγείται. Ένεν μάλλαν που μυριστήκετε. Εν θηλυκόν.
- ΠΕ** Καταφέρνετε κόρη να συνεννοηθείτε;
- ΜΑ** Ο τζαιρός θα δείξει.
- ΣΟ** Πάντα στην αρκήν... εν με ούλλες μέλι γάλαν. Εν ύστερα που σιήζουν τα δευτέρκα.

- ΜΑ Λάμνε κάμε τους καφέδες τζαι σιώπα. (**Η Σοφία πάει μέσα**)
- ΠΕ Συντυχάννεις τη γλώσσα μας δεσποσύνη;
- ΤΑ Έγωγε.
- ΠΕ Ναι, εν εσέναν που ρωτώ . Μιλάς Ελληνικά;
- ΤΑ Ναι.
- ΜΑ Κόρη Ιντιάνα, τώρα πον νάβρεις τζαιρόν....
- ΠΕ Μα εν Ιντιάνα η δεσποσύνη;
- ΝΙ Ουκρανή .
- ΠΕ ΄Ιντα τη λαλεί Ιντιάναν η πεθθερά σου;
- ΝΙ Δεν γυρίζει η γλώσσα της τ' όνομαν της .
- ΠΕ ΄Ιντα σε λαλούν κόρη κορού; Κόρη...εν εσέναν που ρωτώ. Πκοιον εν τόνομα σου;
- ΤΑ Τατιάνα.
- ΜΑ Μεν τους βάλλεις φτιν κόρη μου τζαι τούτοι εν κουβένταν που θέλουν. ΄Ακου ίνταν πον να σου πω. Τώρα πον νάβρεις αθκιάσιν, να μπείς έσσω τζαι τζιαμέ στη γωνιάν έσειι έναν κοφίνιν γεμάτον εσσώρουχα τζαι να πκιάεις να τα πλύννεις.
- ΠΕ Μα θα βάλλεις τούτον το μωρόν να πλυννίσκει τα ρούχα σου;
- ΜΑ Πκοιος θα τα πλυννίσκει; Εγίώ δεν σώννω να πάω του μάκρου μου.
- ΠΕ Εν κρίμαν τούτον το μωρόν να κάμνει έτσι δουλειάν.
- ΜΑ ΄Ινταν πον να πάθει, αν μου πλύννει κανένα βρακούιν.
- ΝΙ Εεε όι τζιαι βρακούιν. Βρακούιν φορεί το μωρόν.
- ΜΑ Εγίώ ίντα φορώ; Βράκα ;
- ΝΙ Η βράκα έσειι έλεος.
- ΜΑ Τζαι πού το ξέρεις ;
- ΝΙ Θωρώ τα πλυμμένα πάνω στα ττέλια που κρέμουνται. ΄Ετσι σάϊζ...να γυρίσεις τον ντουινιάν δεν ιβρίσκεις.
- ΠΕ Εν το τάγκα που λαλούσιν.
- ΝΙ Τάγκα ; Τάγκα-τούγκα! (**Οι δύο ξακαρδίζονται στα γέλια**)
- ΜΑ Ο θεός να σας χαλάσει περιπαίχτες.
- ΝΙ Ακούεις θκειε Περικλή....θκειε Περικλή
- ΠΕ Ακούω...ακούω
- ΝΙ Να ππέσεις που ψηλά τζαι να το αννοίξεις ,αξίζει αλεξίπτωτον. (**Ξεκαρδίζονται στα γέλια**)
- ΜΑ Γλήγορα να ζηκουμπιστείτε που δαμέ .
- ΝΙ Θκειε Περικλή...θκειε Περικλή...
- ΠΕ Λάλε. Ακούω.
- ΝΙ Σκέφτομαι να το πατεντάρω σαν αλεξίπτωτον τζαι να πουλήσω την πατένταν στην αεροποριάν. (**Ξεκαρδίζονται στα γέλια**)
- ΣΟ ΄Ετοιμοι οι καφέδες σας.

- ΜΑ Ἄτε χαρὼ σας. Πικιέτε τους καφέδες σας τζι άνεμο στη βράκα σας τζι αέρα στα πανιά σας. Τζι άλλην βολάν, άμα έρκεστε δαμέ να λαλιέτε κουβέντες νούσιμες , αλλιώς να μεν πατάτε έσσω μου.
- ΠΕ Να μεν πούμεν κανέναν αστείον να γελάσουμεν;
- ΜΑ Ἄλλον τα αστεία τζι άλλον να γελάς σε βάρος του άλλου.
- ΣΟ Ξέρετε ότι η δεσποσύνη παίζει κιθάρα;
- ΠΕ Παίζει κιθάρα;
- ΣΟ Καλό.
- ΝΙ Πέρκι να τραουδά τζιόλας.
- ΜΑ Τραουδάς κόρη Ιντιάνα;
- ΤΑ Ἐγωγε. Οσάκις κιθαρίζω τραγουδώ.
- ΠΕ Ἴνταν λαλεί!
- ΣΟ Ο Σάκης, λαλεί, άμα καθαρίζει τραουδά.
- ΝΙ Πού ξέρει τούτη το Σάκην τζι είδεν τον να καθαρίζει τζαι να τραουδά;
- ΠΕ Μπορεί να δούλεψεν κοντά του.
- ΜΑ Αν εδούλεψεν εις τον Σάκην θα ξέρει τζαι τον Ψιννάκην.
- ΠΕ Μα εν δυνατόν να δούλεψεν εις τον Σάκην τζαι να ξιππέσει τζαι ν'άρτει να δουλεύκει κοντά σου;
- ΜΑ Δεν εκατάλαβα! Εγώ είμαι καμιά παρακαδικιανή;
- ΣΟ Πήαινε κόρη φερ'την κιθάραν να παίζεις να σ'ακούσουμεν.
(Η Τατιάνα πάει μέσα)
- ΠΕ Εσυφωνήσετε πόσα θα την πκιερώννετε;
- ΣΟ Τρακόσια-πενήντα το μήναν τζαι να τρώει τζαι να μεινίσκει.
- ΠΕ Ἐκοψεν τζι ήρτεν που την Ουκρανίαν τούν το φκιόρον για τρακόσια πενήντα ευρώ το μήνα; Φαντάσου ανάγκην πόσιει.
- ΣΟ Εν άρρωστη σοβαρά η μάνα της .
- ΠΕ Ἐτσι εξηγείται.
- ΣΟ Με κάτι έξτρα που θα βκάλλει...υπολόγισε πεντακόσια.
- ΠΕ Ἴντα έξτρα εννοείς;
- ΣΟ Ὅποτε έχουμεν σιέρωμαν, καθάρισμαν , ξισκόνισμαν...τζι εγώ τζι η αρφή μου τζιαι οι κόρες μας...τούτη θα φωνάζουμεν.
- ΠΕ Τζαι πεντακόσια ευρώ εν λεφτά για τουν το πλάσμαν;
- ΝΙ Μα άκουσες πόσα έπκιαννεν εις την πατρίδαν της ; Πενήντα ευρώ μισθόν τούτη τζιαι πενήντα σύνταξιν ο τζύρης της . Δαμέ θα βκάλλει δεκαπλάσια που τον μισθόν της τζαι θα τρώει τζαι θα μεινίσκει. (Ἐρχεται η Τατιάνα με την κιθάραν)
- ΠΕ Ἐλα μάνα μου. Τζι αν τραουδάς καλά, εγώ θα σου έβρω δουλειά σε κέντρον να πκιάννεις ππαράν με τον νούρον.
- ΝΙ Δώσ'μας τες δκυο σηλιές που δώκαμεν για τα εισιτήρια , τες άδειες τζαι τες ασφάλειες της τζαι χάρισμα σου.

- ΠΕ Να σας τα δώκω.
 ΣΟ Παίξε κόρη Τατιάνα τζαι μεν ακούεις... φουμίσια του θκειού μου .
 ΜΑ Άτε αγάπη μου... κούρτισ' το βκιολίν σου.
 ΣΟ Εν βκιολίν μανά τούτον;
 ΝΙ Εξανάδεν η μάνα σου κιθάρα, για να ξέρει;
 ΜΑ Άτε αγάπη μου... άτε χρυσή μου... τζαι μεν τους βάλλεις φτιν..
 ΤΑΤ **(Παίξει και τραγουδά)**

Έρωσ ανίκατε μάχαν,
 Έρωσ, ος εν κτήμασι πίπτεις,
 ος εν μαλακαίς παρειαίς
 νεάνιδος εννουχεύεις ,
 φοιτάς δ' υπερπόντιος
 εν τ' αγρονόμοις αυλαίς .
 και σ' ούτ' αθανάτων
 φύξιμος ουδείς
 ουθ' αμερίων σε γ' ανθρώπων
 ο δ' έχων μέμνηεν.

- ΠΕ **(Μεγάλη παύση)** Ύστερα που τα ουκρανέζικα, τραούδα μας τζαι κάτι στη γλώσσα μας , να δούμεν τη διαφοράν.
 ΣΟ Δεν σας έρεσεν;
 ΝΙ Εν καλόν. Αν είχαμεν όμως τζαι καμιάν πινιάν έθεν να πκιάει κατάτροχον.
 ΣΟ Να πάω να σας φέρω ζιβανία. **(Μπαίνει μέσα)**
 ΠΕ Πε μας μάνα μου. Ίντα τραούδι εν τούτον που μας είπες ;
 ΤΑ Είναι χορικόν της Αντιγόνης .
 ΠΕ Χωρκόν της Αντιγόνης ; Έσειι έτσι τραούδι;
 ΤΑ Έψαλλον το γνωστόν χορικόν της Αντιγόνης .
 ΠΕ Εννοείς τη δική μας την Αντιγόνην;
 ΤΑ Μάλιστα. Την Αντιγόνην του Σοφοκλέους.
 ΠΕ Μα την πίστη μου πρώτη φοράν ακούω ότι η Αντιγόνη του Σοφοκλή του Ζίζιρου γράφει τραούδκια τζαι μάλιστα στα ουκρανέζικα!
 ΝΙ Εεε μητέρα... η κοπέλλα λαλεί ότι ψάλλει.
 ΜΑ Ψάλλει;
 ΝΙ Τωρά το είπεν. Έψαλλεν λαλεί με την Αντιγόνην του Σοφοκλή.
 ΜΑ Άησε να πκιάω τον παπάν που κοντά να τη διορίσει. Οι ψαλτάες μας , ο θεός να με συγχωρήσει, αντί να ψάλλουν τσιριλλούν.
 ΝΙ Να τραουδήσω τζι εγώ έναν τραούδι στη γλώσσα μας δεσποσύνη να δεις τη διαφοράν.
 ΤΑ Λέγοντας εις την γλώσσα σας τι εννοείτε;
 ΝΙ Στα Ελληνικά.

- ΤΑ Και εγώ στα Ελληνικά έχω τραγουδήσει.
 ΝΙ Άλλα τα Ελληνικά τα δικά σου τζι άλλα τα δικά μας. (δείχνει τους θεατές)
- ΤΑ Ποίος είναι ο στιχουργός και ποίος ο συνθέτης;
 ΝΙ Δεν εκατάλαβα.
- ΤΑ Ερωτώ ποίος το έχει γράψει;
 ΝΙ Εγώ το έγραψα.
- ΤΑ Και τους στίχους και τη μουσικήν;
 ΝΙ Βεβαίως.
- ΤΑ Έχετε πλήρη γνώση των φθογγοσήμων του πενταγράμμου;
 ΝΙ Δεν εκατάλαβα.
- ΤΑ Τέλος πάντων. Ποίον είναι το αντικείμενον του τραγουδιού σας;
 ΝΙ Δεν εκατάλαβα
- ΤΑ Αναφέρεται εις τον έρωτα, εις την αγάπη, εις την φιλία....
 ΝΙ Όι όι
- ΤΑ Ποίος είναι ο τίτλος του;
 ΝΙ Ασα μάλιστα...ο τίτλος του είναι “Η αυλή μας ”
- ΠΕ Παραίτα ρε .Θα συγκριθείς εσου με τούτον το αηδόνιν;
 ΣΟ (Βγαίνει από μέσα) Ελάτε. Έφερε σας τζαι ζιβανίαν.
 ΝΙ Νάσαι καλά. Γύρε μιαν να καθαρίσει ο λαιμός μας.
 ΣΟ Όση θέλετε τζι όσην αντέχετε. (Τους βάζει και πάει μέσα)
 ΝΙ (Πίνει. Ξεροβήχει)
 Ο πατέρας ανεμίζει τζαι η μάνα μας σαρίζει.
 Ο παππούς μας κοσινηίζει τζι η στετέ μας ξηφουρνίζει
 Ο αρφός μας ξηπετρίζει τζι η αρφή μας ξηχορτίζει
 Το γαούριν αγκανίζει τζι η φοράδα σησηνηίζει
 Η κατσέλλα μουγκαρίζει τζι η κουέλλα πεμπερίζει
 Η καττούα νιαουρίζει τζαι η κότα κακαρίζει.
 Η χαρά μες την αυλή μας ξητρουλλά τζαι ξησειιλίζει.(δισ)

ΣΚΗΝΗ

(Η Τατιάνα τραγουδά ένα τραγούδι της πατρίδας της)

- ΠΕ (Κρατά ένα σακούλι) Γεια σου δεσποσύνη.Πού εν η μαστόρισσα σου;
 ΤΑ Την έχω οδηγήσει εις τον εσπερινόν.
 ΠΕ Άκουσα την καμπάναν τζιαι υπολόγισα ότι θάσαι μόνη σου.
 Μα ίντα γιορτάζουμεν αύριον;
 ΤΑ Μου έχει είπει η μάμμη, αλλά δεν ενθυμούμαι το όνομαν του εορτάζοντος αγίου.
 ΠΕ Έλα να δεις ίντα σου έφερα. Έφερα πορικούδκια να φάμεν μαζί.
 Έλα πκιάε...μεν αντρέπεσαι.

- ΤΑ Ουκ ορέγομαι.
- ΠΕ Μεν είσαι ακατάδεκτη. Πκιάε.
- ΤΑ Ουκ επιθυμώ.
- ΠΕ Μα προσβάλλεις με.
- ΤΑ Δεν θέλω. Ευχαριστώ.
- ΠΕ Μακάρι νάσαι καλά. Θα σου τ' αφήκω τζιαι κρύψε τα να τρώεις μόνη σου, γιατί αν τα μυριστεί η κοτζιάκαρη θα κάμουςιν φτερά. Τελευταία εσήκωσεν χούιν να χαρίζει. (**Η Τατιάνα γρατσουνά ελαφρά την κιθάραν**) Μεν σου φανεί παράξενον να μεινίσκεις νησιτιζή δαμέσα που ξίμπεςες. Για τούτο σου λαλώ. Φύλαξε τα σαν τα μμάδκια σου. Τζι ότι θέλεις να μου λαλείς εμέναν. Ζήτα μου μάννα εξ ουρανού τζιαι είμαι άξιος να σου το φέρω. Το αθάνατο να μου ζητήσεις , θα κάμω τη γην πηγήν να σου το φέρω. Τζιαι να σου πω τζιαι κάτι άλλον, μα να μείνει μεταξύ μας, γιατι εν κουνιάδα μου τζιαι εν θέλω να παρεξηγηθούμε. Καταλαβαίνεις. Η κοτζιάκαρη εν ιδιότροπη. Ερέξαν τέσσερις που δαμέσα ως τωρά. Βουλγάρα, Φιλιππινέζα, Σριλαγκέζα , Βιετναμέζα... τζιαι μάλιστα γεναίτζιες της ζωής, γεναίτζιες ψημένες...μα καμιά τους δεν την άντεξεν. Όι να την αντέξεις εσύ, που είσαι σαν το τραντάφυλλον. Εσύ...που όσον τζιαι αθθείς τζιαι πορουβίζεις. Εσου πέρτικα μου καλά κάμνεις να γυρέψεις κανένα σπίτιν, που να σε εχτιμούν, που να σε προσέχουν. Τρακόσια πενήντα ευρώ τον μήναν που εσυφφωνήσετε εν ριάλια ; Ννα μα την πίστη μου.(**Κάνει το σταυρό του**) Αν δεν αντρέπουμουν πον συγγενείς μου, έθεν να σου πω νάρτεις να μεινίσκεις έσσω μου τζιαι να σου διώ εγώ τα τρακόσια πενήντα εβρώ. Τζιαι δεν θέλω να μου κάμνεις τίποτε. Ούλλη μέρα να κάθεσαι τζιαι να σε θωρώ τζιαι να σε καμαρώνω.

ΣΚΗΝΗ

(**Βράδυ. Ακούεται ένας κόκορας**)

ΜΑ (**Βγαίνει από μέσα με το νυχτικό της**) Κόρη Ιντιάνααα. Κόρη Ιντιάνααα. Παναγία μου... θα βκει η ψυσιή μου. Κατούρα κατούρα ούλλη νύχτα εγίνηκε λίμνη το κρεβάτι μου. Θα τα κόψω ρε τα διουρητικά τζιαι ασ πεθάνω. Κόρη Ιντιάνααα. Έσειε μιαν ώραν που της φωνάζω, μα πού να ακούσει η Ιντιάνα. Αν ήταν εις την Ιντιάν έθεν ν' ακούσει . Ούλλες το ίδιον ένει. Καμιά τους δεν αξίζει. Εν χαρράμιν τους τα ριάλια που πκιάννουν. Κόρη Ιντιάνααα....

ΤΑ (**Βγαίνει με το νυχτικό**) Με φωνάζατε μάμμη;

ΜΑ Έκουσεν με το χωρκόν που άκραν ως γυρόν τζιαι ρωτάς αν σε φώναξα;

ΤΑ Με συγχωρείτε. Απεκοιμήθην.

- ΜΑ Ξέρω το πως εποτζοιμήθης. Δεν είμαι μαννή. Ούτε μαννή είμαι ούτε παλαβή. Τζαι μεν θαρκέσαι ότι μπορείς να μου γελάσεις. Ππέφτεις τζαι τζοιμάσαι του καλού τζαιρού τζαι δεν σε νοιάζει μεν αν ιζιώ με αν επέθανα.
- ΤΑ Με συγωρείτε μάμμη, αλλά από την ώραν που κατεκλίθητε, με ξυπνήσατε πεντάκις .
- ΜΑ Ακόμα δεν έμπηκες έσσω μου τζιαι βκάλλεις μου γλώσσαν βρα;
- ΤΑ Παρακαλώ.Τι επιθυμείτε μάμμη ;
- ΜΑ Μάμμη...μάμμη...μάμμη...μα το μάμμη ίντα να το κάμω, άμα σου φωνάζω τζι εν μ' ακούεις ; Λοούδκια ξέρετε πολλά, μα με τα λοούδκια δεν γίνεται δουλειά. Ή θα κάμνεις ότι σε προστάσσει η μάμμη, ειδημή η μάμμη ...πάτσον πασ' τον κώλον.
- ΤΑ Είπατε μοι παρακαλώ τι θέλετε.
- ΜΑ Πάνω στο κάζιν έσειι σούππαν τραχανάν.Βράσε την να φάω.
- ΤΑ Είναι τρεις η ώρα μετά τα μεσάνυχτα γιαγιά.
- ΜΑ Κάμε τζείνον που σου λαλώ τζαι βρίξε.
- ΤΑ Είναι αλμυρή και θα ανέβει η πίεση σας πάλι .
- ΜΑ Σιωπήν είπα. Κάμε τζείνον που σε προστάσσω.

ΣΚΗΝΗ

(Το πρωί της ίδιας ημέρας. Και οι δύο με τα νυχτικά. Η Τατιάνα της πιάνει την πίεση)

- ΜΑ Ο θεός να σε γλέπει τζαι να σε φυλάει. Στον ουρανόν σε γύρευκα τζιαι στη γη σε ήβρα. Είσαι ένας άγγελος που δεν εξαναπλάστηκε στη γη.Τυχεροί οι γονιοί που σε γεννήσαν. Πόση εν η πίεση μου;
- ΤΑ Είναι υψηλή γιαγιά.
- ΜΑ Πόση;
- ΤΑ Είκοσι.
- ΜΑ Αφού νιώθω το. Η τζεφαλή μου θα σπάσει.
- ΣΟ **(Μπαίνοντας)** Πάλε μετράτε την πίεση; Πόσην έσειεις;
- ΜΑ Είκοσι.
- ΣΟ Ίντα έφαες εψές;
- ΜΑ Τίποτε! Εψάτζιεψεν με η αρφή σου.
- ΣΟ Εψάτζιεψεν σε η αρφή μου!
- ΜΑ Είπα της σίιλεις φορές...μεν μου φέρνεις κόρη που τζείνα τα γέρημα τα τσιήπιτος, γιατί όποτε τα φάω ψηλώννει η πίεση μου. Φκιά κουφά.
- ΣΟ Αφού σε βλάφτουν ίντα τα τρώεις; Χάριζε τα, όπως χαρίζεις τζαι τόσα άλλα.
- ΜΑ Έτο...άμα τα δω... σουξουλά με ο σατανάς...
- ΣΟ Ούλλη νύχτα έφαες δκυο κούππες τραχανάν, έναν χαλλούμιν τζαι μισήν όρνιθαν τζι εβλάψαν σε τα τσιήπιτος !

- ΜΑ Πκοιος σου λαλεί τουν τα ψέματα; Ετηλεφώνησε σου η κυρία;
 ΣΟ Ετηλεφώνησα να δω ίντα κάμνετε τζι έμαθα τα κατορθώματα σου
 ΜΑ Πρόσεξε καημένη μου. Δεν θέλω κατασκόπους έσσω μου.
 Ο άντρας μου, που ήταν άντρας μου, δεν μου έκαμνεν έλεγχον τζαι
 θα μου κάμεις εσύ βρά; Τώρα βρα να τηλεφωνήσω της αστυνομίας
 νάρτει να σε συλλάβει τζαι να σε πέψει έσσω σου.

ΣΚΗΝΗ

(Το πρωί άλλης ημέρας. Και οι δύο πάλι με τα νυχτικά. Η Τατιάνα της παίρνει πάλι την πίεση)

ΜΑ Ούλλη νύχτα προσεύκομαι τζια παρακαλώ τον θεόν πρώτα πρώτα για τη μάνα σου πον άρρωστη, ύστερα για τα παιδικιά μου τζια τα αγγόνια μου τζι ύστερα για ούλλον τον κόσμον. Μάθε να το κάμνεις τζι εσύ. Γιατί άμα προσεύκεσαι για τους άλλους , ο θεός ακούει καλλίτερα την προσευκήν σου, παρά άμα προσεύκεσαι για τον εαυτόν σου. Πόση εν η πίεση μου;

ΤΑ Δώδεκα.

ΜΑ Εν χαμηλή. Για τούτον τζι εν σώννω να σταθώ στα πόδκια μου. Κάμε μου έναν καφέν τζιαι τηάνισ'μου δκυο λουκάνικα, δκυο κομμαδάκια χαλλούμιν τζιαι δκυο αυκά.

ΤΑ Είναι λίαν επιβλαβή μάμμη, διά την ηλικίαν σας.

ΜΑ Να τα τηνίσεις με το λάδιν το καλόν ! Ελιόλαδον!

ΤΑ Είναι δύσπεπτα και θα σας βλάψουν .

ΜΑ Εγώ ξέρω καλλίτερα που σέναν ίντα με βλάφτει τζαι ίντα με ωφελεί. Άτε... λάμνε βάλε κανέναν ρούχον πάνω σου τζαι κάμε τζείνον που σε προστάζω.(**Η Τατιάνα μπαίνει στο δωμάτιο της. Η Μαρία παίρνει τηλέφωνο.**) Καλημέρα ρε Κωσταντή μου. Πού είσαι γιε μου; Ααα ...γαλεύκεις αγελάδες. Παιδεύκεσαι μόνος σου γιε μου; Ααα έσιεις τζιαι δκυο μαυρούδκια τζαι τανούν σου .Εν καλά γιε μου. Τούτοι άμα τους πετύχεις δουλεύκουν σαν τους σκλάβους.(**Η Σοφία μπαίνει από το δρόμο**) Πον νάβρεις τζαιρόν ρέξε που δαμέ τζιαι φερ'μου αλλό δκυο παούρκα λάδι .

ΣΟ Πάλε παραντζιέλλεις λάδιν; Ίντα θα το κάμεις ; Έσιεις άλλα τρία παούρκα έσσω. Πού θα τα χαρίσεις πάλε;

ΜΑ Να μεν σε κόφτει.

ΣΟ Αύριον που θα μείνεις απένταρη, θα μ'αθθυμηθείς.

ΜΑ Ώσπου διάς έρκουνται. Τζαι τα σάβανα δεν έχουν πούντζιες να τα βάλεις μέσα να τα πάρεις μιτά σου.(**Βγαίνει η Τατιάνα. Η Μαρία βγάζει από την τσέπη τα λεφτά της**) Έλα κούκλα μου... έλα αγάπη μου. Έλα να πέψεις της μάνας σου πον άρρωστη τζι έσιει ανάγκην. Τζαι τα ριάλια, άμα δεν τα ξοδκιάζεις, εν παλιοχάρκια.

ΤΑ Όχι. Ευχαριστώ γιαγιά.

- ΜΑ Είπα σου να μεν είσαι ακατάδεχτη. Το πλάσμα που δεν καταδέχεται να πάρει, δεν εν πρόθυμον ούτε τζαι να δώσει.
- ΤΑ Εντρέπομαι γιαγιά.
- ΜΑ Να μεν αντρέπεσαι. Εν δώρον που λλόου μου, που με σάζεις.
- ΣΟ Πκιάσ'τα κόρη, αφού σου τα διά.
- ΤΑ Ευχαριστώ γιαγιά. **(Τα παίρνει)**
- ΜΑ Τον θεόν να ευκαριστάς που σε έκαμεν έτσι προκομμένην.
- ΤΑ Έχω να σας αναγγείλω ένα ευχάριστο γεγονός.
- ΣΟ Ευχάριστο γεγονός!
- ΜΑ Πάει καλλίττερα η μάνα σου κόρη;
- ΤΑ Θα έχομεν αρραβώνας
- ΣΟ Αρραβωνιάζεσαι κόρη;
- ΤΑ Η αδελφή μου.
- ΣΟ Να σου ζήσει κόρη τζαι στα δικά σου.
- ΤΑ Ευχαριστώ.
- ΜΑ Τζαι πκοιον παίρνει κόρη μου;
- ΤΑ Έναν Ουκρανόν γιαγιά.
- ΜΑ Τόσους δικούς μας τζι έδωκεν πασ'τον Ουκρανόν κόρη μου;
(Η Σοφία με την Τατιάνα γελάνε.)
- ΤΑ **(Μιλά σιγανά στη Σοφία)** Ωφείλω να σας είπω κυρία Σοφία, ότι η γιαγιά, άρτι εγερθείσα εξ ύπνου και προφασιζομένη αδιαθεσίαν, βούλεται φαγείν λουκάνικα, αυγά και χαλούμι.
- ΜΑ Έωστε μαντατεύκεις με ομπρός μου τζαι δεν αντρέπεσαι τα μούτρα σου βρα τιτσιρόκωλη. Γλήορα να φύεις πόσσω μου. Πκιάσ' την τζιαι παρ'την όπου θέλεις . Πάρ'την πάνω στο γεροκομείον να σάζει τους γέρους που τρέχουν τα σάλια τους ,να δει τη γλύκα.

ΣΚΗΝΗ

- ΤΑ **(Διπλώνει διάφορα ρούχα ενώ τραγουδά το... “Έλα σε μένα” του Χατζιδάκη)**
- ΚΩ **(Μπαίνει κρατώντας δύο πλαστικά παγούρια.)** Καλημέρα.
- ΤΑ Καλημέρα.
- ΚΩ Πού εν η γιαγιά;
- ΤΑ Την έχω οδηγήσει εις την οικίαν της θυγατρός της.
- ΚΩ Έφερα το λάδι που μου παράντζυλεν.
- ΤΑ Δώσατε μοι τα δοχεία ίνα τα φυλάξω.
- ΚΩ Να μεν σε βάλλω στον κόπον. Ξέρω πού τα βάλλει τζαι φυλάω τα.
(Μπαίνει και βγαίνει) Πε της πως τά'φερα, να μεν τα καρτερά.
- ΤΑ Μην ανησυχείτε. Θα τα ιδεί. Πολλάκις της ημέρας ελέγχει τα υπάρχοντα της . **(Γελούν)**
- ΚΩ Μεν την παρεξηγάς .Δεν εν θέμαν εμπιστοσύνης. Απλώς δεν έσει τι να κάμνει τζαι ποσκολιέται.

- ΤΑ Γνωρίζω ήδη καλώς τον χαρακτήρα της.
- ΚΩ Ἄτε... γεια. Τζι ότι θέλετε, μεν αντρέπεστε να μου τηλεφωνάτε.
- ΤΑ Θα ήθελα να διατυπώσω μίαν παράκλησιν.
- ΚΩ Δεν έσσει πρόβλημα. Να πούμεν του παπά να σου κάμει.
- ΤΑ **(Μικρή παύση)** Θέλω να σας παρακαλέσω όπως ,δια το συμφέρον της γιαγιάς ,παραβλέπετε ενίοτε τας παραγγελίας της, διότι τα περισσότερα αγαθά τα οποία παραγγέλλει τα χαρίζει.
- ΚΩ Πού τα χαρίζει; Πρώτην φοράν τ' ακούω.
- ΤΑ Είναι γνωστόν ευρέως
- ΚΩ Σε έναν γνωστόν Εβραΐον;
- ΤΑ Είναι γνωστόν τοις πάσι λέω
- ΚΩ Πκοιοι πάσιν τζιαι πού πάσιν;
- ΤΑ Το γνωρίζουν οι πάντες.
- ΚΩ Που πκοιες πάντες;
- ΤΑ Λέω ότι το γνωρίζουν όλοι.
- ΚΩ Αααα (**Μπαίνει ο Νικόλας, χωρίς να γίνει αντιληπτός, και πάει στην τουαλέτα**)
- ΤΑ Η σύνταξις της μόλις αρκεί δια τα αναγκαία προς το ζειν.
- ΚΩ Ἐσει τζαι στην συνεργατικὴν η κοτζιάκαρη.
- ΤΑ Και αι καταθέσεις της εξαντλούνται λίαν συντόμως.
- ΚΩ Πκοιος σου το είπεν;
- ΤΑ Η κυρία Σοφία . Εκείνη μοι είπεν να την προσέχω .
- ΚΩ Εγώ ...βασικά εξυπηρετώ την. Κάμνω της χάριν.
- ΤΑ Βεβαίως την εξυπηρετείτε. Δεν έχω καμίαν αμφιβολίαν περί των αγαθών προθέσεων σας. Απλώς το έχω αναφέρει , διότι δεν γνωρίζω με ποίον τρόπον να χειριστώ το όλον θέμα.
- ΚΩ Ααα...ααα...εντάξει. Ἄσε να σκεφτώ τζι εγώ να δούμεν ίντα να κάμουμεν. Ἄτε αφήννομεν υγείαν.
- ΤΑ Χαίρετε. **(Φεύγει ο Κωσταντής και μπαίνει ο Περικλής)**
- ΠΕ Γεια σου δεσποσύνη. Ἴντα έθελεν ο Κωσταντής ;
- ΤΑ Ἐφερεν το λάδι, το οποίον είχεν παραγγείλει η γιαγιά.
- ΠΕ Ἐλα αφορμή βοήθα μου.
- ΤΑ Τι είπατε;
- ΠΕ Τίποτε.**(Παύση)** Είδα την κάτω στην κόρην της την κοτζιάκαρη. Ευτυχώς που βρέθηκεν τζείνον το ευλοημένον τ'αμαξούιν τζιαι παίρνεις την τζει - δα τζιαι πνάζεις τζι εσου νάκκον που την γλώσσαν της. Παναγία μου γλώσσαν που της έδωκεν ο θεός. Απορώ ίντα λότης τζι άντεξεν την τόσα γρόνια ο μακαρίτης ο σύγαμπρος μου. Μα πε μου...αν την άντεχεν, έθεν να ζιει ακόμα. Εν τούτη που τον επόβκαλεν.**(Κάθεται)** Να κάτσουμεν να πάρουμεν καμίαν ανάσαν. Εν τζιαι παρεξηγάς με... έν ένει ;

ΤΑ Διατί να σας παρεξηγήσω;

ΠΕ Που έρχομαι απρόσκλητος.

ΤΑ Η αυλή μας είναι ανοικτή δι' όλους.

ΠΕ Να προσέχεις τζαι ο κόσμος εν κακός. Όσοι σου κοντεύκουν, έτσι ωραία κοπέλλα που είσαι, δεν έχουν τίμιον σκοπόν. Αααχ τζαι χάλασεν ο κόσμος. Η σημερινή νεολαία εν του χαμού. Του μαύρου κλεισμού. Πού εν τζείνα τα ήθη τζια τα έθιμα τα πρωτινά! Αν δεν εχαρτώννεσουν μιαν κοπέλλαν, ούτε το σιέριν της δεν τόπκιαννες. Τωρά θωρείς τους... ξαπόλυτοι... τραβκιούνται μεσ' τες στρατές... σαν τα χτηνά με το συμπάθκιον, πον έχουν τσίππαν αντροπής. Αλλό λλίον εν να το κάμνουσιν ομπρός μας τζαι να μεν αντρέπονται. **(Παύση)** Αααχ τζι αν μ' αξίωννεν ο θεός να κάμω μιαν κόρην, να δεις ίντα λοής έθεν να την νεγιάσω τζι ίντα λοής έθεν να την έχω. Έκαμα μόνον παλλίκαρους. Παλλίκαρους, μα ένας τους δεν αξίζει. Κάμνουν τους οι γεναίτζιες ό,τι θέλουν. Κρέμμονται που το βρατζίν της γεναίικας. Πρέπει να βκάλουν άδειαν που τες γεναίτζιες για νάρτουν να με δουν. Μα να δεις ίντα τους φυλάω τζι εγώ. Ό,τι τους έδωκα έδωκα τους. Ό,τι επκιάσαν κανεί τους. Τζείνα που κόψαν πάνω μου εν δικά μου. Τζαι ξέρω ίντα να τα κάμω. Ούτε παδκιάν δεν τους διώ. Θάβρω μιαν κοπέλλαν, καλήν τζιαι νούσιμην σαν εσέναν, νάρτει να μεινίσκει μιτά μου, να μου κάμνει λλίην συντροφκιάν τζαι θα της τα βουλλώσω ούλλα. Τζαι τα σπίθκια τζαι τα μάλια. Ακόμα τζαι τα λεφτά πόχω στη συνεργατικήν θα τα βάλω σε κοινόν λοαρκασμόν. Τζαι πάνω μου τζαι πάνω της. Να τραβούμεν όποτε θέλουμεν. Τζι εγιώ τζαι τζείνη. Τζι ας μεν έρτει να με δει κανένας.

ΝΙ **(Βγαίνει από το αποχωρητήριο. Τραβά το φερμουάρ, ενώ τραγουδά)**

Τ' αγαπημένα φαίνονται
τσιάκκαρα μάκκαρα φόσκερέ
που την παρπατησιάν τους
άιτε πουλλίν μου τζι έρχομαι
τζι αγκάλια αγκάλια ππέφτουμεν.

ΠΕ 'Ατε ρε... άτε ρεεεε

ΝΙ 'Αϊτε πουλλί μου τζι έρχομαι
τζι αγκάλια αγκάλια ππέφτουμεν.

(Μπαίνει το τραγούδι από δίσκο με τον Θεόδουλο Καλλίνικο και συνεχίζεται και στο διάλειμα)

ΠΡΑΞΗ Β

(Νωρίς το βράδι. Το ράδιο μεταδίδει μουσική)

ΜΑ (Χαμηλώνει το ράδιο και παίρνει αριθμό στο τηλέφωνο.)

Εξιγάσετε με τέλεια ρε Φίλιππε. Ααχ ...κάμε παιδικιά λαλούσι, νάσιεις στα υστερινά σου.Πούν τους; Πού είσαστιν, άμα σας θέλω; Ίντα θέλω! Να τηλεφωνήσεις της αστυνομίας νάρτει να πκιάει την Ουκρανήν. Ίντα μου έκαμεν! Έσβησεν μου την τηλεόρασην !

Ναι. Έσβησεν την τζι εξαφανίστηκεν. (Κλείνει το τηλέφωνο.

Φωνάζει) Κόρηη Ιντιάνααα , πού είσαι κόρηη...κόρη Ιντιάνααα...

ΤΑ (Μπαίνει από το δρόμο) Ναι γιαγιά. Τι επιθυμείτε παρακαλώ;

ΜΑ Πού επήες κόρη τζι εχάθηκες;

ΤΑ Μετέβην απέναντι ίνα ιδώ την φίλην μου την Βέρα.

ΜΑ Εσού να χωρκοϋρίζεις τζιαι εγίώ να ψυχομαχώ.Να πκιάω μια βέρκαν τζιαι να κάμω τους κώλους σου μαύρους, σαν τους κώλους της μαυρούας που είχα πριν που σέναν.

ΤΑ Τι έχετε γιαγιά;

ΜΑ Ίντα δεν έχω να ρωτάς . Τρέχουν τα μμάδκια μου, βουίζουν τα αφκιά μου, κουρκουρίζουν τάντερα μου...ούλλα τα κακά του θεού εδώκαν πάνω μου

ΤΑ Ίσως να σας έβλαψαν τα πολλά φασόλια.

ΜΑ Που το μεσομέριν λαλείς να μεν τα χώνεψα;

ΤΑ Εφάγατε δύο κούπες πλήρεις γιαγιά.

ΜΑ Έφαα κούπες κόρη; Δεν αντρέπεσαι να λαλείς ψέματα;

ΤΑ Δύο βαθιά πιάτα εννοώ γιαγιά.

ΜΑ Τηλεφώνα γλήορα του Τάκη του άγγονα μου του γιατρού. Έλα το δευτέριν,πόχω τα τηλέφωνα τους ούλλους .Εχτές τα καθαρόγραφα.

ΤΑ (Ανοίγει το δευτέρι. Κοιτάζει) Ου γινώσκω α αναγιγνώσκω.

ΜΑ Δεν εκατάλαβα.

ΤΑ Είναι δυσνόητος ο γραφικός σας χαρακτήρας γιαγιά.

ΜΑ Πε μου ίντα καταφέρνεις να κάμεις τζι εν να καταφέρεις να δκιαβάσεις τζιόλας ! Φερ μου το κόρη το δευτέριν.(Της το δίνει και το μετροφυλλά) Δαμέ ίντα γράφει κόρη;

ΤΑ Πού ακριβώς γιαγιά;

ΜΑ Δαμέ...δαμέ που σου δείχνω.

ΤΑ (Διαβάζει) Τάκης γάρος.

ΜΑ Αααα μάνα μου μάνα μου μάνα μου...τζι εν χαρράμιν τα ριάλια που σου διώ. Τάκης γιατρός κόρη.

ΤΑ Έτσι το διαβάζετε εσείς γιαγιά. Παρελείψατε δύο γράμματα και παρετονίσατε τη λέξιν γιατρός, όταν την εγράφατε.

- ΜΑ Σιωπή. Δεν σε πκιερώννω για να μου παραντζιέλλεις, μα να κάμνεις ό,τι σε προστάσσω. Πάρ' τον κόρη τηλέφωνον .
- ΤΑ **(Παίρνει τον αριθμό)** Είναι κρατημένο γιαγιά.
- ΜΑ Εεε βέβαια...κατεβάζουν τα να μεν τους ενοχλούμεν. Ααα μάνα μου τζαι κατύση του πό'σει ανάγκη. Ίνταν που έπαθα άρεγες σου έτσι πάνω σ' άνεμον; Λαλεις να κρυολόγησα; Μπορεί. Όι όι ένεν κρυολόγημα. Τωρά π'αθθυμήκα ξέρω πόθθεν τό'παθα. Αρπάχτηκα. Κάτι είδα τζι αρπάχτηκα. **(Μπαίνει η Σοφία)**
- ΤΑ Από που αρπαχτήκατε γιαγιά;
- ΜΑ Εξιπάστηκα...εφάρασα...δεν καταλαβαίνεις; Βάρ'μου κόρη δκυο δαχτύλια ούζον με λλίον νερόν τζιαι ...η ταν η επί τας.
- ΣΟ Ίντα έπαθες τζι εξιπάστηκες μανά;
- ΜΑ Ήρτες; Καλά τζι έκαμες το.
- ΣΟ Πκοιος σε ξίππασεν; **(Η Τατιάνα μπαίνει μέσα)**
- ΜΑ Έτο...τούτη επήεν τζι εχάθηκεν. Την ώραν πό'λειπεν έπκιασα να λουθώ τζιαμέ πόζω στην αυλή,που λούννουμαι πάντα. Ξέρεις με , άμα είμαι μόνη μου φοούμαι να μπό σε τζείνον το γέρημον το μπάνιον.Φοούμαι μέμπα τζαι ππέσω τζιαι κατασκοτωθώ. Έβρασα που λαλεις νερόν τζι εγέμωσα τη σίκλαν τζι έβαλα την δίπλα μου. Έβκαλα τα ρούχα μου τζι εκρέμμασα τα πασ'το ττέλιν τζι έπκιαννα νερόν με τον μαστραππάν τζι έγυρνα που πάνω μου τζι εσαπουνίζουμον.
- ΣΟ Έβκαλες τα ρούχα τζι εστάθηκες τιτσιρά μεσ'την αυλήν τζι εν αντρέπεσαι τζιαι λαλεις το;
- ΜΑ Είπα...τζεί κάτω εν παράμερα. Δεν φαίνουμαι που τη στράταν.
- ΣΟ Ώσπου πάεις χάννεις τα τέλεια μανούλλα μου.
- ΜΑ Βρίξε να τελειώσω την κουβένταν μου. Όπως ελούννουμον που λαλεις ...θωρώ έναν μαυρήν να μπαίννει στην αυλήν.
- ΣΟ Άμα λαλεις μαυρήν, εννοεις κάττον, σύλλλον ; Ίντα μαυρήν;
- ΜΑ Άδρωπον. Μαύρον, πίσσαν, κατράμι. Μόνον τα μμάδκια τζιαι τα δόνκια του εφαινουνταν. Γιατί άρκεψεν να ππέφτει τζιαι το φως.
- ΣΟ Ααα μάνα μου μάνα μου...**(Έρχεται η Τατιάνα με το ούζο)**
- ΜΑ Φερ'μου το κόρη .**(Το παίρνει και το πίνει)** Ωωωχ σαν να ηρέμησα. Αν πιστεύκεις, έσει που την ώραν που τον είδα π'ακόμα να φέρω τον νουν μου.
- ΣΟ Τζείνος να δούμεν πότε θα φέρει τον νουν του. Πέρκι τον λυπηθεί κανένας τζαι πάρει τον να του βκάλει τον φον του.
- ΜΑ Γιατί να φοηθεί τζείνος;
- ΣΟ Τα βυζιά σου εκρέμουνταν , όξα είσιες τα πασ'τον νόμο σου;
- ΜΑ Όπως κρέμουνται τα δικά σου κρέμμουνται τζιαι τα δικά μου.

- ΣΟ Έτσι καλούπιν πρώτη φοράν θα είδε στη ζωήν του.
- ΜΑ Εσού είσαι καλλίττερη;
- ΣΟ Ιντα έθελεν;
- ΜΑ Εν ιξέρεις ιντα θέλουν τούτοι ούλλοι; Γυρίζουν τζιαι γυρεύκουσι δουλειάν.
- ΣΟ Είπε σου για δουλειάν;
- ΜΑ Τίποτε δεν μου είπεν. Όσον τζι είδεν με ,εγριλλώσαν τα μμάδκια του τζι εγινήκαν σαν τες μαραπέλλες . Τζι εγύρισεν την ράσιην του τζιαι... πτου παπούτσιν.
- ΣΟ Ακόμα θα βουρά τζιαι θα φακκούν τα πόδκια του στον κώλον του.
(Η Σοφία μπαίνει μέσα. Χτυπά το τηλέφωνο)
- ΜΑ Εμπρός. Εσού είσαι ρε Φίλιππε μου; Ίντα θέλεις γιε μου; Αν είμαι καλλίττερη; Είμαι καλά γιε μου, που νάσιεις τα πολλά καλά. Εν τζι αρφή σου η Σοφία δαμέ. Μεν έσιεις ένοιαν τζι είμαι καλά. Εσού είσαι καλά; Η γεναίκα σου, τα παιδικιά σου εν καλά; Πάντα καλά νάσαστιν γιε μου τζι ούλλα τα καλά του θεού νάσιετε, που νοιάζεστε για λλόου μου.Γεια σου γιε μου,γεια. Σιαιρετίσματα στη γεναίκα σου τζιαι στα παιδικιά σου (Το κλείνει) Ευκαριστώ σε πλάστη μου, που μου έδωκες έτσι παιδικιά. Μακάρι ούλλος ο κόσμος νάσιεν έτσι παιδικιά, νούσιμα σαν τα δικά μου

ΣΚΗΝΗ

- ΝΙ **(Βγαίνει από την τουαλέτα, τραβώντας το φερμουάρ του πανταλονιού του. Την ίδια στιγμή μπαίνει ο Περικλής από το δρόμο)** Ήρτες προς νερού σου τζι εσού θκειε Περικλή;
- ΠΕ Ήρτα να κάμω λλίην παρέαν της πεθθεράς σου. Είπα σίιλεις φορές να μεν ιξανάρτω, γιατί βαρκούμαι τη γλώσσαν της, μα πάλε λυπούμαι την πον μόνη της.
- ΝΙ Λείπουν. Εκάλεσεν τες η Αντρομάχη, η φιλενάδα της γεναίκας μου, να πάσιν για καφέ.
- ΠΕ Τότε να πάμεν γιάλι άλι πάνω στον καφενέν.
- ΝΙ Κάτσε να κάτσουμεν δαμέ . Θέλεις να σου κάμω καφέν;
- ΠΕ Όι όι...κάτσε τζι εν θέλω καφέν.**(Κάθεται)** Ασαχ κατύση του που μεινίσκει μόνος του. Που χάννει τον σύντροφον του.
- ΝΙ Τόσα χρόνια σιηράτος, έπρεπεν να αποφασίσεις να στεφανωθείς.
- ΠΕ Σκέφτομαι τα πομούσουρα του κόσμου,αλιώς έθεν να το κάμω που τζαιρόν.
- ΝΙ Αν κάμνεις ό,τι αρέσκει του κόσμου, δεν θα κάμνεις ό,τι σου αρέσκει εσέναν.
- ΠΕ Σαν να αντρέπουμαι ρε.

- ΝΙ Να αντραπείς αν την έσεις αστεφάνωτην. Άμα την κάμεις
γεναίκα σου, κανένας δεν ημπορεί να πει τον λον του.
- ΠΕ Δεν τους ιξέρεις καλά.
- ΝΙ Θα ψουψουρίσουν κανέναν μήναν, ώσπου να πκιάσουν άλλον εις
το στόμαν τους. (Παύση) Έσεις καμιάν υπόψη σου;
- ΠΕ Εεεεε
- ΝΙ (Τον ψαρεύει) Δικήν μας ;
- ΠΕ Εεεεε
- ΝΙ Ίντα εεε. Ναι ή όϊ.
- ΠΕ Πκοια δική μας με παίρνει σε τουν την ηλικίαν;
- ΝΙ Άρα εν ξένη . Εν καμιά της ηλικίας σου ;
- ΠΕ Μα θέλω την να με σάζει ρε όι να την σάζω.
- ΝΙ Να σκεφτούμεν καμιάν μιτσόττερην. Καμιάν εξηντάραν.
- ΠΕ Εξηντάραν!
- ΝΙ Ντα πόσην τη θέλεις;
- ΠΕ Μα εν θωρείς τες εξηντάρες;
- ΝΙ Ίνταν έχουν οι εξηντάρες;
- ΠΕ Έχουν μιαν περιφέρειαν όπως το ράουντ απάουτ.
- ΝΙ Μεν πκιάννεις ανοιχτά.Πκιάννε κλειστά τζιαι σημάδκιαζε κέντρον.
- ΠΕ Δεν εκατάλαβα.
- ΝΙ Συγνώμην...για ίντα σκοπόν τη θέλεις;
- ΠΕ Να μου κάμνει λλίην συντροφκιάν ρε.
- ΝΙ Τζι ιντα ενοχλεί η περιφέρεια ;
- ΠΕ Θέλω την να κάθεται νάκκον κοντά μου ρε.
- ΝΙ Γιατί να μεν κάθεται ;
- ΠΕ Πού να κάτσει, άμα θέλει δκυο τσαέρες η κωλοϋριση της ;
- ΝΙ Αφού δεν ιβρίσκεις δική μας όπως τη θέλεις, να σκεφτούμεν
καμιάν ξένην. Το χωρκόν εν γεμάτον κάθε ράτσαν τζιαι φυλήν.
- ΠΕ Πολλές πολλές τζι ανώφελες. Μαύρες , τζίτρινες, πατσάλες .
- ΝΙ Ναι, μα μωρούδκια τρυφερά...σαν το αρνίν του γαλάτου.
- ΠΕ Είμαστιν τωρά εμείς για του γαλάτου;
- ΝΙ Ντα μόνον που του γαλάτου αν φάμεν καμιάν μπουτσιάν. Πού
μπαίννουν τα δόνκια μας πάνω στον κούελλον; (Χαχανίζουν)
- ΠΕ (Παύση) Ρε Νικόλα...ρε Νικόλα.
- ΝΙ Ναι θκειε Περικλή
- ΠΕ Θα σου πω κάτι τζιαι να μεν με παρεξηγήσεις.
- ΝΙ Να μου πεις θκειε.
- ΠΕ Σαν να πολλοσυχνάζει ο Κωσταντής τελευταία δαμέ στην πεθθερά
σου, πότε τάχα για τό έναν τζιαι πότε για το άλλον. Επρόσεξα
μάλιστα ότι τζυνηά τζιαι τες ώρες που λείπει πόσσω η κοτζιάκαρη.

- ΝΙ Αποκλείεται θκειε. Του Κωσταντή εν αλλού ο νους του.
- ΠΕ Πού εν ο νούς του;
- ΝΙ Κατά που λαλούν, ύστερα που κανέναν χρόνον που μακαρίστηκεν η γεναίκα του, πασ' την απελπισίαν του , έπκιασε φιλιές με μιαν κουφήν.
- ΠΕ Κουφήν!
- ΝΙ Μα εν δυνατόν να μεν το άκουσες; Ταΐζει την, ποτίζει την , τζοιμάται τζαι μιτά της.
- ΠΕ Άμα λαλείς κουφήν εννοείς κωφάλαλην;
- ΝΙ Φίδιν ! Θερκόν ! Έχομεν χωρκανήν κωφάλαλην;
- ΠΕ Είπα... μπορεί ναν καμιά που τούτες τες ξένες.
- ΝΙ Παραλοΐζεσαι θκειε; Διούν σε κωφάλαλους άδειαν νάρτουν στην Κύπρον να δουλέψουν; Ίντα να κάμνουν; Να λαλούν τα νέα στη νοηματική γλώσσα;
- ΠΕ Μα εννοείς κουφήν κανονικήν;
- ΝΙ Άκουσες ποττέ σου για κουφήν ανώμαλην;
- ΠΕ Αρσενιτζήν η θηλυτζήν ;
- ΝΙ Ίντα σημασίαν έσειε θκειε; Θα τη στεφανωφεί;
- ΠΕ Τζαι κλουθά του όπου πάει;
- ΝΙ Έμαθεν τζαι τα μωρά του ακούεις τζαι παΐζουν μιτά της.
- ΠΕ Εγώ πάντως... τζείνον που είχα να σου πω είπα σου το. Που τζιαμέ τζαι τζεί εν δικός σας λοαρκασμός.
- ΝΙ Μπορεί να του άρεσεν τζαι να πηαίννει για καλό σκοπόν.
- ΠΕ Μα ο Κωσταντής με την Ουκρανήν;
- ΝΙ Γιατί όί ;
- ΠΕ Η καθηγήτρια με τον βοσκόν;
- ΝΙ Μα εν θωρείς τους αγελαδοτρόφους ίντα γεναΐτζιες κρατούν;
- ΠΕ Μα τζείνοι έχουν τες φιλενάδες. Σήμερα τη μιαν, αύριον την άλλην.
- ΝΙ Σε τούτον έσειεις δίκαιον.
- ΠΕ Δέτε τζαι το συφέρον σας ρε! Άν την πάρει, θα γυρεύκετε άλλη. Τζαι τα ριάλλια που εδώκετε να τη φέρετε θα πάσιν τ' αέρα
- ΝΙ Τζαι σε τούτον έσειεις δίκαιον. Εξαναπάθαμεν το, αν αθθυμάσαι. Εν αλλή μια που παντρέυτηκεν τζι εξαπόλυσεν την κοτζιάκαρην.
- ΠΕ Αθθυμούμαι την περίπτωση. Αθθυμούμαι τζαι τες φασαρίες τζαι τα τρεχάματα που είσιετε στο ιμικρέϊσιον. (Σηκώνεται)
- ΝΙ Εβαρύθηκες; Πού θα πάεις τζι εσηκώθηκες ;
- ΠΕ Να πάω τζι εγώ να κατουρήσω νάκκον . Με τούτα τα γέρημα τα διουρητικά δεν κάμνουμεν άλλην δουλειάν ούλλη μέρα .

ΣΚΗΝΗ

- ΤΑ** (Παίζει και τραγουδά. Ο Περικλής κάθεται και την ακούει)
 “Κοιμήσου Περσεφόνη στην αγκαλιά της γης ...”
 Ακούεται καμπάνα να χτυπά πένθιμα)
- ΜΑ** (Βγαίνει από μέσα κρατώντας το δίδερο της. Σταυροκοπιέται)
 Κύριε λήyson...πκοιος επέθανεν; Άκουσες να ψυχομαχά κανέναν
 ρε Περικλή;
- ΠΕ** Όι.(Η Τάνια μπαίνει στο δωμάτιο της)
- ΜΑ** Πκοιος εν νάνει άραγες ;
- ΠΕ** Κύριος οίδε.(Μπαίνει η Σοφία από το δρόμο)
- ΜΑ** Έλα κόρη πε μας. Άκουσες τίποτε; Για πκοιον χτυπά η καμπάνα;
- ΣΟ** Ο θεός να τον συγχωρήσει.
- ΜΑ** Πκοιος εν πόνει;
- ΣΟ** Ο γιος του Πλατωνή.
- ΠΕ** Ο Αντρίκκος;
- ΣΟ** Ναι.
- ΜΑ** Με τζείνους που έμπλεξεν ήταν επόμενον, ότι τούτον το τέλος
 έθεν νάσιει
- ΠΕ** Πότε επέθανεν;
- ΣΟ** Το πότε ακριβώς ακόμα δεν το ξέρουν. Ηύρεν τον η μάνα του
 που πήεν να τον ιζυπνήσει.
- ΜΑ** Μάνα μου την πικρόσορτην.
- ΣΟ** Ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτιν του.Δίπλα του ήβρασι μιαν ένεση
 με ηρωϊνη.
- ΠΕ** Δεν έχουμεν σωτηρίαν πκιον.
- ΣΟ** Αλίμονο στα παιδικιά του κόσμου.
- ΠΕ** Εν οι κουβαλητοί που φταΐσιν.
- ΣΟ** Τζείνοι που τους κουβαλούν ξέρουν ίντα κάμνουν.
- ΠΕ** Θέλουν να μπασταρτέψουν τη φυλή μας.
- ΣΟ** Να αλλάξουν την πίστη μας
- ΠΕ** Να νωθέψουν τη γλώσσα μας
- ΣΟ** Να χάσουμεν τα ιδανικά μας.
- ΠΕ** Να ξιχάσουμεν τους τόπους μας.
- ΣΟ** Ούλλα οι ξένοι τα κάμνουν.
- ΠΑ** Ο ξένος δάκτυλος τα σχεδιάζει
- ΣΟ** Εμείς ίντα κάμνουμεν;
- ΠΕ** Τίποτε. Εκυρίεψε μας η πλεονεξία.
- ΣΟ** Ο νους μας εν πάνω στον παράν.
- ΠΕ** Πάνω στον παράν τζαι την καλοπέρασην.
- ΣΟ** Την καλοπέρασην τζαι την επίδειξιν.
- ΠΕ** Την επίδειξην τζαι την ψευκιάν

- ΣΟ Την ψευκιάν τζιαι την υποκρισίαν.
 ΠΕ Την υποκρισίαν τζιαι την ατιμίαν.
 ΣΟ Την ατιμίαν τζιαι την κλεψιάν.
 ΜΑ Εεεε κανεί... κανεί. Εκάμετε την τζιεφαλήν μου καζάνιν.
 ΠΕ Έχουμεν άδικον;
 ΜΑ Πού εν ο άντρας σου κόρη;
 ΣΟ Επήεν να κανονίσει για τον τάφον.
 ΜΑ Κανεί τον κόρη μου. Θωρείς τον εχάλασεν πκιον. Δεν φελά. Δεν αντέχει. Έσειι νέους για τούτην την δουλειάν. Θέλεις έναν οχτάωρον τζαι σιέρκα σϊερένα να ανοιζεις έναν τάφον.
 ΣΟ Πκιάννει τρακόσια-πενήντα ευρώ για κάθε τάφον που ανοιεί. Έσον εν το μηνιάτικον της Τατιάνας.
 ΜΑ Ριάλια βρίσκεις . Δουλειές να θέλεις τζι όρεξη νάσιεις . Μα την υγείαν σου, άμα την χάσεις, δεν την ιζαναβρίσκεις.
 ΠΕ Μεν τον λυπάσαι τζυρά τον γαμπρόν σου τζαι ξέρει τη δουλειάν του. Που τα τρακόσια πενήντα ευρώ που πκιάννει διά τα πενήντα σε έναν αραπούιν τζι ανοιεί τον τάφον τζαι τζείνος πκιάννει τα τρακόσια, σαν κάθεται στον καφενέν τζαι παίζει ττάβλιν.
 ΣΟ Ο άντρας μου συμφωνά μιτά τους τζαι πκιερώννεις τους.
 Ο γιος σου ο εργολάβος που τους αφήνεις απκιέρωτους !
 ΠΕ Πκοιους αφήννει απκιέρωτους ο γιος μου;
 ΣΟ Ο κόσμος εβούισεν .
 ΠΕ Έντα ξέρει ο κόσμος πον το ξέρω εγιώ;
 ΣΟ Επρόσλαβεν δκυο λαθρομετανάστες τζι εδουλεύκαν του σε μιαν οικοδομήν. Τον πρώτον μήναν είπεν τους ότι θα τους πκιερώσει τον δεύτερον μήναν. Τον δεύτερον είπεν τους τον τρίτον. Τον τρίτο μήνα, για να γλιτώσει τους μιστούς τους, έπεψεν τζι εκαταγγείλαν τους εις την αστυνομίαν ότι εν παράνομοι τζι εκδικώξαν τους
 ΠΕ Κάθεστε τζι ακούετε ίντα λαλεί κάθε αδκιασερός.

ΣΚΗΝΗ

- ΤΑ (Γιαλίζει παπούτσια και τραγουδά ένα τραγούδι της πατρίδας της. Μπαίνει ο Κωσταντής)
 ΚΩ Γεια σου δεσποσύνη.
 ΤΑ Χαίρετε.
 ΚΩ Τραουδάς πολλά ωραία.
 ΤΑ Ευχαριστώ.
 ΚΩ Ακούεσαι έξω στη στράτα.
 ΤΑ Ελπίζω να μην ενοχλώ τους γείτονας.
 ΚΩ Απεναντίας. Βάλλουν σου ευτζιές . Πού εν η γιαγιά;
 ΤΑ Αναπαύεται.

- ΚΩ Να μεν την ενοχλούμεν καλό. Μεν της φωνάξεις. Έλα. Έφερα
 σας αναρήν ανάλατην. Εν φρέσκα. Βραστή βραστή. Τωρά την
 εβκάλαμεν που το καζάνιν. Αρέσκει της πολλά με το μέλι.
- ΤΑ Το γνωρίζω. (**Η Τατιάνα την παίρνει μέσα και γυρίζει**)
- ΚΩ Τούτον έφερα το για λλόου σου. (**Της δίνει ένα πιδικιαύλι**)
- ΤΑ Ευχαριστώ πολύ.
- ΚΩ Εγώ το έκαμα. Εζωγράφησα σου τζιαι μιαν κουφούαν πάνω.
 Θωρείς την ; Εν πατσαλούα. Κοντονούρα. Θώρε τα μματούδκια
 της ίντα πονηρά εν πόνει! Θωρείς την ίντα λοής σε θωρεί; Μεν την
 πειράξεις , γιατί, αν σε δακκάσει, δεν ιγλιτώννεις. (**Γελούν**)
 Αστειεύκω σε. Τα φίδκια, αν δεν τα πειράξεις, δεν σε πειράζουν.
 Μόνον τα πλάσματα πειράζουν, χωρίς να τα πειράξεις. Εγώ κάμνω
 καλλίττερην παρέαν με τα φίδκια παρά με τους ανθρώπους. Έμαθα
 τα τζι εμάθαν με. Εσυνηθίσαν τη μυρωδικιάν μου. (**Η Τατιάνα
 περιεργάζεται το πιδικιαύλι**) Αρέσκει σου;
- ΤΑ Είναι πολύ ωραίος
- ΚΩ Πκοιος;
- ΤΑ Ο αυλός.
- ΚΩ Αααα. Θέλεις να σου παίξω λλίον ;
- ΤΑ Ναι. Βούλομαι ακούειν σοι αυλείν .
- ΚΩ Δαμέ στην αυλήν ναι .
- ΤΑ Θέλω λέω να ακούσω το αύλημα σου .
- ΚΩ αααα
- ΤΑ Ακούω σοι. (**Ο Κωσταντής παίζει ένα Κυπριακό σκοπό.**)
 Αυλείτε μελωδικώς.
- ΚΩ Φκαριστώ.
- ΤΑ Μπορώ να αυλήσω και εγώ;
- ΚΩ Μα παίζεις τζιαι πιδικιαύλιν;
- ΤΑ Έγωγε.
- ΚΩ Εσύ ναι.
- ΤΑ Αυλώ λίαν καλώς.
- ΚΩ Ας εν τζιαι λλίον... εν πειράζει. (**Η Τατιάνα παίζει ένα
 σκοπό**) Μπράβο μπάβο. Είσαι ταλέντο θωρώ. Είσαι καλλίττερη
 ακόμα τζιαι που την Κυριακούν την Πελαγίαν.
- ΤΑ Αυληστρίς εστι;
- ΚΩ Αυλές τρεις;
- ΤΑ Ερωτώ εάν η κυρία είναι αυληστρίς. Εάν δηλαδή παίζει αυλόν.
- ΚΩ Δεν ιξέρω αν παίζει...αλλά στην τραουδικιάν δεν την πκιάννει
 καμιά.
- ΤΑ Είναι σοπράνο, μέτζο σοπράνο ή άλτο;
- ΚΩ Όι. Εν Κοτζιηνοχωρίτισσα.

- ΜΑ (**Βγαίνει στην πόρτα με το σίδερο της**) Ίντα ρε Κωσταντή;
Καλά τζι αθθυμήθηκες μας.
- ΤΑ Μας έχει φέρει αναρή νωπή .
- ΜΑ Νωπή ίντα πα να πει;
- ΤΑ Φρέσκια. Ζεστή.
- ΜΑ Τες ευτζιές μου νάσιεις γιε μου.
- ΚΩ Χαρά στο πράμα γιαγιά.
- ΜΑ Έλα να σου την πκιερώσω .
- ΚΩ Για όνομαν του θεού. Προσβάλλεις με.
- ΜΑ Έσιεις τζι εσου τα μωρά σου ρε. Έσιεις έξοδα.
- ΚΩ Ίντα αξίαν έσιει γιαγιά μια...νωπή;
- ΜΑ Τότε θα σου δώκω τζι εγιώ κάτι που λλόου μου.
- ΚΩ Όι να μεν μου δώκεις. Εσύ,στην ηλικίαν σου τζαι με τα έσοδα που έσιεις, δεν πρέπει να σκορπάς.
- ΜΑ Τίποτε δεν μας λείπει ρε. Δόξα σοι ο θεός. Ούλλα εν πλούσια έσσω μου. Ο θεός μακαρίσει τον που φρόντισεν να μεν μας λείπει τίποτε τζιαι ποθανόντα του.
- ΚΩ Εγώ θα επιμένω τζαι θα σου το λαλώ. Μεν χαρίζεις πράματα .
- ΜΑ Αρέσκει μου να χαρίζω ρε.
- ΚΩ Ναι, μα άκουσα ότι στο τέλος του μηνός δανείζεσαι που τον έναν τζιαι που τον άλλον.
- ΜΑ Πόθθεν τ' άκουσες;(**Κοιτάζει ύποπτα την Τατιάνα**)
- ΚΩ Ούλλον το χωκόν κρατεί σε στο στόμαν του.
- ΜΑ Να θωρούν τα δικά τους οι κκιλήντζιηροι, οι ανεβράκωτοι.
- ΤΑ Συμφωνώ πλήρως με όσα λέει ο κύριος γιαγιά.
- ΜΑ Δεν σε ρωτήσαμεν εσέναν. Εσου να κάμνεις τη δουλειά σου τζαι να συντυχάνεις μόνον άμα σε ρωτούν .
- (**Η Τατιάνα πάει στην κάμαρα της**)
- ΚΩ Επρόσβαλες την γιαγιά τζι εν κρίμαν.
- ΜΑ Τζείνη προσβάλλει με.
- ΚΩ Δεν την άκουσα να σε προσβάλλει.
- ΜΑ Να κάτσεις δαμέ να ακούσεις πόσες παρατηρήσεις μου κάμνει ούλλη μέρα. Εν τζείνη η μαστόρισσα όξα εγιώ;
- ΚΩ Θέλει να σε προστατέψει γιαγιά.
- ΜΑ Ποθθεν να με προστατέψει;
- ΚΩ Που τζείνους που σε εκμεταλλεύονται.
- ΜΑ Ούτε μωρόν είμαι ούτε χαμένα τάχω. Ξέρω να προστατευτώ.
- ΚΩ Εντάξει γιαγιά. Κάμνε ό,τι νομίζεις . Άτε , αφήννουμεν υγειαν. Να πάω, γιατί εν να θέλουν βοήθειαν τα κοπέλια μου.
- ΜΑ Άμε στο καλόν.
- ΚΩ (**Πάει προς την πόρτα της Τατιάνας**) Γεια σου δεσποσύνη.

- ΤΑ (**Από μέσα**) Να πάτε στο καλό.(**Φεύγει ο Κωσταντής**)
 ΜΑ Κόρη Ιντιάνααα. Έλα έξω τζαι θέλω σε.(**Παύση**) Ακούεις κόρη
 ίντα σου λαλώ; Έλα έξω λαλώ σου.
 ΤΑ Μάλιστα γιαγιά.
 ΜΑ Μεν μου παίζεις την αγγρισμένην τζαι τούν το θέατρον δεν
 παιρνά σε μέναν.
 ΤΑ Τι θέλετε γιαγιά;
 ΜΑ Πήαινε μέσα τζαι τζείνην την αναρήν πόφερεν ο Κωσταντής
 μόιρασ' την που την μέσην τζαι να πάεις απέναντι, να πάρεις τη
 μισήν εις την κοτζιάκαρην την Καλλιόπην.
 ΤΑ Εντάξει γιαγιά.
 ΜΑ Έτσι μπράβο. Να κάμνεις τζείνον που σε προστάσσω.

ΣΚΗΝΗ

- ΣΟ (Το πρωί. Πιάνει την πίεση της Μαρίας)
 ΜΑ Πόση ένει;
 ΣΟ Εν καλή.
 ΜΑ Πόση;
 ΣΟ Δεκατέσσερα.
 ΜΑ Εεε...εν καλούτσιτζη.
 ΠΕ (**Μπαίνει απο το δρόμο. Είναι καλοντυμένος**) Καλημέρα σας.
 ΜΑ Καλώς τον Περικλήν.
 ΣΟ Όι θκειε, μπράβο σου, μα σαν να ντύθηκες γαμπρός.
 Για πού τόβαλες;
 ΠΕ Είπα να κατεβώ στην πόλιν.
 ΜΑ Ααα...επήεν τζι η δική μας σήμερα. Εζήτησεν άδειαν. Έσειι
 δουλειάν λαλεί. Ίντα δουλειάν έσειι δεν ημπορώ να καταλάβω.
 ΣΟ Μπορεί να πήεν να γυρέψει καμιάν δουλειάν άλλην η κοπέλλα,
 αφού ούλλη μέρα τζι ούλλη νύχτα θα την φάεις που τη γλώσσαν.
 ΜΑ Να μας δώκει τα ριάλια που ξοδκιάσαμεν πάνω της τζι όπου θέλει
 ας πάει.
 ΠΕ Με ίντα μέσον έφυεν πρωίν πρωίν;
 ΜΑ Επήρεν την η γειτόνισσα η Φιλιππινέζα πον παντρεμένη με τον
 Πολωνόν.
 ΣΟ Εσου ίντα λοής εν να πάεις θκειε Περικλή;
 ΠΕ Με το λεωφορείον.
 ΣΟ Γιατί εν τους είπες να σε πάρουν;
 ΠΕ Εεε...δεν εμάευκα πως εν να πάσιν.
 ΜΑ Ίντα πάεις κύριε να κάμεις εις την πόλιν ;
 ΠΕ Είπα να πάω να φέρω λλίον τζερίν για το μνημόσυνον της
 μακαρίτισσας .

- ΣΟ Μα πότε εν το μνημόσυνον της θκειάς μου;
- ΠΕ Τον άλλον μήναν .
- ΣΟ Τζαι θα πάεις τωρά να φέρεις τζερίν; Θα λύσει τζαι θα ζαώσει
ως τον άλλον μήναν
- ΜΑ Πκιάσε γιε μου έναν κιλόν τζιερίν που δαμέ στην εκκλησιάν, να
κάμεις τη δουλειάν σου.
- ΠΕ Μα να μοιράσω εγώ στον κόσμο για τη γεναίκαν μου τζερίν με
παραφίνην; Θα πάω να φέρω τζιερίν της μέλισσας. Να το αφτέννεις
τζιαι να ανασταίννει η εκκλησιά, όι να πκιάννεις τη μούττη σου.
- ΜΑ Μπράβο σου γιε μου. Ήταν καλη τζι αξίζει της.
- ΠΕ Καλή!(Ψευτοκλαίει) Ααχ καλή μου ...πού επήες τζι άφηκες με;
- ΜΑ Τζει που θα πάμεν ούλλοι.
- ΠΕ Άτε..αφήννουμεν υγειάν. Αν θέλει ο θεός θα σας δω το δείλις.
- ΜΑ- ΣΟ Να πάεις στο καλό.

ΣΚΗΝΗ

- ΣΟ (Το απόγευμα. Διδερώνει λίγα ρούχα. Χτυπά η καμπάνα πένθιμα.
Κάνει το σταυρό της) Κύριε ελέησον. Πκοιος επέθανεν πάλε ;
- ΝΙ (Μπαίνει απο το δρόμο) Σιδερώννεις;
- ΣΟ ΄ντα να κάμω; Η κοπελλούα έφυνεν τζι άφηκεν ασιδέρωτα τζι η
μάννα μου ωρύεται. Πόσην ώραν να την ακούω να ανακαλιέται;
- ΝΙ Τώρα να δεις ανακαλιόν, που θ' ακούσει τα μαντάτα.
- ΣΟ Παναγία μου. Πκοιος επέθανεν; Κανένας δικός μας; (Παύση)
Πκοιος επέθανεν; Μίλα πκοιος επέθανεν.
- ΝΙ (Σε όλη τη σκηνή τον κλαίει ψεύτικα, προσπαθώντας κάποτε
να κρύψει και το γέλιο του) Ο θκειός μας.
- ΣΟ Πκοιος θκειος μας;
- ΝΙ Ο θκειός μας ο Περικλής;
- ΣΟ Ο θκειος μας ο Περικλής ! (Κάνει το σταυρό της) Κύριε λήησον.
Το πρωίν έφυνεν που δαμέ να κατεβεί στην πόλιν τζι ήταν καλά
καλούλλικα. Με την φορεσιάν του, με τες μυρωδικιές...σαν νά
πήαινεν για γαμπρός. Δεν το πιστεύκω.
- ΝΙ Ένα ψέμαν είμαστιν.
- ΣΟ Ένας αέρας που φουσά τζιαι χάνεται. Έναν τζερίν που φουσά τζιαι
σβήννει. Επήε να φέρει τζερίν για το μνημόσυνον τζι εν εστράφη.
- ΝΙ (Στον ευτό του) Χμ...επήεν να φέρει τζερίν για το μνημόσυνον !
- ΣΟ Πότε επέθανεν ; Πού επέθανεν ; ΄ντα λοής επέθανεν;
- ΝΙ Έμεινεν πασ' τ' ανήφορον.
- ΣΟ Πκοιον ανήφορον ;

- ΝΙ Εδοτζίμασεν να βκει ανήφορον τζαι ήταν απότομον πολλά τζι εν τα κατάφερεν να το ββάλει.
- ΣΟ Επέθανεν μεσ'την στράταν !
- ΝΙ Μεσ'την καρκόλαν.
- ΣΟ Καρκόλαν του νοσοκομείου;
- ΝΙ Καρκόλαν του ξενοδοχείου. Έμεινεν πάνω σε μιαν δίμετρην.
- ΣΟ Πρώτην φοράν ακούω δίμετρην καρκόλαν .
- ΝΙ Δίμετρη γεναίκαν ρε γεναίκα. Ξανθήν, ξανθομαλλούσαν.
- ΣΟ Μα πού το άκουσες;
- ΝΙ Μόνον τα καλά νέα δεν ακούουνται. Για τα κακά βουίζει ο τόπος.
- ΣΟ Μα ο θκειος μας ο Περικλης;
- ΝΙ Όι...ο Περικλής ο αρχαίος.
- ΣΟ Κύριε λήσον...κύριε λήσον...κύριε λήσον...δεν το πιστεύκω.
- ΝΙ Ίντα σταυροκοπίεσαι; Δεν τον έξερες καλά τον μακαρίτην.
- ΣΟ Τον θκειόν μας δεν τον έξερα !
- ΝΙ Σιηράτος άδρωπος , κάθε μήναν ίντα κατέβαινεν εις την πόλιν ;
- ΣΟ Ίντα κατέβαινεν;
- ΝΙ **(Συνεχίζει να τον κλαίει ψεύτικα)** Να βοσιήσει το ριφούν.
- ΣΟ Να βοσιήσει το ριφούν !
- ΝΙ Να τσιαηρέψει το τραουλλούν.
- ΣΟ Πκοιον τραουλλούν;
- ΝΙ Το καυκάριν.
- ΣΟ Θα με πελλάνεις εσου έμέναν.**(Μικρή παύση)** Φαντάζομαι τζαι τον φον που τράβησεν τζείνη η κοπελλούα που ήταν μιτά του.
- ΝΙ Με τη φήμην που είσιεν ο θκειος μας, σίουρα ετράβησεν μεάλον φον. Πολλά μεάλον φον.
- ΣΟ Ίντα φήμην είσιεν ο θκειος μας ;
- ΝΙ Θα σου πω μιαν ιστορίαν για να καταλάβεις. Ήμουν κοπέλλιν τζι άκουσα να τη λαλεί στον καφενέν ο μακαρίτης ο Πρίαμος. Είδεν τον θκειον μας μεσ'τη θάλασσαν ξαπλωμένον ανάσειλα, να σιήζει το νέρον σαν νά'ταν ιστιοσανίδα.
- ΣΟ Εκολύμπαν τόσο γλήορα;
- ΝΙ Όι. Σαν ήταν ανάσειλα, έστησεν την κατάρτιν. Εκρέμμασεν πάνω έναν παννίν τζι έπαιρnen τον ο αέρας. **(Η Σοφία σταυροκοπιέται μέχρι να σταματήσουν τα γέλια .Προσπαθεί να συγκρατήσει το γέλιο της, ένεκα τάχα του πένθους).** Έκαμνε σέρφινγκ.
- ΣΟ **(Παύση)** Κάθεστε μεσ'τους καφενέδες τζι άλλον που μιαν πελλάραν δεν λαλείτε.
- ΜΑ **(Βγαίνει από μέσα με το σίδερο της)** Άκουσα την καμπάναν να χτυπά λυπητερά πάλε. Κύριε λήσον...έπεσεν θανατικόν εις το χωρκό μας;

- ΣΟ Έτσι φαίνεται μανούλλα μου.
- ΜΑ Για πκοιον χτυπά τούν την φοραν;
- ΣΟ Κάτσε μανά.
- ΜΑ Να κάτσω; Παναγία μου... Παναγία μου... πκοιος επέθανεν;
Τα πόδκια μου. Τρέμουν τα πόδκια μου.
- ΝΙ Κάτσε μητέρα. Κάτσε.
- ΜΑ Πκοιος επέθανεν... εν κανένας δικός μας, κανένας που τα παιδικιά μου, που τα αγγόνια μου ;
- ΝΙ Όι όί... μεν φοάσαι. Εν δικός μας... μα έφαν τα ψουμιά του.
- ΜΑ Πκοιος ένει; (**Παύση**) Ρωτώ σας. Πκοιος ένει;
- ΝΙ Ο Θεκιος μας ο Περικλής.
- ΜΑ Ο Περικλής;
- ΣΟ Ναι μανά.
- ΜΑ Κύριε λήσον. Το πρωίν ήταν δαμέ καλά καλούλλικα.
- ΣΟ Πκοιος ιξέρει το τέλος του μανούλλα μου.
- ΜΑ Ο θεος μακαρίσει τον... ο θεός να αναπάψει τον. Έταν καλός άδρωπος. Καλός τζαι προ πάντων τίμιος. Τόσα χρόνια σηράτος τζι εν ακούστηκεν τίποτε για λλόου του.
- ΣΟ Ο θεός να μας συγχωρήσει σύλλους.
- ΜΑ (**Αρχίζει ξαφνικά να κλαίει με λυγμούς.**) Αααα... αααα.. να πάει στο καλόν. Να πάει νά'βρει την αρφούλλα μου, που τον καρτεράσαν με καρτερά τζι εμέναν ο δικος μου... αααα... αααα
- ΣΟ Κανεί... κανεί. Όσον τζαι να κλάψουμεν δεν τον φέρομεν πίσω.
- ΜΑ Θέλεις να μας κατηγορούν ότι δεν τον εκλάψαμεν;
- ΣΟ Βέβαια... εν τζαι τούτον.
- ΜΑ Τζι ίντα λοής το έπαθεν ο μακαρίτης;
- ΝΙ Εεεε... εεε... επρόδωσεν τον η καρδιά του μητέρα.
- ΜΑ Πού, πότε, ίντα λοής;
- ΝΙ Επήεν να κάμει σέρφιγκ... εεε καρδιογράφημαν θέλω να πω τζι έμεινεν πασ'το κρεβάτιν.
- ΜΑ Έντα κρεβάτιν;
- ΝΙ Το κρεβατούιν του γιατρού.
- ΜΑ Αααα, έτσι θάνατον να μου δώκει τζι εμέναν ο θεός . Ήσυχον.
- ΝΙ Ήσυχον τζιαι προ παντός γλυτζιήν . Τζι εγιώ παρακαλώ τον θεόν έτσι θάνατον να με αξιώσει.
- ΣΟ Θα τη φάεις μεσ'τα μούτρα.
- ΜΑ (**Κάθεται**) Κάμε καφέδες κόρη να πκιούμεν.
- ΣΟ Να κάμω μανά. (**Πάει μέσα**)
- ΜΑ Εφέραν τον εις το χωκόν; Πού τον έχουν;
- ΝΙ Έχουν τον εις το νοσοκομείον, ώσπου να ββάλει πόρισμαν η αστυνομία.

- ΜΑ Η αστυνομία ίντα λον έσειε;
- ΝΙ Επέρασεν ο τζαιρός μητέρα, που επεθάνισκεν το πλάσμαν τζι εν ερωτούσαν την αιτίαν. Τωρά...ποντικός να ψοφήσει, θάρτει η αστυνομία να κάμει ανάκριση.
- ΜΑ Τα παιδικιά του ειδοποιηθήκαν;
- ΝΙ Λαλείς να μεν τους ειδοποιήσαν;
- ΜΑ Αν δεν αντρέπονταν, δεν θάρκουνταν ούτε στο θαβκιόν του .
- ΝΙ Δεν το λάλουν να πεθάνει τούτος ο άδρωπος.
- ΜΑ Είσιεν χρόνια ακόμα, μα δεν άκουεν. Έκαμνεν της τζεφαλής του. Κάθε τσιμπίν εκατέβαινεν εις την πόλιν. Τζι όποτε εκατέβαινεν εις την πόλιν, έκοβκεν τζαι τα διουρητικά . Αντρέπετον ελάλεν να γυρεύκει κάθε λλίον αποχωρητήριον. Τζι έτο το αποτελεσμαν. Εγέμωσεν η καρκιά του κάτουρον, εφούσκωσεν τζι εκρέπαρεν.
- ΝΙ Μπράβο. Έτσι διάγνωσιν ούτε στο γενικό νοσοκομείο δεν θα την εκάμναν.
- ΜΑ (Η Σοφία βγαίνει με τους καφέδες) Έλα κόρη.Βαρ'τους δαμέ. Σίαν φέρεις τζιαι κανέναν κουλλουρούιν να βουττήσουμεν.
- ΝΙ Να σου φέρει τζαι λλίον χαλλούμιν μητέρα, λλίες ελιές, καμιά τσαρτελλούαν, καμιάν τομάταν, κανέναν αγγούριν...
- ΜΑ Εεεε... κανεί περιπαίξιμον ! Δεν αντρέπεσαι τα μούτρα σου; Πρόσεξε καημένε μου.Να με περιπαίζει ξένος μπορώ να το συγχωρήσω.Μα να με περιπαίζει δικός μου, δεν το συγχωρώ.
- ΝΙ Είπα να τσιμπήσεις λλίον για παρηορκάν κοτζιάκαρη.
- ΜΑ Κοτζιάκαρην να πεις τη μάνα σου.
- ΣΟ Για όνομαν του θεού. Εν ώρα τωρά να τσακκώννεστε;
- ΝΙ Πε το της μάνας σου
- ΣΟ Φύε. Πήαινε στον καφενέν να ησυχάσουμε.(φεύγει)
- ΜΑ Τώρα νάρτει τούτη έσσω τζι είμαι καλή για λλόου της. Έφωεν που το χάραμαν, κοντεύκει να σιγράσει τζι εν έδωκεν σημεία ζωής. Πκιερώννω την για να γυρίζει τζαι να τσιαηρεύκεται ;

ΣΚΗΝΗ

(Το άλλο πρωί. Η Τατιάνα ετοιμάζει τη βαλίτσα της για να φύγει)

- ΜΑ Σε παρακαλώ.Μεν φύεις.Δεν ημπορώ να τα βγάλω πέρα μόνη μου.
- ΤΑ Κάποιαν άλλην θα σας φέρουν .
- ΜΑ Εγώ εσένα θέλω.
- ΤΑ Δεν αντέχω πλέον γιαγιά.
- ΜΑ Συγχώρα με. Εγέρασα. Άμα φτάσεις εις την ηλικίαν μου θα καταλάβεις.
- ΤΑ Εσείς με διώχνετε . Εσείς μου είπατε να φύγω.

- ΜΑ Δεν το εννοούσα.
- ΤΑ Δεν είναι η πρώτη φορά που μου το λέτε.
- ΜΑ Συγχώρα με . Μάθε να συγχωράς. Αγαπώ σε. Τούτον έσαι σημασιάν. Θα τσακκωθούμεν τζιαι καμιάν φοράν. Άμα δεις δκυο να τσακκώννουνται να ξέρεις πώς αγαπκιούνται.
- ΤΑ Έχω πάρει την απόφασιν μου και είναι οριστική και αμετάκλητη.
- ΜΑ Τζι η μάνα σου ! Τι θα γενεί η μάνα σου; Πκοιος θα της πέμπει λεφτά για τους γιατρούς ;
- ΤΑ (**Κοιτάζει ψηλά**) Γενηθήτω το θέλημα του .
- ΜΑ Έβρες καμιάν άλλη δουλειάν; Αν ήβρες πε μου το, να ησυχάσω. Γιατι...δεν θέλω να σε αδικήσω. Εγώ κόρη μου, παρά να αδικήσω προτιμώ να με αδικήσουν.
- ΤΑ Δεν έχω βρει δουλειά. Θα φύγω. Θα επιστρέψω εις την πατρίδα μου.
- ΜΑ Εν αντροπή . Μείνε τουλάχιστον να γενεί η κηδεία του γαμπρού μου.
- ΤΑ Η κηδεία θα γίνει αύριον. Και θα είμαι παρούσα.
- ΜΑ Τζιαι πού θα πάεις; Πού θα μείνεις πόψε;
- ΤΑ Εις μίαν φίλην.
- ΜΑ Μείνε αγάπη μου . Δεν θάβρεις αλλού καλλίττερα.
- ΤΑ Λυπάμαι γιαγιά. (**Μπαίνει η Σοφία**)
- ΣΟ Ετοίμασες βαλίτσες κόρη Τατιάνα;
- ΤΑ Ναι.
- ΣΟ Ξέρεις πόσες φορές είδα τούτην τη σκηνήν;
- ΤΑ Δεν καταλαβαίννω.
- ΣΟ Καταλαβαίννω εγώ . Παρ' τα πράματα σου μέσα κόρη τζι έρκομαι να κουβενκιάσουμεν..
- ΤΑ Όχι σας παρακαλώ.
- ΣΟ Εγώ σε παρακαλώ. (**Της τα παίρνει και τα πάει μέσα.**)
Η Τατιάνα την ακολουθεί
- ΚΩΣ (Μπαίνει από το δρόμο, κρατώντας ένα πλαστικό δοχείο)**
Καλημέρα.
- ΜΑ Καλώς τον.
- ΚΩ Συλλυπητήρια γιαγιά.
- ΜΑ Φκαριστώ γιε μου.
- ΚΩ Ούλλοι τζιαι θα πάμεν .
- ΜΑ Τυχεροί τζείνοι που φεύκουν. Γλιτώνουν που τα βάσανα.
- ΚΩ Θα τον θάψουν αύριον λαλούσιν. Καρτερούν έναν που τα παιδικιά του νάρτει πόξω .
- ΜΑ Ό,τι άκουσες εσου άκούσαμεν τζι εμείς.
- ΚΩ Έφερα σου λλία χαλλούμια.

- ΜΑ Μα δεν σου παράντζυλα.
- ΚΩ Φέρνω σου τα που λλόου μου.
- ΜΑ Δεν ήταν ανάγκη γιε μου.
- ΚΩ Για όνομαν του θεού γιαγιά.
- ΜΑ Φκαριστώ. Θέλω μια χάρη ρε Κωσταντή.
- ΚΩ Ακούω γιαγιά.
- ΜΑ Η κοπελλούα μου θέλει να φύει.
- ΚΩ Να φύει! Πότε να φύει; Έτσι άξιππα να φύει! Ίντα λοής το αποφάσισεν;
- ΜΑ Ελοοφέραμεν νάκκον εψές τζι εκακοφάνηκεν της.
- ΚΩ Ίντα επάθετε;
- ΜΑ Έτο...εκατέβηκεν εις την πόλιν με τη φιλενάδαν της τζι ενύχτωσε νάρτει. Τζιαι ξέρεις με. Άμα μεινίσκω μόνη μου, πκιάννει με ο φόος. Τζι εν ιξέρω με ίντα λαλώ με ίντα κάμνω.
- ΚΩ Έπρεπε να τη ρωτήσεις γιατί άρκησεν .
- ΜΑ Που το άγχος δεν είχα νουν πασ' την τζιεφαλη μου
- ΚΩ Είχασιν έναν περιστατικόν. Εγώ τες έφερα στο χωρκόν.
- ΜΑ Ίντα περιστατικόν είχαν;
- ΚΩ Σαν έρκουνταν έσβησεν τους το αυτοκίνητον τζι εν εξεκίαν . Έρεσσα με το διπλοκάμπινον. Έδησα τες τζι ετράβησα τες.
- ΜΑ Γιατί δεν μου το είπεν;
- ΚΩ Ερώτησες την ;
- ΜΑ Ώσπου γερνώ γίνομαι σειρόττερη. Δεν έχω πομονήν καθόλου. Πε μου να δούμεν. Ίντα να κάμουμεν;
- ΚΩ Να σκεφτούμεν.
- ΜΑ (Κλαίει) Διαφέρει που τες άλλες.
- ΚΩ Έλα μεν κλαίεις...κάτι θα κάμουμεν.
- ΜΑ Επήρεν το απόφαση λαλεί.
- ΚΩ (Παύση) Κρατάς έναν μυστικόν γιαγιά ;
- ΜΑ Ίντα μυστικόν;(παύση) Μίλα. Ίντα μυστικό;
- ΚΩ (Μιλά σιγά για να μην ακουστεί) Αρέσκει μου.
- ΜΑ Αρέσκει σου;
- ΚΩ (Κουνά το κεφάλι του) Μμμ...αρέσκει μου πολλά. Που τότε που πέθανεν η γεναίκα μου, πρώτη φορά χτυπά η καρκιά μου. Άμα της κοντεύκω προ παντός, ακούω τους παλμούς της γιαγιά. Νομίζω ότι θα σπάσει. Νε πεταχτεί που το στήθος μου. Μα τρώει με τζι η αγωνία.
- ΜΑ Ίντα αγωνία;
- ΚΩ Τζείνη εν σαν τον κρίνον τζι εμέν αυλάκωσεν το μέτωπον μου ο ήλιος τζι ο αέρας. Τζείνη εν μορφωμένη τζι εγώ όσον τζαι καταφέρνω να δκιαβάζω. Είμαι σαν το ξύλον το απελέτζιητον.

- ΜΑ Έσεις άλλες χάρες εσού.Είσαι καλόγνωμος τζαι προκομμένος.
 ΚΩ Εν άλλα που θωρούσιν οι γεναιτζιες γιαγια.
 ΜΑ Εξαρτάται που τες γεναιτζιες.
 ΚΩ Δεν ιξέρω ίντα λοής να της το πω.
 ΜΑ Θέλεις να της συντύχω ;
 ΚΩ Όι όι...εγώ πρέπει νάβρω τον τρόπον να της συντύχω. Τζι ένεν μέρες τωρά. Θέλω να περάσει λλίος τζαιρός ...νάβρω τζιαι το κουράγιον να το κάμω.
 ΜΑ (Μικρή παύση) Εεε...μακάρι να πει το ναι τζιαι...εν πειράζει που λλόου μου γιε μου. Κάποια άλλη θα βρεθεί για μέναν.
 ΚΩ Τούτον να μεν το σκέφτεσαι καθόλου. Μακάρι να την καταφέρω να πει το ναι τζαι κάτι λοαρκάζω να κάμω τζαι για σέναν.

ΣΚΗΝΗ

(Η Μαρία, Η Σοφία και η Τατιάνα έρχονται από την εκκλησία.)

- ΣΟ Τι επάθετε πάλε σήμερα τζιαι δκυο ώρες μεσ'την εκκλησιάν δεν εγύρισε να δει η μια την άλλην ;
 ΜΑ Όσπου πάει, αντί να μαθαίννει, ξιχάννει τζιαι τζείνα που της έμαθα. Είχαμεν λλίον αρνί στο ψυγείο. Τζι επειδή ξέρω ότι ο νους της εν πάνω που την τζεφαλήν της, είπα της το δκυο φορές για προλάβω το κακόν. “Αύριον πορνόν πορνόν, λαλώ της, προτού λαμνήσουμε για την εκκλησιά, να το κάτσεις να το κοτζιηνίζεις τζιαι να το κάμεις καουρμάν ”. Αν άκουσες εσού, άκουσεν τζιαι τούτη.
 ΣΟ Έβκα έξω στη στράταν τζι έβρε μιαν δικήν μας της ηλικίας της τζαι ρώτα την ίνταν πράμαν εν ο καουρμάς .Τζι αν σου απαντήσει νά'ρτεις να μου φτύσεις.(Η Τατιάνα ξεκινά για την κάμαρα της)
 ΜΑ Πού ελάμνησες; Έλα δα τζιαι θέλω σε.
 ΤΑ Παρακαλώ γιαγια.
 ΜΑ Έλα ριάλια τζαι λάμνε στον καφενέν να φέρεις έξι κοκακόλες, έξι σέβενες τζιαι έξι κέες.
 ΣΟ Τι θα κάμεις σήμερα τες σέβενες τζαι τες κέες;
 ΜΑ Μπορεί να ξιπέσει κανέννας ξένος. Είδες πόσοι ήρταν εις την εκκλησιάν για το σαραντάμερον του θκειου σου.
 ΣΟ Όσοι ήρταν θα πάσιν εις το σπίτιν του που κάμαν το μνημόσουνον. Εκάλεσαν μας τζι εμάς τα παιδικιά του. Άτε ξεκινάτε να πάμεν .

ΣΚΗΝΗ

- ΤΑ (Σκουπίζει και τραγουδά το τραγούδι του Χατζιδάκη)
“Κάπου υπάρχει η αγάπη μου”
- ΚΩ (Μπαίνει από το δρόμο, κρατώντας μία πλαστική τσάντα)
Καλησπέρα.
- ΤΑ Καλησπέρα.
- ΚΩ Πού εν η γιαγιά;
- ΤΑ Ξαπλώνει.
- ΚΩ Έφερα σας λλία λεμόνια που την αυλή μου.
- ΤΑ Ευχαριστούμεν. Να τα πάρω μέσα.
- ΚΩ Ύστερα παίρνεις τα. Μπορώ να κάτσω ;
- ΤΑ Παρακαλώ.
- ΚΩ (Μεγάλη παύση) Η πατρίδα σου παράγει λεμόνια;
- ΤΑ Όχι.
- ΚΩ Πορτοκάλια , μανταρίνια ;
- ΤΑ Όχι.
- ΚΩ Σταφύλια, πιπόνια;
- ΤΑ Όχι.
- ΚΩ σύκα, παπουτσόσυκα;
- ΤΑ Όχι.
- ΚΩ Ίντα παράγει η πατρίδα σου;
- ΤΑ Ό,τι παράγουν οι βόρειες χώρες.
- ΚΩ Ίντα παράγουν οι βόρειες χώρες;
- ΤΑ Μήλα, αχλάδια, κεράσια, δαμάσκηνα...
- ΚΩ Παράγουμεν τζι εμείς πο τούτα. Πάνω στα βουνά μας.
- ΤΑ Το γνωρίζω
- ΚΩ (Παύση) Εν όμορφη η πατρίδα σου;
- ΤΑ Πολύ όμορφη.
- ΚΩ Τότε γιατί έφυες;
- ΤΑ Δεν υπάρχουν χρήματα.
- ΚΩ Ο καταραμένος ο παπράς φταίει για ούλλα.(Παύση) Πώς περνάς με τη γιαγιά; Εσυνηθίσετε η μια την άλλη;
- ΤΑ Την έχω συνηθίσει. Τα προτερήματα της είναι περισσότερα από τα ελαττώματα της.
- ΚΩ Δείξε μου έναν που δεν έσειε ελαττώματα.
- ΤΑ Ναι. Το γνωρίζω.
- ΚΩ (Παύση) Η μάνα σου πώς πάει; Εν καλλίτερα;
- ΤΑ Είναι καλύτερα.
- ΚΩ (Παύση) Οι άλλοι στο σπίτιν εν καλά;
- ΤΑ Ναι.
- ΚΩ Τηλεφωνιέστε ;

- ΤΑ Είναι ακριβά τα τηλεφωνήματα και ανταλλάσσουμε μηνύματα.
- ΚΩ Καταλαβαίνω. **(Μεγάλη παύση)** Θέλω να σου πω κάτι....
- ΤΑ Παρακαλώ
- ΚΩ **(Ερωτική εξομολόγηση)**Θέλω να σου πω ότι ...ότι...η πεθερά μου... η πεθερά μου επήρεν την κάτω βόλτα. Δεν εν η ίδια γεναίκα που έξερα. Κάθε μέρα που περνά σαν να περνά ένας χρόνος που πάνω της .Ο θάνατος του πεθθερού μου, μα προ πάντων ο θάνατος της γεναίκα μου ετσακκίσαν την. Τζι ανησυχώ για λλόου της μα τζιαι για τα παιδικιά μου. Φοούμαι μέμπα τζιαι μπολιάσει τους με το μαράζιν της. Εν μωρά. Καταλαβαίνεις; Θέλουν να παίξουν, να γελάσουν, να χαρούν. Πόσον τζαιρόν να τη θωρούν να κλαίει; Θα μαυρίσει τζιαι η δική σου η ψυσιή .**(Παύση)** Ούτε τζιαι της μάνας μου έχω εμπιστοσύνην. Εγέρασεν τζιαι δεν αντέχει. Έρκεται κάθε μέρα τζιαι θωρεί μας. Μα θυμώννει τζιαι τσακκώννεται με τα μωρά γιατί τάχα κάμνουν αταξίες.Αν δεν κάμουν αταξίες τα μωρά νεγιώννουνται; Μόνον άμα εν άρρωστα ησυχάζουν τα μωρά. Για να αναθρέψεις παιδικιά πρέπει νάσιεις αντοχήν. **(Μεγάλη παύση)** Είπες ότι η μάνα σου πάει καλλίτερα.
- ΤΑ Ναι. Είναι καλύτερα.
- ΚΩ Θάθελεν η μάνα σου να δουλέψει στην Κύπρο;
- ΤΑ Θα της εμπιστευόσουν τα παιδιά σου, χωρίς να την έχεις γνωρίσει;
- ΚΩ Όι όι
- ΤΑ Την θέλεις μήπως διά να βοηθά την πενθεράν σου;
- ΚΩ Όι όι
- ΤΑ Τότε γιατί ρωτάς;
- ΚΩ Εσκέφτηκα...αν...αν θα έθελεν νάρτει να φροντίζει τη γιαγιά.
- ΤΑ **(Παύση)** Μου προτείνεις να αναλάβω εγώ τα παιδιά σου;**(Παύση)** Σε ερωτώ. Μου προτείνεις να αναλάβω εγώ τα παιδιά σου;
- ΚΩ Όι...όι...όι όπως νομίζεις.
- ΤΑ Αλλά;
- ΚΩ Εεε...εεε.. εγώ για σένα ...δεν ιξέρω ίντα λοής να σου το πω... εγώ...νιώθω...νιώθω...καταλαβαίνεις ίντα θέλω να πω.
- ΤΑ Καταλαβαίνω.
- ΚΩ Καταλαβαίνεις;
- ΤΑ Ναι.**(Μικρή παύση)** Είναι αμοιβαία τα αισθήματα.
- ΚΩ Δηλαδή;
- ΤΑ Αισθάνομαι και εγώ το ίδιο.
- ΚΩ Σοβαρά; Σοβαρά;
- ΤΑ Μετά πάσης σοβαρότητας. **(Αρχίζει να τραγουδά. Ο Κωσταντής την ακολουθεί. Μπαίνουν και οι άλλοι ηθοποιοί και συνεχίζουν και στην υπόκλιση)**

τραγούδι

Άλλη γλώσσα σου μιλώ κι άλλη γλώσσα μου μιλάς
μα όταν με κοιτάς στα μάτια βλέπω πόσο μ'αγαπάς

Άλλα ήθη κουβαλώ τζι άλλα ήθη κουβαλάς
μ'άμα με θωρείς στα μμάδκια ξέρω πόσο μ'αγαπάς

Σήκωσε τα ματάκια σου κι έλα να κοιταχτούμε
και με τη γλώσσα των ματιών μονάχα να τα πούμε

Άλλα θέλω και μετρώ κι άλλα θέλεις και μετράς
μα όταν με κοιτάς στα μάτια βλέπω πόσο μ'αγαπάς

Άλλην στράταν παρπατώ τζι άλλην στράταν παρπατάς
μα άμα με θωρείς στα μμάδκια ξέρω πόσο μ'αγαπάς.

Σηκώστε τα ματάκια σας όλοι να κοιταχτούμε
και με τη γλώσσα των ματιών μόνο θ'αγαπηθούμε.

Σηκώστε τα μματούδκια σας ούλλοι να κοιταχτούμεν
τζαι με τη γλώσσαν της καρκιάς μόνον θ'αγαπηθούμεν.

ΤΕΛΟΣ

Στο πέντε μίλι

Πρόσωπα

Αντρέας	35	χρόνων
Τόνια	30	
Ζήνα	55	
Γιώργος	60	
Θωμάς	50	
Λάκης	30	
Ντίνα	55	
Πέτρος	60	
Μαρία	33	

ΣΚΗΝΙΚΟ

\
Στο κέντρο της σκηνης η αυλή πλούσιου αστικού σπιτιού.
Έπιπλα εξωτερικού χώρου και διάφορα φυτά.

Δεξιά της σκηνης το χολ υποδοχής ξενοδοχείου. Μία ταμπέλα γράφει με επίχρυσα γράματα. "TONIA XOTEL". Ένας πάγκος πάνω στον οποίον είναι τηλέφωνα, ένα κομπιούτερ και διάφορα χαρτιά και μολύβια. Μία σκάλα δίπλα στον πάγκο οδηγεί στο μεσοπάτωμα. Μπροστά από τον πάγκο δυο- τρεις πολυθρόνες.

Στην άκρη αριστερά ένα καφεενδάκι με ένα τραπεζάκι και καρέκλες.

Προτού ανάψουν τα φώτα ακούεται ελαφρά μουσική από το ξενοδοχείο και η θάλασσα να κυματίζει απαλά.

Με το άναμα των φώτων η Ζήνα είναι καθισμένη σε ένα παγκάκι μπροστά από το σπίτι, τυληγμένη με ένα μαντό. Κρατά μία φωτογραφία του αγνοούμενου γιου της. Είναι βράδι.

- Γιώργος (Βγαίνει από μέσα. Η Ζήνα κρύβει τη φωτογραφία κάτω από το μαντό της) Κάνει λίγη ψύχρα απόψε. Θα κρυώσεις.
- Ζήνα Καλά είμαι.
- Γιώργος Κάνει και υγρασία. Θα σε πειράξει. Έλα να πάμε μέσα.
- Ζήνα Πήγαινε κι έρχομαι.
- Γιώργος Μαζί θα πάμε. Έλα σήκω.
- Ζήνα Άσε με λίγο ακόμα .
- Γιώργος Τι έχεις; Τι συνέβη;
- Ζήνα Τίποτα.
- Γιώργος Δεν με γελάς εμένα. Έλα μίλα μου. Μίλα μου.
- Ζήνα (μικρή σιωπή) Τα ρούχα του στο ερμάρι αρχίσανε να ξεθωριάζουν.
- Γιώργος Είναι φυσικό αγάπη μου.
- Ζήνα (μικρή σιωπή) Όπου νάσαι θ' αρχίσει να ξεθωριάζει και η μνήμη .
- Γιώργος Όχι όχι ... μην το λες αυτό.
- Ζήνα Δεν λέω για μένα. Για σας λέω.
- Γιώργος Κανένας δεν ξεχνά. Κανένας δεν θα ξεχάσει. Πώς μπορούμε να ξεχάσουμε ; Έλα σήκω, σήκω να πάμε μέσα.
- Ζήνα Η Τόνια είναι μέσα;
- Γιώργος Όχι. Ήρθε ο Λάκης και βγήκανε. (Την οδηγεί μέσα)

ΣΚΗΝΗ

Την άλλη μέρα το πρωί. Στο ξενοδοχείο. Η Τόνια είναι πίσω από τον πάγκο και κοιτά το κομπιούτερ. Χτυπά το τηλέφωνο)

TONIA Ξενοδοχείο Τόνια παρακαλώ. Φασαρία; Τι φασαρία; Όχι κύριε, η τοποθεσία μας είναι πολύ ήσυχη. Το ξενοδοχείο μας περιβάλλεται από κήπους και ο αυτοκινητόδρομος είναι τρακόσια μέτρα μακριά μας.(σιγή) Όχι, δεν έχουμε πισίνα. Κι ούτε χρειάζεται κύριε. Η θάλασσα εδώ είναι από τις καλύτερες που μπορείτε να βρείτε στο νησί.(σιγή) Εντάξει κύριε. Πάρτε μας, όταν αποφασίσετε. Χαίρετε. **(Κλείνει το τηλέφωνο)** Έχουμε μια θάλασσα, που λάμπει και προκαλεί, που σαγηνεύει και ζωογονεί κι όμως υπάρχουν άνθρωποι που προτιμούν να κολυμπούν σε νερό χλωριωμένο.

ΓΙΩΡΓΟΣ **(Κατεβαίνοντας από τη σκάλα)** Να θυμηθείς Τόνια μου να στείλεις την αγγελία στις εφημερίδες για τον κηπουρό.

ΤΟ Έχει δημοσιευτεί εδώ και τρεις ημέρες πατέρα.

ΓΙΩ Τηλεφώνησε, ενδιαφέρθηκε κανένας;

ΤΟ Όχι ακόμα.

ΓΙΩ Πάω στ'αεροδρόμιο να παραλάβω έναν πελάτη.

ΤΟ Τι πελάτης είναι που θα πας να τον παραλάβεις από το αεροδρόμιο;

ΓΙΩ Του σύστησε ένας φίλος το ξενοδοχείο και θέλει να το δει, για να το κλείσει ένα βράδι για την επέτειο του γάμου του.

ΤΟ Από πού έρχεται;

ΓΙΩ Από τη Γερμανία.

ΤΟ Θα φέρει τους φίλους του από τη Γερμανία ,για να γιορτάσει εδώ την επέτειο του γάμου του;

ΓΙΩ Δεν ξέρω αν θα τους πληρώσει και τα ναύλα.

ΤΟ Ή πολύ ερωτευμένος είναι η πολύ τρελός.

ΓΙΩ Το ίδιο δεν είναι! **(γελάνε)** Έχεις συνεννοηθεί με τα πεθερικά σου γι απόψε;

ΤΟ Τους τηλεφώνησε η μαμά.

ΓΙΩ Με τον Λάκη συνεννοήθηκες;

ΤΟ Λες να μην το ξέρει;

ΓΙΩ Απόψε θα ορίσουμε την ημερομηνία του γάμου σας.

ΤΟ Τηλεφώνησε η μαμά σου λέω.

ΓΙΩ Τι να σου πω ρε Τόνια! Τι να σου πω!**(Φεύγοντας)** Στείλε ξανά την αγγελία στις εφημερίδες για τον κηπουρό. Και να μην ξεχάσεις να γράψεις ότι ζητάμε γεωπόνο.

ΤΟ Στις διαταγές σας κύριε διευθυντά.

ΣΚΗΝΗ

Στο καφεενεδάκι. Μαρία. Αντρέας.

Μαρία (Κουβεντιάζει με τον Αντρέα)

Στό'χω ξαναπεί. Μην περιμένεις ούτε από μένα, ούτε από κανέναν άλλον να σου πει τι να κάνεις.

Αντρέας Ποιος άλλος να μου πει Μαρία μου; Ούτε στη μάνα μας δεν έχω αποκαλύψει αυτό το μυστικό. Εχτός κι αν της τόπες εσύ.

Μαρία Μυστικό δικό σου να το αποκαλύψω εγώ;

Αντρέας (Σιωπή.) Έχουν περάσει δεκαπέντε χρόνια από τότε .

Μαρία Όσο περνά ο καιρός τόσο πιο δύσκολο γίνεται και για σένα και για κείνους.

Αντρέας Το ξέρω, το νιώθω, το ζω. Γι αυτό και το πήρα απόφαση.

Μαρία Και να ξέρεις, Σε τέτοιες περιπτώσεις δεν μιλάς με μισόλογα. Δεν αφήνεις ερωτήματα κι αμφιβολίες. Σφίξε την καρδιά σου και μίλα καθαρά. “Αδिका, πες τους, περιμένετε το γιο σας να γυρίσει. Ο γιος σας σκοτώθηκε στην εισβολή. Δίπλα μου σκοτώθηκε. Τον είδα να πεθαίνει. Εγώ του έκλεισα τα μάτια όταν ξεψύχησε”. Έτσι να τα πεις, όπως τα είπες και σε μένα.

Αντρέας Ναι αυτό θα κάνω. Θα πάω να τους το πω. Πρέπει να πάω. Να το πάρουν απόφαση ότι είναι νεκρός. Να μην τον περιμένουν άδικα. Πρέπει να τελειώνει αυτό το βάσανο και για κείνους και για μένα. (μικρή σιωπή) Αυτές τις μέρες μου δίνεται και μια ευκαιρία.

Μαρία Τι ευκαιρία;

Αντρέας Είδα μιαν αγγελία στις εφημερίδες, ότι ζητάνε κηπουρό για το ξενοδοχείο τους. Λέω να παρουσιαστώ γι αυτή τη θέση, με την ελπίδα, γνωρίζοντας τους, να βρώ τον τρόπο, την κατάλληλη στιγμή να τους μιλήσω.

Μαρία Μην το αναβάλλεις, μην αφήνεις τις μέρες να περνούν άσκοπα. Μην πλάθεις ιστορίες περιττές. Όσο πιο γρήγορα τελειώσει αυτή η ιστορία τόσο το καλύτερο για σένα.

ΣΚΗΝΗ

Στο σπίτι. Η Ζήνα ετοιμάζει το τραπέζι. Μπαίνουν ο Πέτρος με τη Ντίνα.

Ζήνα Καλώς τους. Περάστε.

Ντίνα Καλησπέρα σου Ζήνα μου. (Τη φιλά)

Ζήνα Καλησπέρα Ντίνα μου.

Ντίνα Πάει μια βδομάδα να σε δω και δεν μπορείς να φανταστείς πόσο σέχω πεθυμήσει.

Ζήνα Εγώ να δεις πόσο σε πεθύμησα!

Ντίνα Αλήθεια, γιατί να μη βρισκόμαστε πιο συχνά;

- Ζήνα Γιατί έχουμε γίνει δούλες των υποχρεώσεων μας καλή μου.
 Πέτρος Κάλλιο αραιά και να πεθυμίστε παρά συχνά και να βαριέστε.
- Ντίνα Εεε δεν ξέρει τι λες .
 Πέτρος Δεν είμαι εγώ. Η παροιμία το λέει. Κι οι παροιμίες είναι σοφές.
- Ντίνα Εμείς αποτελούμε εξαίρεση.
 Πέτρος Καλησπέρα κι από μένα Ζήνα μου. **(Τη φιλά)**
 Ζήνα Καλησπέρα Πέτρο μου.
 Πέτρος **(Της δίνει μιά τσαντούλα με ένα μπουκάλι)** Βάλτηνε να παγώσει.
- Ζήνα Ήταν ανάγκη να φέρεις σαμπάνια πάλι;
 Πέτρος Την έχω δοκιμάσει και μ'άρεσε. Πού είναι ο Γιώργος.
 Ζήνα Ετοιμάζεται. Μόλις επέστρεψε από το αεροδρόμιο. Πήγε να παραλάβει έναν πελάτη.
- Ντίνα Η Τόνια μας ;
 Ζήνα Μέσα είναι. Από το απόγευμα ετοιμάζεται να σας υποδεχτεί.
 Γιώργος **(Βγαίνει από μέσα)** Καλώς τους συμπεθέρους.
 Ντίνα Καλησπέρα Γιώργο μου.
 Γιώργος Καλησπέρα σας. Όρθιους θ'αφήσεις τους ανθρώπους αγάπη μου;
- Ζήνα Βάλε τη σαμπάνια στο ψυγείο και ξέρω τι θα κάνω.
 Γιώργος Πάλι σαμπάνια ρε Πέτρο;**(Πάει μέσα)**
 Πέτρος Να πιούμε στις χαρές των παιδιών μας.
 Ζήνα **(Σιωπή)** Με συγχωρείς Πέτρο μου, ξέρω ότι δεν είναι ούτε της ώρας ούτε της διάθεσης, αλλά είναι κάτι που από καιρό θέλω να σε ρωτήσω. Γιατί ρωτώ και το Γιώργο και δεν μου δίνει απάντηση.
- Πέτρος Ελεύθερα. Ρωτήστε με ότι θέλετε.
 Ζήνα Απ'ότι ξέρω ο άντρας μου δεν μπορούσε να πάρει άδεια από την πολεοδομία,για να χτίσει πέμπτο όροφο στο ξενοδοχείο. Πώς τα κατάφερε;
- Πέτρος Βρήκαμε παραθυράκι.
 ΖΗ Παραθυράκι! Τι παραθυράκι;
 Πέτρος Στην Κύπρο ζούμε Ζήνα μου. Και για να γίνει η δουλειά σου, μόνο από παραθυράκι γίνεται.
- ΖΗ Εσείς τι παραθυράκι βρήκατε;
 ΠΕ Του είπα κι έδωσε στο κράτος ένα αγροτεμάχιο και σε αντάλλαγμα του δώσανε άδεια για έξτρα όροφο στο ξενοδοχείο.
- ΖΗ Ποιο τεμάχιο έχει χαρίσει στο κράτος;

- ΓΙΩ (Μπαίνοντας) Το χωράφι στον Άϊ Γιάννη
 ΖΗ Ξέρεις πόσα στρέματα είναι το χωράφι στον Άϊ Γιάννη;
 ΓΙΩ Ξέρεις πόσα πουλιούνται τα οικόπεδα στην περιοχή του
 ξενοδοχείου;
 ΖΗ Σου έχουνε δώσει και οικόπεδα κοντά στο ξενοδοχείο;
 ΓΙΩ Όταν μου επιτρέπουν να χτίσω πέμπτο όροφο, είναι σαν να
 μου χαρίζουν πέντε οικόπεδα στην περιοχή.
 ΤΟ (Βγαίνει από με ένα δίσκο) Δοκιμάστε τα μεζεδάκια μου.
 ΝΤΙ Ό,τι φτιάχνεις Τόνια μου είναι τέλειο.
 ΓΙΩ Της είπα να στείλω υπαλλήλους να μας περιποιηθούν,
 αλλά δεν μ'άφησε.
 ΖΗ Θέλει να τα κάνει όλα μόνη της. Έχει ανάγκη η Τόνια να
 δουλεύει; Της λέμε να σταματήσει να πηγαίνει στο
 ξενοδοχείο, αλλά δεν δέχεται.
 ΤΟ “Άνθρωπος που δεν δουλεύει δεν αξίζει να ζει”, έλεγε η
 γιαγιά μου.
 ΖΗ Και είναι ανάγκη να στέκεις στην υποδοχή; Ανέβα πάνω στα
 γραφεία.
 ΤΟ Η προσωπική επαφή και η σωστή εξυπηρέτηση του κάθε
 πελάτη ξεχωριστά είναι η καλύτερη υπηρεσία που μπορούμε
 να προσφέρουμε και η καλύτερη διαφήμιση και για το
 ξενοδοχείο και για την τουριστική βιομηχανία γενικότερα.
 Κι αυτό δεν πρέπει να αφήνεται μόνο σε υπαλλήλους.
 ΓΙΩ Σωτήρα μας! Είσαι η...σωτηρία μας εσύ!
 ΤΟ Μη με κοροϊδεύεις κι αν με χάσετε εμένα, θα το κλείσετε .
 ΓΙΩ Μόνο να το κλείσουμε; Θα πεινάσουμε κιόλας. (γελάνε)
 ΛΑΚΗΣ (Μπαίνει κρατώντας μία ανθοδέσμη. Είναι ωραίος και
 ντυμένος στη μόδα. Καλησπέρα.
 ΖΗ Καλώς ώρισες Λάκη μου.
 ΛΑ Ευχαριστώ μητέρα. Τόνια μου αυτά είναι για σένα.
 (Της δίνει μια ανθοδέσμη)
 ΤΟ Ευχαριστώ. (Τα βάζει σε ένα βάζο)
 ΠΕ Πού ήσουνα κύριε τόση ώρα;
 ΛΑ Με συγχωρείς μπαμπά. Με έκοψε η κυκλοφορία.
 ΝΤΙ Πόσα να φορτώσουμε σ'αυτή την έρμη την κυκλοφορία!
 ΛΑ Αλήθεια λέω μαμά.
 ΠΕ Είχαμε συμφωνήσει από μέρες να βρεθούμε εδώ αυτή τη
 συγκεκριμένη ώρα για να ορίσουμε την ημερομηνία του
 γάμου σας.
 ΛΑ Ναι μπαμπά
 ΠΕ Εμείς πώς ήρθαμε στην ώρα μας;

- ZH Εσείς δεν σταματήσατε να πάρετε λουλούδια.
 ΠΕ Δεν είναι η πρώτη φορά. Πάντα και παντού έρχεται καθυστερημένος.
- ΝΤΙ Άστε τα τώρα.
 ΤΟ Τι θα πεις Λάκη;
 ΛΑ Μια μπίρα αγάπη μου.
 ΤΟ Έλα να διαλέξεις από το ψυγείο.
 Λάκης Ευχαριστώ.
 Γιώργος Θα περιποιηθώ εγώ το γαμπρό μου. (Πάνε μέσα)
 Ζήνα Με συγχωρείτε δυο λεπτά να κοιτάξω το φαγητό στο φούρνο.
- Ντίνα Ελεύθερα Ζήνα μου(Σιωπή)Μην του κάνεις παρατηρήσεις μπροστά στη μνηστή του και τα πεθερικά του.
 ΠΕ Πόση ώρα να τον περιμένουμε; Δεν αλλάζει με τίποτε. Δεν τον αντέχω πια.
 ΝΤΙ Αυτός είναι ο γιος μας. Δεν τον έχεις συνηθίσει ακόμα;
 ΠΕ Εσύ τον έχεις συνηθίσει;
 ΝΤΙ Ναι,έχει μια ανεμελιά. Όμως αυτήν την ανεμελιά,συνήθως τη βλέπει θετικά μια γυναίκα.Είμαι γυναίκα και ξέρω.
 ΠΕ Ναι,μα όλα έχουν ένα όριο.Αυτός δεν νοιάζεται για τίποτα. Η μόνη έννοια του είναι το αυτοκίνητο, η μοτοσικλέτα του, το τι θα φάει, τι θα πειί,τι θα φορέσει και πού θα πα να ξεφυχήσει. Κι ευτυχώς που την πάτησε μαζί του αυτό το κορίτσι που έχει μυαλό. Αυτή είναι η μόνη μου παρηγοριά. Αν δεν τα καταφέρει να την κρατήσει για να τον στηρίξει, κανένας και καμιά άλλη δεν μπορεί να το κάνει.
- ΝΤΙ Ακριβώς. Επειδή το κορίτσι έχει μυαλό, βλέπει και ακούει και διαισθάνεται πολύ περισσότερα απ'ότι νομίζεις. Και δεν πρέπει να τον θίγεις μπροστά της. Γιατί, άμα θίγεις εκείνον, θίγεις κι εκείνην.Είναι σαν να της λες ότι δε φάνηκε άξια, που έκανε μια επιλογή σαν τον γιο σου.
- ΠΕ Το ξέρω, μα είμαι κι εγώ άνθρωπος.Θυμώνω. Πόσο να αντέξω τα καμώματα του!
- ZH (Βγαίνει από μέσα)Με συγχωρείτε που σας άφησα μόνους.
 ΝΤΙ Κάνε τη δουλειά σου Ζήνα μου..
 ΖΗ Μα τι κάνει ο άντρας μου; Πήγε μέσα και ξεχάστηκε;
 ΓΙΩ (Βγαίνει κρατώντας ένα δίσκο με ποτά) Πέστε μου τι θα πείτε.
- ΠΕ Ας αρχίσω κι εγώ με μπίρα.
 ΝΤΙ Αποφάσισαν τα παιδιά μας πότε θα τελέσουν το γάμο τους;
 ΖΗ Λένε για την Κυριακή μετά τα Χριστούγεννα.

ΣΚΗΝΗ

Στο ξενοδοχείο. Θωμάς, Τόνια, Αντρέας, Λάκης

- ΘΩ Να φέρομε ένα γεωπόνο δεσποινίς Τόνια, να μας πεί τι να κάνομε.
- ΤΟ Ας περιμένομε ακόμα λίγο Θωμά. Μπορεί να παρουσιαστεί κανένας για τη θέση του κηπουρού.
- ΘΩ Έχουνε κιτρινίσει τα δέντρα μας. Σας τόχω πει από καιρό. Κάποια έχουν αρχίσει να ξηραίνονται.
- ΑΝ (Μπαίνοντας) Χαίρετε.
- ΤΟ Χαίρετε. Σε τι μπορούμε να σας εξυπηρετήσουμε;
- ΑΝ Είδα μια αγγελία στις εφημερίδες, ότι ζητάτε κηπουρό.
- ΤΟ Πάνω στην ώρα. Ο Θωμάς εργάζεται στον κήπο και μόλις τώρα τα λέγαμε.
- ΑΝ Γεια σου Θωμά. Αντρέα με λένε. Αντρέα Κυριακίδη.
- ΘΩ Χαίρω πολύ κύριε Αντρέα.
- ΤΟ Απ'ότι είδατε στην αγγελία, ζητάμε γεωπόνο.
- ΑΝ Είμαι γεωπόνος
- ΤΟ Δεν σας θέλουμε για πλήρη απασχόληση. Συμβουλές θέλουμε και κάποια επίβλεψη.
- ΑΝ Το έχω δει στην αγγελία. Γι αυτό και απευθύνομαι.
- ΤΟ Εργάζεστε και αλλού;
- ΑΝ Έχω ένα κατάστημα φυτοφαρμάκων. Δεν έχω πρόβλημα να τ'αφήνω πού και πού. Έχω μία υπάλληλο, που με αντικαθιστά όταν λείπω..
- ΘΩ Με θέλετε τίποτε άλλο δεσποινίς;
- ΤΟ Όχι Θωμά. Μπορείς να πας. Ή μάλλον όχι. Πες στον κύριο Αντρέα ποιο είναι το πρόβλημα με τα δέντρα. Ας πούμε ότι... είναι ένα τεστ για τη θέση του κηπουρού.
- ΘΩ Έχουνε κιτρινίσει τα λεμονόδεντρα μας κύριε Αντρέα.
- ΑΝ Όταν κιτρινίζουν τα δέντρα, δύο τινά μπορεί να συμβαίνουν. Είτε το έδαφος είναι φτωχό σε σίδηρο, είτε δίνετε στα δέντρα υπερβολικό νερό. Πόσο συχνά τα ποτίζετε;
- ΘΩ Δυο φορές τη βδομάδα.
- ΑΝ Αυτό θα είναι το λάθος. Η πολλή υγρασία αδρανοποιεί τον σίδηρο στο έδαφος και δεν μπορούν τα δέντρα να τον απορροφήσουν, με αποτέλεσμα σε πρώτο στάδιο να κιτρινίζουν και κατόπι να ξηραίνονται. Αραιώστε λοιπον τα ποτίσματα.
- ΘΩ Κοίτα κύριε μου!
- ΤΟ Εντάξει Θωμά. Πήγαινε και κάνε αυτό που άκουσες.
- ΘΩ Ευχαριστώ κύριε. Γεια σας.

- TO Να πας στο καλό. Τι να σας κεράσουμε κύριε Αντρέα;
AN Τίποτα. Ευχαριστώ δεσποινίς...εεε δεν μου είπατε το όνομα σας .
- TO Τόνια.
AN Έχετε το όνομα του ξενοδοχείου.
TO Όχι. Το ξενοδοχείο έχει τ' όνομα μου.
AN Ναι...μάλλον.(γελάνε)
TO Ο μπαμπάς φρόντισε να με κάνει πιο γνωστή σαν ξενοδοχείο παρά σαν άνθρωπο.(γελάνε)Πείτε μου λοιπόν. Έχετε κάποια πείρα; Έχετε ξαναδουλέψει σε κήπους σαν τους δικούς μας;
AN Όχι,δεν έχω ξαναδουλέψει, αλλά δεν νομίζω νάχει και τόση σημασία.Ασχολούμαι με τη γη, που είναι το ίδιο.
TO Οι γνώσεις σας ποιες είναι;
AN Σας είπα. Εχω σπουδάσει γεωπονική.
TO Πού σπουδάσατε;
AN Στη Θεσσαλονίκη.
TO Και οι απαιτήσεις σας;
AN Όπως είπα, έχω ένα κατάστημα. Έχω κι ένα μικρό περιβόλι, που το φροντίζω μόνος μου.Ενδιαφέρτηκα γι' αυτή τη θέση, για να συμπληρώνω κάπως το εισόδημα μου. Θα δείτε και τη δουλειά μου κι ό,τι αποφασίσετε είμαι δεχτός.
TO Έχετε υποχρεώσεις;
AN Οι υποχρεώσεις δεν λείπουν.
TO Έχετε οικογένεια;
AN Δεν είμαι παντρεμένος,αλλά έχω αδερφή αρραβωνιασμένη, που βιάζεται να παντρευτεί .(Γελούν)
TO Είστε προστάτης της οικογένειας λοιπόν!
AN Πέθανε ο πατέρας. Καταλαβαίνετε.
TO Λυπάμαι.(μικρή σιωπή) Αφού λοιπόν δεν έχετε ιδιαίτερες απαιτήσεις ,δεν έχομε λόγο να μη σας προσλάβουμε.
AN Ευχαριστώ δεσποινίς.
TO Από πότε μπορείτε να πιάσετε δουλειά;
AN Αφού το ωράριο μου θα είναι χαλαρό,μπορώ να αρχίσω από αύριο.
TO Ωραία. Είστε σίγουρος; Δεν θέλετε κάτι να πιείτε;
AN Ναι δεσποινίς.Να μου επιτρέψετε να πάω,γιατί έχω να ετοιμάσω μια επείγουσα παραγγελία για έναν τακτικό πελάτη. Θα σας δω αύριο.
TO Να πάτε στο καλό.
AN Ευχαριστώ(Φεύγει. Χτυπά το τηλέφωνο)

- TONIA Ξενοδοχείο Τόνια. Για ποιο Σαββατοκυριακό λέτε κύριε;
(Γράφει στο κομπιούτερ.) Πολύ ωραία. Όνομα και αριθμό ταυτότητας παρακαλώ. Ευχαριστώ. Θέλετε δωμάτιο με θέα προς τη θάλασσα. Θα το φροντίσω. Παρακαλώ. Χαίρετε.
- ΛΑΚ (Κρατά μια εφημερίδα) Καλημέρα Τόνια μου. (Τη φιλά)
- ΤΟ Καλημέρα . Δεν πήγες στο γραφείο;
- ΛΑ Είμαι στο δρόμο. Κοίτα αγάπη μου. (Ανοίγει την εφημερίδα)
Με έχει η εφημερίδα σήμερα.
- ΤΟ Με ποια αφορμή;
- ΛΑ Έχω κάνει μερικά δώρα στους ποδοσφαιριστές μας και θέλανε να βγάλουμε μαζί μια αναμνηστική φωτογραφία. Την έχουν όλες οι εφημερίδες στις αθλητικές τους σελίδες. Κοίτα κοίτα... επέμεναν να φορέσω κι εγώ τη στολή της ομάδας μας. Μου πάει εεε. Δεν είναι ωραία;
- ΤΟ Ωραία είναι.
- ΛΑ Μόνο ωραία;
- ΤΟ Είναι ωραία Λάκη.

ΣΚΗΝΗ

Στο σπίτι. Ο Γιώργος και η Ζήνα.

- ΖΗ Σταμάτα να αγοράζεις και να χτίζεις. Τι θα τα κάνουμε; Με όσα έχουμε μπορούν να ζήσουν άνετα τα παιδιά μας και τα παιδιά των παιδιών μας. Δυο παιδιά έχουμε όλα κι όλα. Είναι άλλοι που έχουνε πέντε και δέκα παιδιά κι ας μην έχουν από τον ήλιο μοίρα. Κι ο θεός τα φροντίζει. Και μεγαλώνουν. Και προκόβουν. Και είναι ευτυχισμένα. Και πολλές φορές μάλιστα πιο ευτυχισμένα κι από αυτά που μεγαλώνουν σε παλάτια. Γιατί η ευτυχία δεν έχει να κάνει με την άνεση και με τον πλούτο. Κατάλαβε το. Πάψε λοιπόν να τον κυνηγάς. Άδικα και μάταια τον κυνηγάς
- ΓΙΩ Για μένα το κάνω. Σκόπιμα το κάνω, γιατί μόνο έτσι ξεχνώ.
- ΖΗ Μόνο έτσι ξεχνάς!
- ΓΙΩ Ναι μόνο έτσι ξεχνώ.
- ΖΗ Αυτή είναι η διαφορά μας . Εσύ θέλεις, ενώ εγώ δεν θέλω να ξεχάσω.
- ΓΙΩ Δεν είπα ότι θέλω να ξεχάσω.
- ΖΗ Τι είπες;
- ΓΙΩ Άλλο θέλω να πω Ζήνα μου.
- ΖΗ Τι θέλεις να πεις;
- ΓΙΩ Ότι οι δουλειές και τα τρεχάματα με κάνουν να παίρνω μια ανάσα.

- ZH Εσύ το λες ανάσα, εγώ το λέω λησμονιά.
 ΓΙΩ Είσαι άδικη.
 ZH **(Σιωπή)** Αφού τον θυμάσαι, πες μου τι γιορτάζουμε την άλλη Πέμπτη.
 ΓΙΩ Σε παρακαλώ. Μην του κάνεις φέτος γενέθλια.
 ΖΗ Ετοιμαζόμαστε για γάμο φέτος.
 ΖΗ Και τι έχει να κάνει ο γάμος της κόρης μας με τα γενέθλια του γιού μας;
 ΓΙΩ Λυπήσου την κόρη μας.
 ΖΗ Τι θα πάθει η κόρη μας, αν κάνω τα γενέθλια του γιου μας;
 ΓΙΩ Δεν γίνεται να του κάνεις γενέθλια, αυτός να λείπει και η αδερφή του να ετοιμάζεται για γάμο.
 ΖΗ Δεκαπέντε χρόνια του τα κάνω.
 ΓΙΩ Φέτος δεν είναι το ίδιο. Ας πάρουμε μιαν ανάσα φέτος.
 ΖΗ Να τον ξεχάσουμε δηλαδή.
 ΓΙΩ **(Σιγή. Παίρνει βαθιά ανάσα.)** Κάνε ότι θες.
 ΖΗ Και θα μ'αγαπάς και πάλι.
 ΓΙΩ **(Την αγκαλιάζει)** Αγάπη μου...αγάπη μου...αγάπη μου....
 ΖΗ Δεν σε πιστεύω.
 ΓΙΩ Τι θέλεις να κάνω για να σε πείσω;
 ΖΗ Θέλω να στείλεις κάποιον να φροντίσει τις γλάστρες μου.
 Δεν θέλω στα γενέθλια να έχουν αυτό το χάλι.
 ΓΙΩ Μου έχεις ξαναπεί και παράγγειλα να έρθουνε σήμερα.
 ΖΗ Πούν τους;
 ΓΙΩ Όπου νάσαι θα φανούν.Λοιπόν. Θα σ'αφήσω εγώ. Πρέπει να σ'αφήσω. Έχομε συμφωνήσει με τον Πέτρο να βρεθούμε στο κτηματολόγιο.
 ΖΗ Τι θα κάνεις πάλι με τον Πέτρο στο κτηματολόγιο;
 ΓΙΩ Κάτι μεταβιβάσεις.
 ΖΗ Ότι και να σου πω άδικα τα λέω. Με τίποτα δεν αλλάζεις.
 ΓΙΩ Γεια σου. Άργησα. **(Φεύγει)**
 ΖΗ Να πας στο καλό.**(Μπαίνει ο Θωμάς με τον Αντρέα)**
 ΘΩ Καλημέρα κυρία Ζήνα.
 ΖΗ Καλώς τους
 ΘΩ Ο κύριος Αντρέας είναι ο γεωπόνος που προσλάβαμε τελευταία.
 ΖΗ Χαίρω πολύ κύριε Αντρέα.
 ΑΝ Κι εγώ κυρία Ζήνα
 ΖΗ Τι να σας φέρω να πιείτε;
 ΑΝ Καφέ να πιούμε.
 ΖΗ Πώς είναι ο καφές σας;

- ΘΩ Σαν τον δικό μου.
 ΖΗ Και πώς είναι ο δικός σου;
 ΘΩ Μέτριος.
 ΖΗ Κοιτάζετε τι θα κάνετε με τις γλάστρες μου.Σύντομα έχομε γενέθλια και δεν θέλω τα φυτά μου νάναι κίτρινα και θαμπά. Τα θέλω πράσινα και να λάμπουν.(Φεύγει)
 ΑΝ Μείνετε ήσυχη.
 ΘΩ Κατάλαβες; Κάθε εβδομάδα είμαι εδώ και της φροντίζω τον κήπο και δεν θυμάται τον καφέ μου.
 ΑΝ (Αστειεύοντας) Να την καταγγείλεις στο Υπουργείο εργασίας.
 ΘΩ Αλλά γιατί παραπονιέμαι; Αυτή είναι η κατάρα του φτωχού. Να μην τον υπολογίζει κανένας.
 ΑΝ Είτε φτωχός, είτε πλούσιος, είτε μορφωμένος είτε αναλφάβητος, από σένα εξαρτάται αν θα σε υπολογίζουν και πόσο θα σε υπολογίζουν.
 ΘΩ Ρε μην ακους λόγια. Στον τόπο μας ένα πράμα μετρά. Το χρήμα.Ξέρεις ποιος είναι αυτός ο συμπέθερος τους; Ένα σου λέω.Αφυπηρέτησε διευθυντής Υπουργείου. Καταλαβαίνεις. Όπου σηκώσεις πέτρα, θα τον βρεις από κάτω. Και κάτσε εσύ να περιμένεις να σε υπολογίσουν, για τον χαρακτήρα σου.

ΣΚΗΝΗ

Σο ξενοδοχείο. Τόνια. Αντρέας. Η Τόνια είναι πίσω από τον πάγκο.

Ο Αντρέας κατεβαίνει από τη σκάλα.

- ΤΟ Βρήκες παυσίπονα στο φαρμακείο ;
 ΑΝ Ναι δεσποινίς.
 ΤΟ Βρήκες νερό και τα πήρες;
 ΑΝ Ναι.
 ΤΟ (μικρή σιωπή) Ο Θωμάς μου είπε ότι έχεις μιά πληγή.
 Τι πληγή είναι αυτή;
 ΑΝ Είναι μια παλιά πληγή.
 ΤΟ Πόσο παλιά;
 ΑΝ Αρκετά παλιά.
 ΤΟ Σε ενοχλεί συχνά;
 ΑΝ Όχι και τόσο συχνά.
 ΤΟ Από πού προήλθε;
 ΑΝ Ξεχάστε το, όπως το ξέχασα κι εγώ.
 ΤΟ Τσακώθηκες με κανέναν;
 ΑΝ Όχι όχι.Δεν έχει σημασία.

- TO Έχει σημασία. Σε εργοδοτούμε. Κανονικά, προτού σε προσλάβουμε, θάπρεπε να σε στείλουμε σε γιατρό να μας φέρεις χαρτί για την κατάσταση της υγείας σου. Αν πάθεις οτιδήποτε σε ώρα εργασίας φέρομε ευθύνη.
- AN Δεν θα υπάρξει πρόβλημα.
- TO Σου έχει φάκελλο η αστυνομία;
- AN Πού πάει το μυαλό σας;
- TO Τι είναι τότε ; (σιγή) Ακούω. Ακούω.
- AN Ένα τραύμα.
- TO Τραύμα από τι; Από τι;
- AN Από την εισβολή.
- TO Γιατί δεν το λες; Άλλοι θάταν περήφανοι.
- AN Δεν θέλω να το σκέφτομαι.
- TO (Σιγή) Πού υπηρέτησες; (μικρή σιγή) Πού υπηρέτησες;
- AN Στο πεζικό.
- TO Εννοώ σε ποια περιοχή;
- AN Στα βόρεια.
- TO Πού ακριβώς; Πού ακριβώς;
- AN Στην Κερύνεια
- TO Στην Κερύνεια υπηρετούσε κι ο αδερφός μου. Γιάννη τον λένε. Εκείνος υπηρέτησε στο ναυτικό..
- AN Ναι.
- TO Ξέρεις ότι ο αδερφός μου υπηρετούσε στο ναυτικό;
- AN Πώς να το ξέρω;
- TO Είπα ότι υπηρέτησε στο ναυτικό και είπες ναι.
- AN Αφηρημένα το είπα.
- TO Λάτρευε τη θάλασσα και ήθελε να υπηρετήσει στο ναυτικό. Η μονάδα του ήταν στο πέντε μίλι.
- AN Ευχαριστώ για τα παυσίπονα.
- TO Παρακαλώ.
- AN (Κάνει να φύγει) Γεια σας.
- TO Την Πέμπτη γιορτάζουμε τα γενέθλια του.
- AN (Σιγή) Γιορτάζετε τα γενέθλια του;
- TO Ναι. Αν δεν έχεις κάτι άλλο να κάνεις κόπιασε. Θα χαρεί πολύ η μαμά, όταν μάθει ότι υπηρέτησες με τον αδερφό μου.
- AN Δεν είπα ότι υπηρέτησα με τον αδερφό σας.
- TO Μπορεί να μην ήσασταν στο ίδιο όπλο, αλλά ήσασταν μαζί στην εισβολή.
- AN Ναι... είμασταν μαζί στην εισβολή.
- TO Αν αλλάξεις γνώμη, στο σπίτι θάμαστε. Δεν καλούμε κόσμο. Τα γιορτάζουμε μεταξύ μας. (Μπαίνει η Μαρία)

- MA Καλημέρα.
- AN Καλημέρα. Πώς βρέθηκες εσύ εδώ;
- MA Ξεναγώ τουρίστες εδώ κοντά κι είπα να περάσω να σε δω.
- AN Δεσποινίς Τόνια η αδερφή μου η Μαρία.
- TO Χαίρω πολύ δεσποινίς. Μου μίλησε για σας ο αδερφός σας.
- MA Ελπίζω να σας είπε καλά λόγια.
- TO Σας αγαπά και σας νοιάζεται.
- MA Το ξέρω.
- TO Με συγχωρείτε δυο λεπτά.
- AN Ελεύθερα.(Η Τόνια φεύγει) Με κάλεσε να πάω στα γενέθλια του αδελφού της.
- MA Κάνουνε γενέθλια του αδερφού της;
- AN Ναι.
- MA Να πας. Να σφίξεις την καρδιά σου και να πας.
- AN Δεν γίνεται να γιορτάζουν τα γενέθλια του και νάμαι εκεί, γνωρίζοντας ότι είναι νεκρός.
- MA Εσύ μου έχεις πει ότι θέλεις πρώτα να τους γνωρίσεις, για να μπορέσεις να τους μιλήσεις. Αυτή λοιπόν είναι μια ευκαιρία.
- AN Μπορεί να αρχίσουν να ρωτούν και δεν είμαι έτοιμος ακόμα να τους δώσω απαντήσεις.
- MA Γιατί να ρωτούν; Τι ξέρουν για να ρωτούν;
- AN Έχω πει στην Τόνια, ότι υπηρέτησα στην εισβολή.
- MA Χιλιάδες υπηρέτησαν εις την εισβολή.
- AN Έχω πει ότι υπηρέτησα και στην Κερύνεια.
- MA Οι πιο πολλοί υπηρέτησανε στην Κερύνεια.
- AN Έκανα το λάθος να πω ότι υπηρετούσα στο πεζικό.
- MA Γιατί;
- AN Ήταν αντίδραση της στιγμής.
- MA Δεν έπρεπε .Αν υποψιαστούν, μπορεί να αρχίσουν να το ψάχνουν και να μάθουν την αλήθεια.
- AN Πού να ψάξουν και ποιαν αλήθεια να μάθουν;
- MA Να μάθουν ότι υπηρετούσες στο ναυτικό και όχι στο πεζικό. Γιατί αξάπτεσαι τόσο;
- AN Να λοιπόν,ακόμα ένας λόγος που δεν πρέπει να πάω.
- MA Μα δεν θα πάνε σήμερα να ρωτήσουνε για σένα.
- AN Αν πάω, μπορεί να μου ξεφύγει πάλι καμιά κουβέντα.
- MA Να πας και νάσαι προσεκτικός.Να μετράς τα λόγια σου.

ΣΚΗΝΗ

Στο σπίτι. Όλοι εκτός από τον Θωμά. Στο τραπέζι είναι μία τούρτα με μία φωτογραφία του Γιάννη. Όλοι, εκτός του Αντρέα που στέκει παράμερα, είναι γύρω από το τραπέζι. Η Τόνια κόβει από την τούρτα και προσφέρει, ενώ συνομιλούν.

- ΝΤΙ Να σας ζήσει.
- ΖΗ Ευχαριστούμε Ντίνα μου.
- ΝΤΙ Να γυρίσει με υγεία και χαρά. Κι όσα χρόνια σας έλειψε δέκα φορές τόσα να ζήσει και να ζήσετε να τον χαρείτε και να σας χαρεί.
- ΖΗ Νάσαι καλά.
- ΓΙΩ Έλα αγάπη μου... μην αρχίσεις να κλαίς. Γιορτάζουμε απόψε.
- ΖΗ Ναι. Γιορτάζουμε απόψε.
- ΓΙΩ Και η φετινή χρονιά δεν είναι σαν τις άλλες.
- ΖΗ Γιατί; Έχεις μάθει τίποτα νεότερο;
- ΓΙΩ Λέω για το γάμο.
- ΖΗ Ναι. Θάχουμε χαρές φέτος. Κι αν έρθει κι ο Γιάννης μας χίλιες φορές τόσες θάναι οι χαρές μας. Λες να τον έχουμε μαζί μας ως το γάμο;
- ΓΙΩ Ελπίζουμε αγάπη μου.
- ΖΗ Ναι. Αλίμονο αν χάσουμε την ελπίδα.
- ΠΕ Υπηρετήσατε μαζί; Σε σένα μιλώ νεαρέ; Υπηρετήσατε μαζί;
- ΑΝ Όχι όχι
- ΠΕ Αυτό δεν μου είπες κυρία Ντίνα;
- ΝΤΙ Αυτό μου είπε η Ζήνα Πέτρο μου.
- ΖΗ Εμένα μου τόπε η Τόνια.
- ΤΟ Δεν είπα ότι υπηρέτησαν εις την ίδια μονάδα.
- ΛΑ Πού υπηρετήσατε;
- ΑΝ Στην Κερύνεια.
- ΛΑ Η Κερύνεια είναι ολόκληρη επαρχία.
- ΑΝ Δυτικά της Κερύνειας.
- ΖΗ Δυτικά υπηρέτησε κι ο Γιάννης μας. Στο πέντε μίλι συγκεκριμένα.
- ΛΑ Εσύ πού υπηρέτησες;
- ΑΝ Υπηρετήσα αλλού.
- ΛΑ Πού αλλού;
- ΑΝ Ψηλά στο βουνό.
- ΛΑ Άρα δεν ήσουνα στο ναυτικό.
- ΑΝ Ναι. Δεν ήμουν.
- ΛΑ Τότε τι συζητάμε;

- ZH Είναι όμως της ίδιας ηλικίας. Πρέπει να κατατάγηκαν μαζί.
Σε ποιο κέντρο κατατάγηκες;
- AN Στην Πάφο.
- ZH Κι ο Γιάννης μας στην Πάφο κατατάγηκε. Τότε δεν τους άφηναν ελεύθερους να έρχονται στα σπίτια τους και πηγαίναμε μεις τις Κυριακές και τους βλέπαμε. Θυμάσαι Γιώργο χαρά που έκανε όταν μας έβλεπε! Παίρναμε και την Τόνια μαζί μας. Ήθελε να πάει. Επέμενε να πάει. Δεν έμενε Κυριακή που να μην πάει. Ήσαν και είναι πολύ αγαπημένοι. Θυμάσαι Τόνια μου;
- TO Θυμάμαι μαμά.
- ΛΑ Σε ποιον λόχο υπηρέτησες;
- AN Για πού εννοείς;
- ΛΑ Για το ΚΕΝ μιλάμε. Σε ποιον λόχο υπηρέτησες;
- AN Στον τρίτο.
- ZH Ο Γιάννης μας υπηρέτησε στον τέταρτο. Δίπλα δηλαδή.
- ΓΙΩ Ζήνα μου... επειδή το τρία είναι δίπλα στο τέσσερα δεν σημαίνει ότι κι ο τρίτος λόχος ήταν δίπλα στον τέταρτο. Όπως και δεν αποκλείεται.
- ZH Φυσικά
- ΓΙΩ Πόσο κοντά ήσαν οι θάλαμοι σας;
- ΛΑ Ο θάλαμος μου ήτανε στα δυτικά και του τέταρτου ήτανε στα νότια.
- ZH Ναι στα νότια ήταν. Το θυμάμαι καλά.
- ΛΑ Στην παράταξη όμως οι λόχοι στέκονταν με αριθμητική σειρά. Άρα πρέπει να είσασταν δίπλα δίπλα.
- ΠΕ Με συγχωρείτε έχω κι εγώ μια απορία. Αφού ο κύριος υπηρέτησε στο πεζικό και ο Γιάννης στο ναυτικό πώς γίνεται να εκπαιδεύτηκαν στο ίδιο κέντρο;
- ΛΑ Η βασική εκπαίδευση ήταν τότε για όλους η ίδια. Μετά τη βασική εκπαίδευση κατατάσσονταν στις μονάδες επιλογής.
- ZH Αφού λοιπόν στην παράταξη οι λόχοι ήσαν δίπλα ο ένας στον άλλον, μπορεί να τον έχεις δει. Ξαναδές τη φωτογραφία του σε παρακαλώ.
- ΓΙΩ Την έχει δει αγάπη μου.
- ZH Ας την ξαναδεί. Μπορεί να τον θυμηθεί.
- TO Σε παρακαλώ μαμά.
- ZH Η φωτογραφία ξεγελάει φυσικά πολλές φορές. Μπορώ όμως να στον περιγράψω. Ίσως αυτό να σε βοηθήσει να θυμηθείς.
- TO Μαμάαα

- ZH Έχει τα χρώματα της Τόνιας μας. Και της μοιάζει πολύ.
Μόνο που είναι κατά ένα κεφάλι ψηλότερος . Και φυσικά γεροδεμένος. Εσύ ξέρεις καλύτερα τι σημαίνει στρατιωτική εκπαίδευση και πόσο δυναμώνει το κορμί.Πόσο αντρώνεται ένα αγόρι όταν πάει στρατιώτης!
- TO Μαμά...
- ZH Λοιπόν;
- AN Δυστυχώς δεν τον θυμάμαι.
- ZH Είσαι σίγουρος;
- TO Μαμααα
- ZH Είσαι σίγουρος;
- AN Ναι...νομίζω.
- ZH Άρα δεν είσαι σίγουρος.Μπορεί και να τον είδες .Μπορεί.
- AN Μπορεί. Η οδύνη αμβλύνει και τις αισθήσεις και το μνημονικό. Θα προσπαθήσω να μαζέψω τις μνήμες όσο πικρές κι αν είναι. Αν έστω και μια αχτίδα αρχίσει να φωτίζει το πρόσωπο του, θα την κυνηγήσω.Δώστε μου λίγο καιρό. Το κακό πέφτει σαν κεραυνός μα φεύγει έρποντας. Δεν είναι εύκολο να το ξορκίσεις. Δεν είναι εύκολο να σηκώσεις τα μάτια να κοιτάξεις και να κοιταχτείς σαν τους καιρούς πριν τις ενοχές.(σιγή) Ευχαριστώ που με καλέσατε.
- ZH Αν δεν έχεις κάτι καλύτερο να κάνεις, μείνε ακόμα λίγο. Χαίρομαι να σε βλέπω. Μου θυμίζεις τον Γιάννη μας.
- AN Λυπάμαι.Πρέπει να πάω. Καληνύχτα.
- ΟΛΟΙ Καληνύχτα.
- TO Να σας συνοδεύσω.
- AN Δεν χρειάζεται.
- TO Παρακαλώ...περάστε. (Τον οδηγεί έξω)
- ΛΑ Κάτι δεν πάει καλά μ'αυτόν.
- ΠΕ Πώς το συμπεραίνεις;
- ΛΑ Εσένα σου φαίνεται φυσιολογικός;
- ΠΕ Συγκρίνοντας τον με σένα, τέλειος μου φαίνεται. (Γελάνε)
- ΝΤΙ Μην αρχίσετε τις εξυπνάδες .Δεν ξέρουν ότι αστειεύεστε.
- ΠΕ Ποιος αστειεύεται; Μιλώ πολύ σοβαρά
- ΛΑ Ας γελάσω...χα χα χα
- ΝΤΙ Πού τον γνωρίσατε;
- ΓΙΩ Υπάλληλος μας είναι. Φροντίζει τον κήπο του ξενοδοχείου. Είναι γεωπόνος.
- ΝΤΙ Φαίνεται πως είναι μορφωμένος.
- ΛΑ Ναι. Δυσκολεύεσαι να τον καταλάβεις.
- ΠΕ Τι σου έχει κάνει;

- ΛΑ Τι να μου κάνει; Πρώτη φορά τον βλέπω.
 ΠΕ Μήπως τον ζηλεύεις;
 ΛΑ Εγώ να ζηλέψω αυτόν!
 ΤΟ (Μπαίνοντας) Τι άλλο να σας φέρω;
 ΝΤΙ Τι να μας φέρεις Τόνια μου; Μας κέρασες το αθάνατο.
 ΛΑ Τι λες; Βγαίνομε λίγο έξω;
 ΤΟ Πού έξω να βγούμε;
 ΛΑ Σε κανένα μπαράκι.
 ΤΟ Κοντεύει δέκα.
 ΛΑ Θα περάσουμε το βράδι στο σπίτι;
 ΤΟ Δεν μπορείς να αντέξεις ούτε ένα βράδι στο σπίτι;
 ΖΗ Τόνια μου...
 ΛΑ Θέλω να βγούμε έξω μαζί .
 ΤΟ Και μαζί και χώρια.
 ΛΑ Τι εννοείς;
 ΤΟ Ξέρεις
 ΛΑ Δεν ξέρω.
 ΤΟ Θέλεις να μιλήσω στα ίσια;
 ΛΑ Μίλα.
 ΖΗ Τόνια
 ΤΟ Όπου και να πάμε, με τους φίλους σου και για τα θέματα που σας ενδιαφέρουν κουβεντιάζετε. Εγώ σαν να απουσιάζω. Μού δίνεις την εντύπωση ότι με κουβαλάς μαζί σου μόνο και μόνο για να μη νιώθεις ενοχές αν με άφηνες στο σπίτι.
 ΓΙΩ Εεε... είσαι άδικη
 ΤΟ Πάει καιρός που το κατάλαβα.
 ΖΗ Όλες στην ηλικία σου παρακαλούν να βγαίνουν αγάπη μου.
 ΤΟ Κουράστηκα.
 ΛΑ Κουράστηκες!
 ΓΙΩ Τόνια θα θυμώσω.
 ΤΟ Επί τέλους ας μείνουμε και λίγο μόνοι. Τόσο πια δεν αντέχουμε τον εαυτό μας; Κι όποτε βρεθούμε τα ίδια και τα ίδια. Η ζωή δεν είναι μόνο ποδόσφαιρο και αυτοκίνητα και επιδείξεις και φρου φρού κι αρώματα.
 ΓΙΩ Τι σ' έχει πιάσει απόψε;
 ΝΤΙ Αγάπες δίχα τσακωμούς αγάπες δεν λογιούνται.
 ΛΑ Λυπάμαι που δεν μπορώ να ικανοποιήσω τις πνευματικές σου ανησυχίες.
 ΤΟ Μη με ειρωνεύεσαι.
 ΠΕ Αλλάζτε κουβέντα.

ΛΑ Θα ρθείς μαζί μου ή να πάω μόνος μου;
 ΤΟ Να πας.
 ΛΑ Καληνύχτα.
 ΠΕ Κάτσε να το κουβεντιάσεις σαν άντρας.
 ΛΑ Δεν κουβεντιάζω σαν άντρας;
 ΝΤΙ Μην αρχίσετε μεταξύ σας τώρα.
 ΛΑ Πώς κουβεντιάζω; Λέγε. Πες μου πως κουβεντιάζω;
 ΠΕ Σαν παιδαρέλι.
 ΛΑ Παιδαρέλι!
 ΠΕ Λέω παιδαρέλι, για να μην πω κάτι χειρότερο.
 ΛΑ Κι εγώ λέω καληνύχτα, για να μην κάτι χειρότερο. **(Φεύγει)**
 ΠΕ Έλω δω. Γύρνα πίσω. Πού πας; Πού πας; Πού πας;

ΣΚΗΝΗ

Στο ξενοδοχείο. Άδειο το σκηνικό. Η φωνή του Αντρέα κολλά όσο γίνεται πιο γρήγορα με το τέλος της προηγούμενη σκηνής.

ΦΩΝΗ ΑΝΤΡΕΑ Πού πας. Πού πας; Γύρνα πίσω. Πού πας; Δεν μ' ακούς;
 Δεν μ' ακούς; Πού πας ρε φίλε; Πού πας ρε φίλε; **(Μπαίνει η Τόνια και στήνει αφτί)** Γύρνα πίσω σε παρακαλώ. Πού πας και μ' αφήνεις. Πού πας και μ' αφήνεις; **(Μπαίνει ο Θωμάς. Η Τόνια του γνέφει να σιωπήσει)** Πού μ' αφήνεις ρε φίλε; Πού πας και μ' αφήνεις ρε φίλε; Λυπήσου με ρε φίλε. Πού πας και μ' αφήνεις ρε φίλε... ρε φίλε ... ρε φίλεεεε
(Σβήνει σιγά σιγά)

ΖΗ Ποιος φωνάζει Θωμά;
 ΘΩ Ο κηπουρός δεσποινίς Τόνια.
 ΤΟ Γιατί φωνάζει; Πού είναι και φωνάζει;
 ΘΩ Στο μεσοπάτωμα.
 ΤΟ Τι γυρεύει στο μεσοπάτωμα;
 ΘΩ Ένιωθε άσκημα και τον έστειλα να ξαπλώσει εκεί. Θα τον πήρε ο ύπνος για να φωνάζει.
 ΤΟ Φωνάζει στον ύπνο του;
 ΘΩ Ναι. Τον έχω ξανακούσει. Ήταν Τετάρτη απόγευμα, που είναι κλειστά τα μαγαζιά. Όταν σχολάσαμε πήγαμε να κολυμπήσουμε. Βγήκαμε από τη θάλασσα την ώρα που έδυε ο ήλιος. Η παραλία ήταν σχεδόν άδεια. Μόνο λίγοι ηλικιωμένοι ήσαν εκεί για το ηλιοβασίλεμα. Εκείνος ξάπλωνε στην άμμο κι εγώ πήγα να κάνω ένα ντους και να αλλάξω. Όταν γύρισα, να τον πάρω να φύγουμε, είχαν ανάψει τα φώτα, γιατί άρχισε να σκοτεινιάζει. Κοιμόταν πάνω στην άμμο και παραμιλούσε και πάλι.

- ΤΟ Και τι έλεγε;
- ΘΩ Αυτά που λέει και τώρα.
- ΤΟ (**Κάνει το σταυρό της**) Πήγαινε να δεις τι κάνει.
(**Ο Θωμάς ανεβαίνει τη σκάλα. Η Τόνια κοιτάζει τα χαρτιά της. Μπαίνει ο Λάκης. Κρατά μια αθλητική εφημερίδα**)
- ΛΑ Τα ματς στην έδρα μας δεν τα χάνομε με τίποτα. Αλλά και τα εκτός έδρας, αν εξαιρέσεις ένα μόνο , δεν χάνονται. Και για το ματς αυτό δεν είναι την ομάδα, είναι το γήπεδο που φοβάμαι. Είναι τόσο φανατικοί οι οπαδοί τους, που μπορεί να επηρεάσουν τους παίκτες μας. Φυσικά εξαρτάται και από τον διαιτητή. Αν είναι κανένας καθαρός και με πυγμή οι τρεις βαθμοί είναι δικοί μας. Αν όμως είναι κανένας πουλημένος, τότε βλέπω το γήπεδο να καίγεται και πάλι. Πολλές φορές μου δίνουν την εντύπωση ότι πάνε γυρεύοντας. Τους έχω πει τι πρέπει να κάνουν αλλά κανένας δεν ακούει. Τα επικίνδυνα ματς δεν μπορεί να τα διαιτητεύει όποιος κι όποιος. Κι αν δεν έχουμε δικούς μας ικανούς να το κάνουν, τότε να φέρνομε ξένους. Τι λες; Έχω δίκαιο η δεν έχω δίκαιο. Σε ρωτώ. Έχω δίκαιο;
- ΤΟ Εεε;
- ΛΑ Ρωτώ αν έχω δίκαιο.
- ΤΟ Έχεις δίκαιο. (**Μπαίνει μέσα και την ακολουθεί ο Λάκης. Από τη σκάλα κατεβαίνουν ο Θωμάς και ο Αντρέας.**)
- ΘΩ Κατάλαβες ! Επειδή δεν είχα περιουσία στα κατεχόμενα, δεν μου έδωσαν ούτε από δω, όταν έγινα πρόσφυγας. Και περιμένω να ζήσω και πάλι από τα δυο μου χέρια, όπως ζούσα και πριν. Οι πλούσιοι που είχανε περιουσία από κει πήραν περιουσία κι από δω. Πήρανε κι από κείνα που έφυγαν και άφησαν οι Τούρκοι, πήρανε και χαλίτικα, πήρανε και προνομιά. Βγάλανε και χαρισματικές άδειες οικοδομών, επειδή είχανε προσφυγική ταυτότητα. Και οι πλούσιοι έγιναν και πάλι πλούσιοι και οι φτωχοί έμειναν και πάλι φτωχοί. Και σε ρωτώ. Δεν έχω δίκαιο να παραπονιέμαι;
- ΑΝ Εεε;
- ΘΩ Ρωτώ αν έχω δίκαιο να παραπονιέμαι.
- ΑΝ (**Αφηρημένα**) Έχεις δίκαιο .

ΣΚΗΝΗ

Στο σπίτι. Η Ζήνα και ο Γιώργος. Κάθονται σε ένα παγκάκι.

ZH Όταν θα επιστρέψει με το καλό, σκέφτηκα να τον βάλω να πουλήσει το μερίδιο της περιουσίας του και να τα μοιράσει όλα στους φτωχούς. Και πίστεψε με, δεν το κάνω αυτό σαν τάμα στο θεό, για να γυρίσει πίσω ο γιος μας. Όχι. Ο Θεός δεν θέλει τάματα, για να κάνει το θέλημά σου. Ο Θεός κάνει το θέλημά σου, όταν εσύ κάνεις το δικό του. Μάρτυρας μου λοιπόν ο θεός, που διαβάζει τις πιο βαθιές μου σκέψεις. Θα τον βάλω να πουλήσει την περιουσία του, μόνο και μόνο για να γλιτώσει από το βάρος της. Ναι να γλιτώσει από το βάρος της. Για νάναι ελεύθερος. Ελεύθερος από κάθε γήινο και περιττό. Ελεύθερος για να τον χαιρόμαστε εμείς. Έτσι, όπως τότε που ήτανε παιδί. Που δεν είχε καμιά ένοια και καμιά ανάγκη, εκτός από την προσοχή και την αγάπη μας.

ΣΚΗΝΗ

Στο καφεενεδάκι. Μαρία, Αντρέας

MA Εμείς, που τότε μόλις είχαμε βγεί από την εφηβεία, το νιώθαμε, το υπολογίζαμε. Ξέραμε ότι το πραξικόπημα θα έφερνε την εισβολή. Πώς γίνεται εκείνοι που κυβερνούσαν την Ελλάδα να μην υποψιάζονταν; Δεν μπορεί να ήσαν τόσο ηλίθιοι.

AN Δεν ήσαν ηλίθιοι. Εγκάθετοι ήσαν. Και έκαναν ότι τους έλεγαν εκείνοι που τους ανέβασαν στην εξουσία .

MA Το κακό είναι που βρέθηκαν πολλοί που τους πίστεψαν . Κι εδώ και στην Ελλάδα. Άντρες ονομαστοί. Παράγοντες πολιτικοί, στρατιωτικοί, οικονομικοί, εκκλησιαστικοί.

Απόντες όμως, την ώρα που τους χρειάστηκε η πατρίδα.

AN Δεν ήθελαν να πιστέψουν ότι μπορούσαν, για επτά ολόκληρα χρόνια, να κυβερνούν εγκάθετοι την Ελλάδα.

MA Αφού δεν τους εξέλεξε ο λαός, τι άλλο από εγκάθετοι μπορεί να ήσαν;

AN Δεν υποψιάζονταν ότι θα έφταναν ως την προδοσία.

MA Όταν δέχεσαι αξιώματα χωρίς να τα διεκδικήσεις και να αγωνιστείς για να τα καταλάβεις, ωφείλεις να ξέρεις ότι υπάρχει αντίτιμο. Και το αντίτιμο είναι η τιμή σου. Κι όταν δεν έχεις τιμή, εύκολα γίνεσαι ακόμη και προδότης. Γιατί προδότης είσαι. Όσες δικαιολογίες και να βρεις. Όσο κι αν προσπαθείς να δώσεις άλλα ονόματα στην προδοσία.

Έχω δίκαιο;

AN Έχεις δίκαιο.

Στο σπίτι. Η Τόνια και η Ζήνα πίνουν τσάϊ.

- ZH Αν δεν μιλήσεις σε μένα αγάπη μου, σε ποιον θα μιλήσεις; Πόσες μέρες να σε βλέπω να μπαινοβγαίνεις στο σπίτι σαν ξένη; Να είσαι εδώ και να μην είσαι. Να κάθεται μαζί μου και το μυαλό σου νάναι αλλού. Σου μιλώ και δεν ακούς τίποτα απ'ότι σου λέω. Κουνάς το κεφάλι σου αφηρημένα, μόνο και μόνο για να μου δείξεις ότι με παρακολουθείς. Μίλα μου. Τι σε απασχολεί;
- TO Μαμά είμαι τριάντα χρονών. Μπορώ να αντιμετωπίσω τα προβλήματα μου.
- ZH Ποια προβλήματα; Πρώτη φορά μου λες για προβλήματα.
- TO Ξέρεις κανέναν που να μην έχει προβλήματα;
- ZH Τα δικά σου ποια είναι; Αυτά με ενδιαφέρουν. Έχεις προβλήματα υγείας;
- TO Όχι όχι.
- ZH Δόξα τω Θεώ. Μόνο αυτά που έρχονται από τη μοίρα να φοβάσαι. Όλα τ'άλλα είναι περαστικά. Ακούω. Μίλα. Μίλα.
- TO **(μικρή σιωπή)** Κάτι δεν πάει καλά στη σχέση μου με τον Λάκη.
- ZH Συνέβη τίποτα μεταξύ σας;
- TO Τίποτα συγκεκριμένο.
- ZH Τότε;
- TO Δεν μπορώ να πω μαζί του μια κουβέντα σοβαρή.
- ZH Αγάπη μου αυτός είναι ο Λάκης. Και λόγω των σχέσεων μας με τους δικούς του τον έμαθες και τον ξέρεις καλύτερα από κάθε άλλον. Υποθέτω ότι ήξερες πολύ καλά τι έκανες, γιατί εσύ πρώτη εκδηλώθηκες. Κι εσύ έκανες το πρώτο βήμα.
- TO Δεν ξέρω τι να κάνω. Δεν ξέρω τι μου συμβαίνει.
- ZH Θα περάσει. Μην ανησυχείς. Σε όλους συμβαίνουν αυτά. Ο Λάκης, όπως ο καθένας μας, έχεις αδυναμίες. Έχει όμως και αρετές.
- TO Πολλές φορές γίνομαι έξω φρενών μαζί του.
- ZH Το ίδιο κι εγώ με τον πατέρα σου. Έλα μην ανησυχείς όλα θα περάσουν.

ΣΚΗΝΗ

Στο καφεενεδάκι. Βράδι. Αντρέας, Μαρία.

AN Δεν ξέρω σε ποιον να πρωτομιλήσω. Σίγουρα δεν μπορώ να μιλήσω πρώτα στη μητέρα. Είναι τόσο βαθιά πληγωμένη από αυτό που πέρασε και περνά. Θα καταρρεύσει μόλις το μάθει. Στον πατέρα θα μπορούσα ίσως να το πω. Ο πατέρας βρήκε διέξοδο, κυνηγώντας χίμαιρες. Αλλά πάλι δεν είμαι σίγουρος τι κρύβεται κάτω από όλη αυτή την επιφάνεια. Είναι και σε μια ηλικία που σπάζουν εύκολα οι αντοχές. Η αδερφή είναι νέα και οι νέοι εύκολα ξεχνούν. Είναι και δραστήρια κι αυτό της δίνει δύναμη. Η υπερβολική δραστηριότητα όμως κρύβει ανησυχίες πολλές φορές. Θα μιλήσω στον μνηστήρα. Αυτός δείχνει να ζει στον κόσμο του, λύνοντας προβλήματα που ο ίδιος δημιουργεί. Όμως δεν του έχω εμπιστοσύνη. Αλλιώς θα τα πω κι αλλιώς θα τα μεταφέρει. Πρέπει να μιλήσω με εκείνους που τους καίει. Έτσι δεν είναι; Σε ρωτώ ρε Μαρία. Έτσι δεν είναι;

MA (Διαβάζει ένα βιβλιαράκι) Εεεε;

AN Σε ρωτώ. Αυτό δεν πρέπει να κάνω;

MA (Αφηρημένα) Αυτό να κάνεις.

ΣΚΗΝΗ

Στο ξενοδοχείο. Τόνια, Θωμάς, Αντρέας. Η Τόνια πίσω από τον πάγκο.

ΘΩ Τα διαπλεκόμενα συμφέροντα δεσποινίς Τόνια έπρεπε να τα υπολογίσουμε προτού πάθουμε το κακό. Έπρεπε να ξέραμε σε ποια σφαίρα επιρροής ανήκαμε και ανάλογη να ήταν και η πολιτική μας. Εχτός κι αν το ξέραμε, αλλά υπερτιμήσαμε τις δυνάμεις μας.

ΤΟ Θωμάαα

ΘΩ Μας έπεισε ο περίγυρος, ότι κάναμε ψηλή πολιτική.

ΤΟ Θωμάαα

ΘΩ Εκείνο όμως που μετρά είναι το αποτέλεσμα. Και το αποτέλεσμα είναι, ότι μοιράσαμε την πατρίδα μας.

ΤΟ Θωμάαα

ΘΩ Ναι δεσποινίς.

ΤΟ Δεν έχεις δουλειά να κάνεις;

ΘΩ Έχω σχολάσει δεσποινίς.

ΤΟ Γιατί δεν φεύγεις;

ΘΩ Περιμένω τον κύριο Αντρέα . Ααα νάτος.

ΤΟ Δόξα τω θεώ.

AN Έτοιμος Θωμά;

ΘΩ Έτοιμος κύριε Αντρέα.

- AN Χαίρετε δεσποινίς.
 TO Να πάτε στο καλό.(Φεύγουν.Χτυπα το τηλέφωνο)
 Ξενοδοχείο Τόνια. Για πότε το θέλετε; Εντάξει θα σας το κρατήσουμε. Χαίρετε.
- AN (Επιστρέφει) Δεσποινίς
 TO Ναι κύριε Αντρέα.
 AN Θάθελα κάποια ώρα να σας μιλήσω ιδιαιτέρως.
 TO Μιλήστε μου τώρα.
 AN Θέλομε λίγο χρόνο. Με περιμένει και ο Θωμάς...
 TO Να στείλω κάποιον να πάρει τον Θωμά.
 AN Καλύτερα να βρεθούμε κάπου αλλού.
 TO Γιατί κάπου αλλού;
 AN Να μη μας πιέζει ο χρόνος.
 TO Έχει σχέση με τη δουλειά ;
 AN Όχι όχι.
 TO Είναι κάτι προσωπικό;
 AN Δεν θα έλεγα προσωπικό.
 TO Οικογενειακό;
 AN Πρέπει να μιλήσουμε.
 TO Με κάνετε να ανησυχώ.Βάλε με τουλάχιστον στο θέμα.
 AN Μην επιμένετε δεσποινίς.Δεν είμαι σε θέση να το κουβεντιάσω τώρα.
 TO Τώρα ανησυχώ περισσότερο.
 AN Μην ανησυχείτε.Δεν έχετε τίποτα να κάνετε εσείς, μα ούτε και κανένας άλλος.
 TO Πέστε μου έστω και μια λέξη.
 AN (Σιγή) Αφορά τον αδελφό σας
 TO Αφορά τον αδερφό μου;
 AN Ναι.
 TO Σήμερα να βρεθούμε.
 AN Πού θέλετε να βρεθούμε;
 TO Οπουδήποτε.

ΣΚΗΝΗ

Στο καφέ. Βράδι.Μαρία Λάκης. Ο Λάκης διαβάζει εφημερίδα.

Η Μαρία στο διπλανό τραπέζακι διαβάζει ένα βιβλιαράκι.

- ΛΑ Όταν έχεις έντεκα παίχτες μέσα στο γήπεδο, που κόστισε ο καθένας μια περιουσία κι όμως χάνεις τον έναν αγώνα μετά τον άλλον, τότε κάποιοι φταίνε. Κι ο πρώτος που φταίει είναι ο προπονητής και το συμβούλιο που τον διόρισε και επιμένει να τον κρατά στη θέση του, παρά τις διαμαρτυρίες του κόσμου μας.

- ΜΑ Σε μένα μιλάτε;
- ΛΑ Όχι. Μιλάω μόνος μου.
- ΜΑ Ελεύθερα. Δεν είσαι ο μόνος. Σε λίγο όλοι θα παραμιλάμε.
(Ο Λάκης διπλώνει την εφημερίδα, την αφήνει και φεύγει. Φεύγει και η Μαρία. Μπαίνει ο Αντρέας. Ανοίγει την εφημερίδα και διαβάξει. Μπαίνει η Τόνια
- ΤΟ Καλησπέρα
- ΑΝ Καλησπέρα δεσποινίς. **(Σηκώνεται)** Καθίστε.
- ΤΟ Με τρώει η αγωνία. Κάθομαι σε αναμένα κάρβουνα. Μιλήστε μου. Ακούω. Ακούω.
- ΑΝ Καθίστε παρακαλώ. Ας παραγγείλουμε πρώτα κάτι.
- ΤΟ Πέστε μου τι ξέρετε για τον αδερφό μου.
- ΑΝ Σας παρακαλώ ηρεμείστε. Έτσι που σας βλέπω δεν μπορώ να σας μιλήσω
- ΤΟ Είναι ζωντανός; **(Σιγή)** Είναι νεκρός;
- ΑΝ Εσείς τι πιστεύετε για τον αδερφό σας;
- ΤΟ Δεν ξέρω τι να πιστέψω.
- ΑΝ Πιστεύετε ότι...είναι ζωντανός;
- ΤΟ Σας είπα. Δεν ξέρω τι να πιστέψω.
- ΑΝ Κάπου όμως πάει η σκέψη σας.
- ΤΟ Δεν ξέρω...δεν ξέρω.
- ΑΝ Πού πάει η σκεψη σας; Τι υποψιάζεστε; Τι πιστεύετε;
- ΤΟ Δεν θέλω να το πιστέψω.
- ΑΝ Τι δεν θέλετε να πιστέψετε; Πέστε το. Τι δεν θέλετε να πιστέψετε;
- ΤΟ Ότι είναι νεκρός.
- ΑΝ Άρα...αυτό είναι που πιστεύετε .
- ΤΟ Δεν έχει σημασία τι πιστεύω εγώ. Σημασία έχει τι ξέρω. Και δεν ξέρω τίποτα. Για τίποτα δεν είμαι βέβαιη. Εσύ όμως, για να μου μιλήσεις ξέρεις. Τι είναι αυτό που ξέρεις;
- ΑΝ Ας παραγγείλουμε πρώτα κάτι.
- ΤΟ Ας παραγγείλουμε. Θα πω έναν καφέ μέτριο.
- ΑΝ **(Φωνάζει)** Δύο μέτριους παρακαλώ.
- ΤΟ Ακούω. Ακούω
- ΑΝ Σας έχω πει ένα ψέμα. Είπα ότι υπηρετούσα στο πεζικό, ενώ υπηρετούσα στο ναυτικό. Λυπάμαι. Τό'κανα, γιατί δεν ήθελα να υποψιαστείτε ότι γνώριζα τον Γιάννη, γιατί τότε θα με ρωτούσατε γι αυτόν και δεν ήμουν έτοιμος να σας μιλήσω.
- ΤΟ Να μιλήσεις και να μου πεις τι;
- ΑΝ Το μυστικό που κουβαλώ εδώ και δεκαπέντε χρόνια.
- ΤΟ Ποιο μυστικό;**(σιγή)** Ποιο μυστικό;

- AN Στο πέντε μίλι υπηρέτησα κι εγώ.Στην ίδια ομάδα με τον Γιάννη. Μαζί μέναμε. Είμασταν φίλοι. Μαζί τρώγαμε, μαζί πίναμε, μαζί βγαίναμε έξοδο, μαζί διασκεδάσαμε.Μαζί μας ήβρε η εισβολή εκεί στο πέντε μίλι και μαζί πολεμήσαμε.
(**Σιγή**)
- TO Και;
- AN Δεν καταλαβαίνετε;
- TO Τι να καταλάβω;
- AN Πόσο βαρύ μπορεί να είναι ένα μυστικό που κουβαλάς δεκαπέντε χρόνια ;
- TO Πόσο βαρύ;
- AN Βαρύ σαν θάνατος.
- TO Σαν θάνατος!
- AN (**Σιγή**)Ο Γιάννης δεν είναι ζωντανός.Σκοτώθηκε ο Γιάννης.
- TO Ο Γιάννης σκοτώθηκε!
- AN Ναι
- TO Έχεις δει τον αδερφό μου νεκρό;
- AN Τον έχω δει να ξεψυχά.
- TO (**Σιγή**)Δεν μπορώ να πιστέψω αυτό που ακούω, αυτό που βλέπω, αυτό που μου συμβαίνει. Να έρχεται κάποιος ύστερα από δεκαπέντε χρόνια και να μου λέει ότι είδε τον αδερφό μου να ξεψυχά.(**σιγή**) Πού τον είδες;
- AN Δίπλα μου.
- TO Πού δίπλα σου; Σε ποιον τόπο;
- AN Εκεί που γινόταν η μάχη.
- TO Πού ακριβώς;
- AN Δεν θέλω να το σκέφτομαι.
- TO Τι δεν θέλεις να σκέφτεσαι;
- AN Δεν θυμάμαι.
- TO Δεν είναι κάτι που ξεχνιέται.Το θυμάσαι. Πού είσαстан;
- AN Στη θάλασσα.
- TO Μέσα στη θάλασσα;
- AN Ναι...όχι όχι.
- TO Ναι ή όχι
- AN Έξω είμασταν.
- TO Πού έξω;
- AN Εκεί που σπάει το κύμα.Εκεί στην παραλία στο πέντε μίλι , που πήγαιναν πολλοί παραθεριστές από τη Λευκωσία και κολυμπούσαν τα καλοκαίρια.
- TO Πάνω στην άμμο δηλαδή
- AN Ναι

ΤΟ Εκεί σκοτώθηκε ο αδερφός μου.
 ΑΝ Ναι.
 ΤΟ Πώς; Με ποιον τρόπο;
 ΑΝ Χτυπήθηκε κατάστηθα.
 ΤΟ Από ποιους;
 ΑΝ Μας πολυβλούσαν από τη θάλασα.
 ΤΟ Και χτυπήθηκε κατάστηθα ο αδερφός μου.
 ΑΝ Ναι.
 ΤΟ Εκεί δίπλα στο κύμα.
 ΝΑ Ναι.
 ΤΟ Και το αίμα του πότισε την άμμο.
 ΑΝ Ναι.
 ΤΟ Ήτανε μέρα ή νύχτα
 ΑΝ Ειχε αρχίσει να χαράζει.
 ΤΟ Και είδες το αίμα του να ποτίζει την άμμο.
 ΑΝ Ναι.
 ΤΟ Μέχρι που ξεψύχησε πάνω στην άμμο.
 ΑΝ Ναι.
 ΤΟ Και δεν μπορούσες να κάνεις τίποτα !
 ΑΝ Τίποτα.
 ΤΟ Δεν φώναξες; Δεν ζήτησες βοήθεια;
 ΑΝ Ποιον να φωνάξω;
 ΤΟ Δεν ήσαν άλλοι εκεί;
 ΑΝ Κανείς δεν ήταν
 ΤΟ (Σιγή) Ξεψύχησε γρήγορα ή βασανίστηκε; Σε ρωτώ.
 Ξεψύχησε αμέσως ή βασανίστηκε;
 ΑΝ Αμέσως.
 ΤΟ (Σιγή) Ποια ήταν τα τελευταία του λόγια; Σε ρωτώ. Ποια
 ήταν τα τελευταία του λόγια;
 ΑΝ Με συγχωρείς;
 ΤΟ Ποια ήταν τα τελευταία του λόγια;
 ΑΝ Δεν είπε τίποτα.
 ΤΟ Δεν γίνεται. Δεν χτυπήθηκε στο κεφάλι. Είπες ότι χτυπήθηκε
 στο στήθος.
 ΑΝ Ίσως η σφαίρα να βρήκε την καρδιά.
 ΤΟ Και στην καρδιά να σε πετύχουν, κάτι θα μπορέσεις να
 ψελίσεις. Ποια ήταν τα τελευταία του λόγια;
 ΑΝ Δεν θυμάμαι.
 ΤΟ Άρα κάτι έχει πεί. Κάτι έχεις ακούσει.
 ΑΝ Δεν θυμάμαι.

- TO Έστω κι ένα μουμουρητό ή ένας αναστεναγμός. Ό,τι και νάταν πέσ'το μου .
- AN Δεν μπορούσε να μιλήσει. Μην επιμένεις.
- TO (Σιγή) Προσπάθησες να τον μετακινήσεις;
- AN Οι τορπιλλάκατοι είχαν αρχίσει να πλησιάζουν την ακτή. Είχα χτυπηθεί κι εγώ. Τα τραύματα μου το μαρτυρούν.
- TO Κι έφυγες και τον άφησες !
- AN Ήτανε νεκρός. Ήμουνα τραυματισμένος. Αιμορραγούσα. Μου ερχόταν λιποθυμία. Δεν μπορούσα να τον μετακινήσω. Λυπάμαι πολύ.
- TO (Σιγή) Ήσασταν λες οι καλύτεροι φίλοι. Θα σου μίλησε για μας. Ήξερες σίγουρα για μας. Ήξερες και πού να μας βρείς. Πού ήσουν όλα αυτά τα χρόνια; Γιατί δεν ήρθες να το πείς; Σε ρωτώ. Γιατί;
- AN Για να μη ζήσω αυτό το βάσανο που ζω τώρα.
- TO Για να μη ζήσεις το βάσανο μιας συνάντησης, μας άφησες να ζούμε ένα βάσανο δεκαπέντε χρόνια.
- AN Το βάσανο μου δεν είναι μικρότερο από το δικό σας.
- TO (Σιγή) Γι αυτό ήρθες να δουλέψεις κοντά μας;
- AN Ναι. Από τώρα δεν είμαι στη δούλεψη σας.
- TO Εγώ είμαι το ένα μέλος της οικογένειας. Και είναι οι άλλοι δύο κυρίως, που έζησαν και ζουν με την προσμονή αυτού του μηνύματος . Κι σύ θα το πάρεις.
- AN Όχι
- TO Εσύ θα το πάρεις.
- AN Εσύ ξέρεις καλύτερα πώς να τους μιλήσεις
- TO Εσύ θα τους το πεις. Θα θέλουν λεπτομέρειες για να πειστούν, που μόνο εσύ μπορείς να τες δώσεις. Σε μένα μίλησες κι έχω αναπάντητα ερωτήματα. Πώς θα μπορέσω να απαντήσω στα δικά τους;
- AN Σε παρακαλώ.
- TO Εγώ σε παρακαλώ.
- AN Μη με ξαναβάλεις σε τούτο το μαρτύριο.
- TO Ούτε κι εγώ θέλω να το ζήσω.

ΣΚΗΝΗ

Στο σπίτι. Ο Λάκης, η Ντίνα, ο Πέτρος και ο Γιώργος κρατάνε από ένα ποτήρι.

- ΝΤΙ Δεν θα φορέσεις παπιγιόν στο γάμο σου Λάκη μου.
 ΛΑ Παπιγιόν θα φορέσω μαμά.
 ΝΤΙ Οι γαμπροί δεν φοράνε παπιγιόν.
 ΛΑ Ποιος το λέει;
 ΝΤΙ Το διάβασα σε ένα περιοδικό.
 ΛΑ Πρίν πόσα χρόνια;
 ΝΤΙ Δεν θυμάμαι.
 ΛΑ Κατάλαβα. Η μόδα αλλάζει ξέρεις κάθε τόσο.
 ΝΤΙ Εσύ τι λες Πέτρο; Είναι σωστό να φορέσει παπιγιόν;
 ΠΕ Άμα φοράς εκείνο που σ'αρέσει νιώθεις πιο άνετα.
(Μπαίνει η Ζήνα με την Τόνια)
 ΖΗ Με συγχωρείτε που σας άφησα μόνους.
 ΝΤΙ Ζήνα μου περάσαμε υπέροχα. Κάθε βραδιά που είμαστε μαζί, μας μένει αλησμόνητη. Μας κάνετε να νιώθουμε τόσο άνετα σαν νάμαστε στο σπίτι μας.
 ΠΕ Αγάπη μου, οι πολλές αβρότητες θα μας ξενυχτήσουν.
 ΓΙΩ Η νύχτα είναι δικιά μας.
 ΠΕ Ναι, αλλά είμαστε και σε μιά κάποια ηλικία.
 ΝΤΙ Να το θυμάσαι αυτό που λες, γιατί όταν στο λέω εγώ σου κακοφαίνεται (Γελάνε)
 ΠΕ Καληνύχτα σας λοιπόν.
 ΓΙΩ Να πάτε στο καλό.
 ΝΤΙ Εσύ τι θα κάνεις;
 ΛΑ Θα φύγω κι εγώ. Η Τόνια έχει λίγη δουλειά και θέλει να την τελειώσει. Καλή νύχτα Τόνια .(Φιλιά την Τόνια)
 ΤΟ Καληνύχτα.
 ΝΤΙ-ΠΕ Καληνύχτα
 ΟΛΟΙ Καληνύχτα.(Φεύγουν)
 ΖΗ Τι δικαιολογία βρήκες και τον έδιωξες ;
 ΤΟ Έχω δουλειά.
 ΖΗ Τι δουλειά έχεις;
 ΤΟ Κάτι σοβαρό.
 ΓΙΩ Τι σοβαρό έχεις αγάπη μου;
 ΖΗ Μην την πιστεύεις. Αφορμές γυρεύει για νάναι μακριά του. Νόμιζα πως ήταν κάτι συνηθισμένο, γι αυτό δεν σου μίλησα.
 ΓΙΩ Τι να μου πείς;
 ΖΗ Δεν πάει καλά η σχέση τους.
 ΓΙΩ Πες μου κάτι νέο.

ZH Το ξέρεις κι εσύ;
 ΓΙΩ Τι να ξέρω;
 ZH Ότι δεν παει καλά η σχέση τους.
 ΓΙΩ Όλοι έχουνε προβλήματα. Εμείς είμαστε πάντα μέλι γάλα;
 ΤΟ Θέλω να σας μιλήσω.
 ZH Άκουσε το από την ίδια για να πιστέψεις.
 ΤΟ Μπορούμε να κάτσουμε;
 ZH Είναι καιρός που το μυρίστηκα.
 ΤΟ Σε παρακαλώ μαμά.
 ΓΙΩ Άστηνε να μιλήσει.
 ΤΟ (Σιγή) Ο κηπουρός που έχομε στο ξενοδοχείο...
 ZH Ποιος κηπουρός; Ο Θωμάς;
 ΤΟ Λέω για τον κύριο Αντρέα.
 ZH Όστε αυτός είναι η αιτία...
 ΤΟ Μαμά
 ZH Καλά το ψυλιάστηκα. Το κατάλαβα από τον τρόπο που τον κοιτάς.
 ΤΟ Θα μ'αφήσεις να μιλήσω;
 ZH Καλύτερα να κλείσω τ'αφτιά μου να μην τ'ακούσω.
 ΤΟ Μαμά σε παρακαλώ. Θα τ'ακούσεις. Πρέπει να τ'ακούσεις.
 ZH Τι να ακούσω;
 ΤΟ Ο κηπουρός έχει κάτι να μας πει.
 ZH Τι να μας πει ο κηπουρός;
 ΤΟ Μου ξομολογήθηκε
 ZH Ο κηπουρός σου ξομολογήθηκε!
 ΤΟ Μου ξομολογήθηκε ότι ο λογος που ήρθε κοντά μας δεν ήταν για να δουλέψει.
 ZH Αλλά;
 ΤΟ (Τονίζει τα λόγια της) Ήρθε στη δούλεψη μας μόνο και μόνο για να μας πεί κάτι σημαντικό, που μας αφορά.Κάτι που το κρατά μυστικό δεκαπέντε χρόνια.
 ZH Τι μυστικό μπορεί να κρατά για δεκαπέντε χρόνια;
 ΤΟ Τι έγινε πριν δεκαπέντε χρόνια μαμά;
 ZH Τι έγινε;(Σιγή. Φωτίζεται.) Ξέρει για τον Γιάννη μας !
 ΤΟ Ναι μαμά.
 ZH Τι ξέρει;
 ΤΟ Δεν μου είπε. Θέλει να το ακούσουμε όλοι μαζί.
 ZH Τον ρώτησες και δεν σου είπε;
 ΤΟ Ναι μαμά. Τον ρώτησα και δεν μου είπε.
 ZH Σίγουρα θάναι κάτι πολύ σημαντικό.
 ΤΟ Ότι έχει σχέση με τον Γιάννη είναι πολύ σημαντικό μαμά.

Στο ξενοδοχείο. Τόνια, Αντρέας.

- TO Οι κήποι μας έχουν αλλάξει όψη από τότε που ήρθες. Και το προσωπικό είναι πολύ ευχαριστημένο μαζί σου. Όλοι θα λυπηθούν αν μας φύγεις. Και πρώτος και καλύτερος ο Θωμάς. Πίνει νερό στ' όνομα σου. Λέει το όνομα σου και κολλάνε τα χείλη του. Αλήθεια, πώς τα κατάφερες μαζί του;
- AN Ο καθένας έχει τον τρόπο του δεσποινίς.
- TO Μια κι ανακάλυψες τον τρόπο του και τον τρόπο μας, είναι κρίμα να σε χάσουμε.
- AN Δεν μπορώ να μείνω δεσποινίς.
- TO (Μικρή σιγή) Είναι και κάτι άλλο. Αυτό που έζησες με τον αδερφό μου, μας κάνει να να σε νιώθουμε δικό μας άνθρωπο.
- AN Μακάρι να μπορούσα να μείνω.
- TO Μπορούμε να χαλαρώσουμε και το ωράριο, αν έχεις πρόβλημα με το κατάστημα σου.
- AN Δεν είναι το κατάστημα το πρόβλημα.
- TO Ποιο είναι το πρόβλημα; Ποιο είναι το πρόβλημα;
- AN (Σιγή) Θέλω να ξέρετε, ότι φεύγω με τις καλύτερες εντυπώσεις. Η καλοσύνη και η ευγένεια σας πάντα θα με ακολουθούν. Μακάρι να μπορούσα να μείνω. Μακάρι νάταν άλλες οι συνθήκες. Όμως πάντα θα υπάρχει μια... θα υπάρχει μια υποψία.
- TO Τι υποψία;;
- AN Να... θυμάμαι αυτό που με ρώτησες;
- TO Θύμησε με. Τι σε ρώτησα.
- AN Αν μπορούσα να κάνω κάτι γι αυτόν.
- TO Έκανες ό,τι μπορούσες.
- AN Για το κάθε τι έχομε αμφιβολία.
- TO Ναι, σίγουρα. Ακόμα και η κάθε σκέψη κρύβει μια αμφιβολία.
- AN Ναι.
- TO Η πράξη όμως είναι που μετρά. Κι εσύ έκανες ό,τι μπορούσες.
- AN Ναι. Με τις δυνάμεις που είχα έκανα ό,τι μπορούσα. Μάρτυς μου ο Θεός. Έκανα ό,τι μπορούσα.

Στο σπίτι. Ζήνα, Γιώργος

- ZH Μια βδομάδα τον περιμένουμε και δεν έρχεται. Γιατί δεν έρχεται; Δεν καταλαβαίνει ότι αγωνιούμε, ότι μας σκοτώνει αυτή η αναμονή;
- ΓΙΩ Θάχει τις δουλειές του.
- ZH Υπάλληλος μας δεν είναι;
- ΓΙΩ Πάρεργα δουλεύει κοντά μας.
- ZH Έστω και πάρεργα, τον εργοδοτούμε και μας οφείλει μια εξήγηση κι ένα σεβασμό. Δεν γίνεται να τον περιμένουμε τόσες μέρες να ρθει να μας πει τι ξέρει για τον γιο μας και κάθε μέρα να το αναβάλλει.
- ΓΙΩ Θάχει το λόγο του για να το αναβάλλει.
- ZH Τι λόγο μπορεί να έχει;
- ΓΙΩ Ο καθένας έχει τα προβλήματα του.
- ZH Τι προβλήματα; Τι σοβαρότερο πρόβλημα από το δικό μας μπορεί να υπάρχει;
- ΓΙΩ Δεν ξέρω, αλλά υπέβαλε παραίτηση
- ZH Γιατί υπέβαλε παραίτηση;
- ΓΙΩ Αφού δεν ήρθε για δουλειά, αλλά για άλλο σκοπό, ήταν επόμενο να υποβάλει παραίτηση.
- ZH Αν υπέβαλε παραίτηση είναι δική του υπόθεση. Κι αν με ρωτάς, καλύτερα που φεύγει. Γιατί, τι να το κρύψω, έχω την εντύπωση ότι τα προβλήματα της Τόνιας με τον Λάκη έχουν αρχίσει από τότε που ήρθε αυτός. Ας φύγει λοιπόν. Φτάνει να θελήσει να μας συναντήσει προτού φύγει.
- ΓΙΩ Ησύχασε. Θα συναντηθούμε.
- ZH Πότε;
- ΓΙΩ Απόψε κιόλας.
- ZH Και χθες και προχθές το ίδιο μου είπες.
- ΓΙΩ Μου το υποσχέθηκε .
- ZH Και χθες σου το υποσχέθηκε
- ΓΙΩ Έχει δώσει το λόγο του αυτή τη φορά.
- ZH Ελπίζω να τον κρατήσει.
- ΓΙΩ Θα τον κρατήσει.
- ZH Η Τόνια κάτι θα ξέρει, κάτι θα της έχει πει. Την ξέρεις .
- Όταν θέλει κάτι, είναι ικανή να το βγάλει από το στόμα σου με το τσιγκέλι.
- ΓΙΩ Αν ήξερε, θα μας τόλεγε.
- ZH Εξαρτάται τι της είπε.
- ΓΙΩ Ό,τι κι αν της είπε, θα μας τόλεγε.

ΣΚΗΝΗ

Στο ξενοδοχείο. Τόνια, Θωμάς.

- ΤΟ** (Μιλά στο τηλέφωνο) Πότε παρακαλώ θα δημοσιευθεί η αγγελία; Το Σάββατο. Εντάξει. Στείλτε το λογαριασμό στο ξενοδοχείο. Ευχαριστώ. Γεια σας. (Το κλείνει)
- ΘΩ** (Μπαίνοντας) Έχουμε πρόβλημα με τις βαλβίδες στο σύστημα άρδευσης δεσποινίς.
- ΤΟ** Να σε ρωτήσω κάτι Θωμά. Δουλεύουν τεχνικοί, υδραυλικοί, μηχανικοί σ' αυτό το ξενοδοχείο;
- ΘΩ** Δουλεύουν.
- ΤΟ** Γιατί δεν λες τα προβλήματα σε κείνους;
- ΘΩ** Γιατί, άμα τους τα λέτε εσείς, λύνονται πιο γρήγορα
- ΤΟ** Και τι φταίω γω να σε έχω όλη μέρα στο πήγαινε-έλα.
- ΘΩ** Για το καλό της δουλειάς το κάνω δεσποινίς.
- ΤΟ** Αν έκαναν όμως όλοι το ίδιο, δεν θα μπορούσα να κάνω εγώ τη δική μου δουλειά .
- ΘΩ** Με συγχωρείτε δεσποινίς.
- ΤΟ** (Μικρή σιγή) Εμένα με συγχωρείς Θωμά. Δεν είμαι στις καλές μου σήμερα.
- ΘΩ** Χαίρετε.
- ΤΟ** Στο καλό.
- ΘΩ** (Γυρίζει πίσω) Είναι αλήθεια δεσποινίς ότι φεύγει ο κύριος Αντρέας;
- ΤΟ** Ποιος στόπε;
- ΘΩ** Ο ίδιος.
- ΤΟ** Αφού σου το είπε ο ίδιος, τι να σου πω εγώ;
- ΘΩ** Είπα... μπορεί να τον έχετε μεταπέσει;
- ΤΟ** Και γιατί να τον μεταπέσω;
- ΘΩ** Είναι πολύ καλός στη δουλειά του δεσποινίς.
- ΤΟ** Η Απόφαση είναι δική του Θωμά. Μη με κατηγορείς και γι αυτό.

ΣΚΗΝΗ

Στο καφεναδάκι. Αντρέας, Μαρία.

- ΜΑ** Δεν είναι ανάγκη να φύγεις έτσι ξαφνικά. Μπορεί να σε χρειάζονται.
- ΑΝ** Δεν με χρειάζονται.
- ΜΑ** Τους ρώτησες;
- ΑΝ** Το ξέρω. Δεν χρειάζεται να τους ρωτήσω.
- ΜΑ** Πάντα ήσουν συνεπής στις υποχρεώσεις σου. Περίμενε τουλάχιστον να βρεθεί ο αντικαταστάτης σου.

- AN Δεν αντέχω να περιμένω άλλο. Απόψε θα πάω στο σπίτι τους να το πω και στους γονείς και τελειώνω μαζί τους. Φεύγω. Με περιμένει το κατάστημα και το περιβόλι μου. Θέλουνε σκάλισμα και ψέκασμα τα δέντρα μου.
- MA Δεν είναι οι δουλειές ο λόγος. Και το ξέρεις πολύ καλά, όπως το ξέρω κι εγώ.
- AN Τότε γιατί ρωτάς;
- MA **(σιωπή)** Πάψε επί τέλους να νιώθεις ενοχές. Έκανες ότι μπορούσες. Οποιοσδήποτε στη θέση σου το ίδιο θάκανε. Κι εκείνος το ίδιο θάκανε, αν ήταν εις τη θέση σου κι εσύ στη δική του.
- AN Μακάρι νάταν εκείνος στη θέση μου κι εγώ στη δική του.
- MA Τι ειν' αυτά που λες; Εμένα, τη μάνα μας, δεν μας λυπάσαι;
- AN Θα τα βγάζατε πέρα κι εσείς, όπως και τόσοι άλλοι.
- MA Πάψε να τρέχεις σαν κυνηγημένος.
- AN Κυνηγημένος θα νιώθω, όσο είναι τα μάτια μου ανοιχτά.
- MA Κυνηγημένος από τι; **(σιωπή)** Όλοι ζήσαμε και ζούμε την κατάρα της καταστροφής.
- AN Όχι με τον ίδιον τρόπο. Άλλοι άναψαν τη φωτιά, άλλοι την κοίταγαν από μακριά και άλλους έκαψε.
- MA Είναι χιλιάδες οι τσουρουφλισμένοι.
- AN Ναι αλλά **(δείχνει την πληγή στο χέρι του)** αυτές οι πληγές είναι επιδερμικές.
- MA Ναι το ξέρω. Οι βαθιές πληγές είναι αλλού.
- AN Και το χειρότερο μαρτύριο είναι αυτό που περνάς μόνος.
- MA Γιατί μόνος Αντρέα μου; Γιατί μόνος αδερφέ μου; Τι είναι αυτό που ούτε με την αδερφή σου δεν μπορείς να μοιραστείς;
- AN Όλα τα μοιράζομαι μαζί σου.
- MA Όλα όλα;
- AN Ναι.
- MA Τόχεις ακούσει βέβαια πολλές φορές και το ξέρεις. “Η χαρά, όταν μοιράζεται με άλλους μεγαλώνει και η λύπη όταν μοιράζεται με άλλους μικραίνει.”
- AN Μακάρι οι νουθεσίες να μπορούσαν να οδηγούν τη σκέψη μας και τα βήματα μας. Δυστυχώς όμως, μόνο από τα πάθη μας μαθαίνουμε και τα βάσανα είναι που ορίζουν τη μοίρα μας και τη ζωή μας.

ΣΚΗΝΗ

(Στο σπίτι. Ζήνα, Αντρέας, Γιώργος, Τόνια, Λάκης.)

- ZH Δεν μπορώ να το πιστέψω. Δεν το χωρά ο νους μου.
Να γιορτάζουμε τα γενέθλια του, να είσαι παρών, να ξέρεις ότι είναι νεκρός και να μην λες τίποτα.
- AN Λυπάμαι.
- ZH Ξέρεις τι θάκανα εγώ αν ήμουν εις τη θέση σου; Από την πρώτη μέρα που σταμάτησαν οι μάχες, θα έψαχνα τους δικούς του για να τους βρω και να τους το πω. Κι όχι να τους έχω να τον περιμένουν άδικα δεκαπέντε χρόνια.
- AN Λυπάμαι πολύ.
- ZH Τι να κάνω τη λύτωση σου; Μια εξήγηση θέλομε. Γιατί; Τι είναι αυτό που σε έκανε να περιμένεις τόσα χρόνια; Μίλα. Γιατί γιατί γιατί; Ξέρεις τι είναι για μας ο Γιάννης; “Είναι ένας ζωντανός χωρίς σώμα. Ένα σώμα χωρίς ψυχή. Μια φωνή που δεν ακούεται, αλλά είναι πάντα παρούσα. Μια ανάμνηση που αρνείται να φύγει.” Δεκαπέντε χρόνια του κάνουμε γενέθλια αντί να του κάνουμε μνημόσυνα. Αυτό δεν σου λέει τίποτε; Κάθε χρόνο του Άη Γιάννη κάνω τη γιορτή και τονε γράφω να τονε μνημονεύει ο παπάς μέσα στους ζωντανούς. Κάθε Χριστούγεννα του παίρνουμε δώρα και τα βάζουμε κάτω απο το χριστουγενιάτικο δέντρο. Κάθε Λαμπρή του αγοράζω λαμπριάτικο κερί για τη νύχτα της Ανάστασης. Και κάθε φορά που καθόμαστε στο τραπέζι υπάρχει δίπλα μας μια καρέκλα αδειανή κι ένα πιάτο άδειο. Και πάντα έχω ένα πουκάμισο φρεσκοπλυμένο και σιδερωμένο μέσα στην ντουλάπα. Όλα αυτά σου λένε κάτι; Όλα αυτά έχουν περάσει καθόλου απ’το μυαλό σου; Μπορείς και κοιμάσαι ήσυχος τα βράδυα; Μίλα. Γιατί... γιατί...γιατί. Μίλα
- AN Δεν ήθελα να το πιστέψω.
- ZH Τι δεν ήθελες να πιστέψεις;
- AN Δεν ήθελα να πιστέψω ότι...
- ZH Τι δεν ήθελες να πιστέψεις;
- AN (Το φωνάζει) Ότι είναι νεκρός
- TO (Μεγάλη σιωπή) Δεν ήθελες να πιστέψεις ότι είναι νεκρός!
- AN Ναι. Δεν ήθελα να πιστέψω ότι είναι νεκρός.
- TO Μου είπες ότι τον είδες να ξεψυχά. Τον είδες να χτυπιέται κατάστηθα και το αίμα του να ρέει από τις πληγές του και να ποτίζει την άμμο.
- AN Ναι

- ΤΟ Εκεί στη θάλασσα.Στο πέντε μίλι .
- ΑΝ Ναι
- ΤΟ Εκεί που σπάει το κύμα
- ΑΝ Όχι
- ΤΟ Γιατί όχι;
- ΑΝ Ναι.
- ΤΟ Ναι ή όχι;
- ΑΝ Όχι. Όχι . Μέσα στη θάλασσα χτυπήθηκε.
- ΤΟ Μέσα στη θάλασσα χτυπήθηκε;
- ΑΝ Ναιαιαι...μέσα στη θάλασσα χτυπήθηκε. Στη θάλασσα χτυπηθήκαμε.Είμασταν μέσα στη θάλασσα. Είμασταν μόνοι οι δυο μας, πάνω σε μια φουσκωτή λέμβο. Άρχισαν να μας πολυβολούν από τα πολεμικά που πλησίαζαν. Η λέμβος βυθίστηκε. Αρχίσαμε να κολυμπάμε δίπλα δίπλα προς την ακτή.Αιμορραγούσαμε. Είχε αρχίσει να αχνοφέγγει και είδα το νερό να κοκκινίζει.Σιγά σιγά ο Γιάννης άρχισε να μένει πίσω.Τον ένιωθα όμως .Τον άκουα να με ακολουθεί.Κάποια στιγμή τον άκουσα να φωνάζει.Αντρέααα...ρε Αντρέααα... φίλεεε...ρε φίλεεε. Τι θέλεις του φωνάζω.Δεν μπορώ να συνεχίσω μου λέει.Γύρισα να τον βοηθήσω.Με δυσκολία έφτασα κοντά του.Τον έπιασα με το ένα χέρι και με το άλλο κολυμπούσα. Άρχισαν τα μάτια μου να σκοτεινιάζουν και τα μέλη μου να χαλαρώνουν.Μου ξέφυγε.Μου ξέφυγε και τον έχασα. Κοίταξα μα δεν τον είδα. Έκανα να στραφώ μα ένιωθα τις δυνάμεις μου να σβήνουν.Δεν είχα τη δύναμη να στραφώ.Προσπάθησα να κρατηθώ στην επιφάνεια κι άφησα το κύμα να με παίρνει στην ακτή.Τότε...τον άκουσα και πάλι να φωνάζει και σιγά σιγά να σβήνει. Αντρέααα...ρε Αντρέααα...πού πάς ρε Αντρέααα...πού πάς ρε φίλεεε πού μ'αφήνεις ρε φίλεεε...που πας και μ'αφήνεις ρε φίλεεε ρε φίλεεε...ρε φίλεεε...ρε φίλε... (Κλαίει με λυγμούς) (μακρά σιωπή) Έλα. Ησύχασε...ησύχασε. Έκανες ό,τι μπορούσες.
- ΑΝ Δεν ξέρω....δεν ξέρω...δεν ξέρω..
- ΓΙΩ Έκανες ό,τι μπορούσες.
- ΑΝ Δεν ξέρω...δεν είμαι σίγουρος.
- ΓΙΩ Ποιος μπορεί νάναι σίγουρος, ότι κάνει εκείνο που του αναλογεί την ώρα που τον καλεί η πατρίδα.Μόνο για κείνους που πληρώνουν με τη ζωή τους μπορείς να μιλήσεις με σιγουριά.

- AN Μακάρι νάμouνα στη θέση του κι εκείνος στη δική μου.
(σιγή)Θα μπορούσα να πεθάνω και να το πάρω μαζί μου, μα δεν το άντεχα. Ήθελα να το πω. Να το ξεφορτωθώ. Μα ένιωθα ότι κανένas δεν μπορούσε να με γλιτώσει. Ούτε ακόμα και η χάρη του θεού.Η μόνη μου ελπίδα ήταν αυτή η ώρα εδώ μπροστά σας. Μα δεν το αποτολμούσα.Δεκαπέντε χρόνια το ανάβαλλα. Δεκαπέντε χρόνια.
- ZH (Σιωπή) Είπες ότι δεν ήθελες να το πιστέψεις. Το είπες. Σε ακούσαμε και οι τρεις. Δεν ήθελες, είπες, να το πιστέψεις.
- AN Ποιο;
- ZH Ότι είναι νεκρός.Τώρα το είπες. Δεν ήθελες είπες να πιστέψεις ότι είναι νεκρός.
- AN Ναι.
- ZH Άρα δεν τον έχεις δει νεκρό.
- AN Άκουσα τη φωνή του να σβήνει.
- ZH Τι σε κάνει λοιπόν να πιστεύεις ότι μπορεί να ζει;
- AN Δεν μπορεί να ζει.
- ZH Κι όμως δεν θέλεις να πιστέψεις πως είναι νεκρός.
- AN Δεν ήθελα να πιστέψω πως είναι νεκρός.
- ZH Και τώρα το πιστεύεις.
- AN Δεν μπορεί να ζει ύστερα από δεκαπέντε χρόνια.
- ZH Αυτό είναι υποθετικό. Δεν είναι πραγματικό.
- AN Δεν μπορεί να είναι πραγματικό.
- ZH Άλλο το δεν μπορεί κι άλλο το δεν είναι.
- AN Δεν είναι.
- ΓΙΩ Δεν ωφελεί αγάπη μου...
- ZH Σε παρακαλώ Γιώργο μου. Άσε με να τελειώσω τη σκέψη μου.
- ΓΙΩ Άδικα βασανίζεσαι αγάπη μου.
- ZH Όπως το κύμα έβγαλε εσένα ζωντανό έξω στην ακτή,το ίδιο μπορεί να έβγαλε κι εκείνον.
- ΓΙΩ Αγάπη μου...
- ZH Αυτή ήταν η ελπίδα σου; Αυτό είναι που ήλπιζες τόσα χρόνια;
- AN Ναι.
- ZH Εε λοιπον...αν εσύ έχεις χάσει την ελπίδα, εμείς δεν την έχουμε χάσει. Εμείς ,αφού δεν τον έχουμε δει, εφού δεν τον έχουμε νεκροφιλήσει, αφού δεν τον έχουμε κηδέψει με την αγάπη μας και τες τιμές που του αρμόζουν, δεν πιστεύομε ότι είναι νεκρός.
- ΓΙΩ Ζήνα μου...

- ZH Εσένα ποιος σε πήρε από την ακτή;
 ΓΙΩ Καλή μου...
 ZH Αν το κύμα σε έβγαλε στην ακτή λιπόθυμο όπως λες, σημαίνει ότι δεν είχες τη δύναμη να σηκωθείς να φύγεις. Άρα κάποιος σε πήρε από εκεί. Ποιος ήταν; Πού σε πήρε; Πώς γλίτωσες εσύ;
- ΓΙΩ Έχουν περάσει τόσα χρόνια καλή μου
 ZH Εκείνοι που σε γλίτωσαν εσένα μπορεί να τον εγλιτώσαν κι εκείνον. Ποιοι σε πήραν από κει;
- AN Δικοί μας
 ZH Ποιοι δικοί μας;
 AN Στρατιώτες.
 ZH Ποιοι στρατιώτες;
 AN Άγνωστοι στρατιώτες.
 ZH Πού ξέρεις τότε ότι ήταν στρατιώτες;
 AN Όταν συνήλθα για πρώτη φορά, βρισκόμουν με δύο στρατιώτες σε ένα λαντ ρόβερ, που έτρεχε σαν δαιμονισμένο. Λιποθύμησα πάλι και ξύπνησα σε θάλαμο νοσοκομείου, που ήταν γεμάτο με τραυματίες που βογκούσαν. (Σιωπή)
- ΓΙΩ Έλα αγάπη μου. (Τη βάζει να καθίσει)
 AN Με συγχωρείτε. (σιγή) Λυπάμαι πολύ. Εύχομαι να απαλύνει ο θεός τον πόνο σας και να σας δίνει κουράγιο και ελπίδα. Είναι τιμή μου και χαρά μου που σας γνώρισα έστω και κάτω από αυτές τις συνθήκες. Γεια σας. Θα σας θυμάμαι για πάντα.
- ZH (μεγάλη σιωπή) Μπορείς να μείνεις αν θέλεις.
 AN Δεν υπάρχει λόγος πια.
 ZH Υπάρχει για μας. Για όλη την οικογένεια.
 AN Δεν θα χαθούμε
 ZH Στο πρόσωπο σου βλέπομε τον Γιάννη μας.
 AN Ευχαριστώ.
 ZH Νάρχεσαι να σε βλέπομε.
 AN Νάστε καλά.
 ZH Ας είναι και μόνο στις γιορτές του.
 AN Ευχαριστώ. Νάστε καλά. (Φεύγει. Γέρνουν όλοι αποκαμωμένοι. Ακούονται φωνές, κλάξον, αυτοκίνητα)
- ΛΑ (Μπαίνει τρέχοντας) Μα κάθεστε ανέμελα; Δεν ακούτε, δεν ανησυχείτε, δεν φοβάστε ; Χάλασε ο κόσμος. Σηκωθείτε να φύγουμε.
 ΓΙΩ Τι έχει γίνει;

ΛΑ

Ακύρωσε ένα γκολ ο διαιτητής και καίγεται η πόλη γύρω από το γήπεδο και γύρω από τα σωματεία. Σηκωθείτε πάνω. Καίνε και καταστρέφουν ό,τι βρύνε μπροστά τους. Σπάνε βιτρίνες, σπάνε πόρτες, σπάνε παράθυρα. Κόβουνε δέντρα. Καίνε ακόμα και τους κάδους των σκυβάλων. Κοντεύουν να φτάσουν ως εδώ. Σηκωθείτε. Κάντε γρήγορα.

(Δυναμώνουν οι φωνές. Μπαίνει στη συνέχεια το τραγούδι “ Δεν μπορώ να περιμένω” που συνεχίζεται μέχρι το τέλος.

ΤΕΛΟΣ